

hecetaşları

aylık şiir dergisi

121.on5mart2025

hecetasları

aylık şiir dergisi

yayın yönetmeni

tayyib atmaca

son okuma
metin özarlan

kapak fotoğrafı
mehmet ipçioğlu

muhabbet yeri

haydarbey mh.32077. sk.
armada/2 d blok nu: 6
onikişubat/kahramanmaraş

0535 391 92 50
www.hecetaslari.com
hecetaslaridergisi@gmail.com

11. yıl. 121. sayı 15 Mart 2025
issn 2149-4509. (e-dergi)

Tacettin Şimşek

Dokunur Gider (Dudakdeğmez / 3
Osman Fermanoğlu

Dost Meydanında / 4

Metin Mert

Gül Bülbül Vesaire / 5

Feyyaz Sağlam

Görelim Redifli Muhalif Gazel / 6

Kenan Yavuzarslan

Cânâna Mersiye / 7

Atakan Daştan

Diriliş Ruhu / 8

Tuğrul Çalışkan

Aynalar / 9

Kadir Pürlü

Çay Gazeli / 10

Fatih Kandemir

Eyvah / 11

Ali Daşgın

İstedim / 12

Mustafa Kütükçü

Mustafa Kütükçü / 13

Ekrem Kaftan

Ezelî Takdîr Bize / 14

İbrahim Şaşma

Doğruluk Neresidir / 15

Besti Berdeli

Mən Seçilmiş Əsəriyəm Allah'ın / 16

Cahit Can

Balam / 17

Kadir Karaman

Eziyetli Vaziyet / 18

Köksal Cengiz

Sultanım / 19

Mehmet Güneş

Dile Gelen Duygular -1- / 20

Məmməd İlqar

Neynim? / 21

Muhammet Baran Aslan

Kürre-Zerre / 22

Tayyib Atmaca

Anamla Uçtu Kuşlar / 23

Metin Özarlan

Tefehhüm / 24

Dokunur Gider (Dudakdeğmez)

Dünya ehli için sinidir dünya
Günde yedi öğün tıklar gider
Rint olan insana sonsuzluk rüya
O da yalnızlıktan yakınır gider

Yürür hayalince yolunda güller
Sözleri gül kokar dilinde güller
Yâranları için elinde güller
Göğsüne gül dalı takınır gider

Konuktur aslında kalıcı değil
Hırs kılıcı onun kılıcı değil
Dünyaları sunsan alıcı değil
Eşyaya gözüyle dokunur gider

Elekten geçirir iradesini
Geceye dinletir kısık sesini
Öte diye yazar son adresini
Nihayet selası okunur gider

Yazık ki yok artık sözün gereği
Yıkılır otağın orta direği
Sıcaktan soğuktan kaçır yüreği
Ruhuna ılık su dökünür gider

Dost Meydanında

Ramiz Kərəmi xatırladım

Hər tərəf basırıq, hər yan dolama,
Qanı qarışıq, törəməz əskik.
Tələsib boş yerə ocaq qalama;
Sacımız gülləyir, kürəməz əskik.

Üzgündü canımız, atımız yorgun,
Hər tərəfi basıb kol- koslu yulgun,
Ögey baxışlardan çiçəklər solgun,
Arımız çəlimsiz, şirəməz əskik.

Çıxmaq istəsək də qəfəsimizdən,
Tənbəllik boy verir həvəsimizdən,
Yad hava boylanır nəfəsimizdən,
Sazımız köksüzdür, cürəməz əskik.

Alışa bilmirik çıraq oduna,
Düzlənə bilmirik sıra adına,
Nəsə uydursaq da misra adına,
Sözümüz evsizdir, sürəməz əskik.

Osman, təpərsizin yoxsa canında,
Qılını pas atar paslı qınında,
Dış kimi seyrələn dost meydanında
Bir Ramiz kəm gəlir, bir Ramiz əskik.

■ **Metin Mert**

Gül B lb l Vesaire

Serazat yaşıyordu bak ömrü geçti g l n
O gamlı sesi kaldı bahçelerde bülbülün

Dehrin oyunu böyle ne Kays güldü ne Leyla
Kıssaları kıvılcım kendileri vaveyla

R zg rların elinde g l en tarumar oldu
Hep eski divanlardan  ifalar umar oldu

Gönlüm gerçek sandığın bin bir gece masalı
Bembeyaz rüyalardan uzanan yemi  dalı

Dingin vezinler içre uyutsun beni annem
Yine hüzün ruhumda yine gözlerimde nem

Ah benim su i e im günler dönüp dola tı
Anlattın anlamadık ömrün mahsulü ya tı

Görelim Redifli Muhalif Gazel

- Sultân-üş Şuarâ Bâkî'ye-

Zaman geriye akmaz ya, aksın da görelim
Âteş-i aşktan deli gönlüm bıksın da görelim

Âlemi ateşlere veren o âfet-i devran
Masum, melûl, mahzun bakmaz ya, baksın da görelim

Göller çılgın deniz, o denizler suskun çöl olsa
Şimşek yerden göğe bir defa çaksın da görelim

Hiç böyle mi yazılır deyü gazel ü kâside
Şairan tek bir şiirini yaksın da görelim

Ne varsa tarihte silmiş de süpürmüş Cengiz Han
Aciz bir aşkın Çin Seddi'ni yıksın da görelim.

Düşmüş dillere tarihte bunca kara sevdalı
Mecnûn Leylâ'yı ansızın bıraksın da görelim

Yenilgi yenilgi büyüyen nice aşk uğruna
Şair gökten kuyruklu yıldız taksın da görelim

Ödöldür gerçek aşığa her türlü ceza, cefa
Kolaysa Fuzûlî bu aşktan bıksın da görelim

Demiş ki rakîban "Şair mi çıkar Akşehir'den?"
Söz mülkünde bir Feyyaz daha çıksın da görelim...

Cânâna Mersiye

*Damlaya damlaya göl olur Cânân
Meyler dudağında bal olur Cânân*

Gönlümü tutsa da bu müzmin maraz
Varlığın günahın fakatı cânân
Sayende yeryüzü çekilir biraz
Çiçekler yüzünün zekatı cânân

Gözlerin şiirin düştüğü günce
Kalemin gölgesi kağıttan ince
Gözlerin gözüme nazar edince
Kalır mı dizimin takatı cânân

Cehennemi yakar verdiği nefes
Göğüs kafesimdir tuttuğum lades
Sesleri susturan perdelik piyes
Mevlanın kuluna rikkati cânân

Bir sözün ağudur bir sözün şifa
Bir anım ıstırap bir anım sefa
Eline düşünce düştüğüm tufa
Dünyanın en büyük sirkati cânân

Efsundur, tılsımdır saçının tarzı
Gülüşün hurinin muhabbet arzı
Nafle ömrümün yegâne farzı
Bu düşün selamsız rekâtı cânân

Zirveyi görmüşüm Aşk-ı Âdemde
Müsterih olurum öldüğüm demde
Dünyayı dağıtsam öz cenazemde
Ödenmez bu aşkın ıskatı cânân

Diriliş Ruhu

Şehitler yatağı mübarek belde,
Ege'nin boynunda zer Çanakkale.
Mehmed'in kanını kattığı selde,
Zalimi boğduğu yer Çanakkale.

Türk'ün ızdıraplı, çileli yolu,
İnliyordu yasla tüm Anadolu,
İşgal Conkbayırı ve Gelibolu,
Yiğitlere dedi: Vur Çanakkale!

Kuvay-ı Milliye verdi el ele,
Asla baş eğmedi, yedi düvele,
Yiğitçe verilen bu mücadele,
Direniş gücüdür, sur Çanakkale.

Bir kızıl kıyamet koparken çetin,
Toprakla yoğrulan kemik ve etin,
Yok oluşa giden medeniyetin,
Diriliş ruhudur, fer Çanakkale.

Asım'dan tertemiz soydu yiğitler,
Bıyığı bitmemiş toydu yiğitler,
Göğüsleri siper, koydu yiğitler,
Geçilmez kaledir, zor Çanakkale!

Aynalar

Hızla yaklaşırken ölümlü sona
Siyah fırça sürer renkte her tona
Hayatı anlatır baktıkça ona
Zaman tüneline hisli aynalar

Kışa yüz çevirdi güller mevsimi
Sükût mektebinde verir dersimi
Ayaz gecesinde dökülmüş simi
Yüzümü göstermez puslu aynalar

Sanki güvertedir batan gemide
Zamanın emrine çoktan amade
Asra yenik düşmüş, kalmış demode
Solmuş resimlerle süslü aynalar

Gönül gergefine hicran dokuyor
Âşığın sadrına kılıç sokuyor
İhtiyar tavrıyla mazi kokuyor
Yorgun duvarlara yaslı aynalar

■ Kadir Pürlü

Çay Gazeli

Sevgili Rıfat Kütük'e ...

Ey sohbete hasret kalan, lütuftur sana bu çay
İç kemâl-i âfiyetle, şifâdır cânâ bu çay

Yalnızlıktan, gariplikten, sitem eden feleğe
Ver kulağın, iyi dinle, gelir lisana bu çay

Eğer kâmil dost ararsan, bil ki şimdi yanında
Aşk ateştedir, kavrulur yana yana bu çay

Al bir yudum, dinle kendin, âlemin özüsün sen
Sağaltır taş yüreği, getirir vicdana bu çay

Nazlı peynir, sultan zeytin, bal ü kaymak cümlesi
Geldiğinde bir araya, yoldaştır nâna bu çay

Hissedersen bir rehavet, sen arayıp bul onu
Tembeli, uyuşuğu, getirir dermana bu çay

İç şükürle, dal hikmete, mahcup etmez inan ki
Her zaman iyi gelir, zaife şişmana bu çay

Üzülür, kötü dudaklar öptükçe yanağını
Fedâ olsun ârife, zayidir nâdana bu çay

Âdeme hayat bahşeden, kanın rengini taşır
Sindirir ödleği, korku verir düşmana bu çay

Değişmez içiyle dışı, olmaz gizli saklısı
Hep aynı renkte görünür, kula sultana bu çay

Şaşırp kalma, dostuna ne sunayım diyerek
Emin ol ki, en güzel ikramdır mihmana bu çay

Billur köşkün eyvanında al duvaklı gelindir
Nergis, lâle, gül gibi, yakışır cânâna bu çay

Şu âdemi insan eden, muhabbettir şüphesiz
Ey zarifler, zarafettir bezm-i yârâna bu çay

Cezbeye gelsin semaver, kaynasın fokur fokur
Neşedir gönüllere, kuvvettir ihvâna bu çay

Bir saatçik ayrı kalsan, hasret ile yanarsın
Ey Kadir fazla uzattın, gelsin meydana bu çay

Eyvah

Zaman bir değirmen iki bıçaklı
Biri akrep biri yelkovan eyvah
Ölüme giden yol tahta yataklı
En son ona yatar her doğan eyvah

Doğmaktır ölümün en başlangıcı
Zamandır yaşanan anın yargıcı
Bir de yersen o aşk denen kılıcı
Olursun yaşarken perişan eyvah

Hayat böyle gönül bana darılma
Bu sözümnden ders al fazla yorulma
Hâlden anlamaza varıp sarılma
Bilirsin bu sevda çok yaman eyvah

Çocukluk günleri en güzel çağın
Gençlikte âhınla tutuşur dağın
Yaşlılık günleri bozulur bağın
Gelir yolun sonu o zaman eyvah

Mâziyi ya'dedip döker gözyaşı
Bitmez mâzi ile âti savaşı
Bu harpte çoğunun kesilir başı
O zaman çok fena yanar can eyvah

Kemahlı hayattan tat almaya bak
Cennetten sarayla kat almaya bak
Sonunda dört kanat at almaya bak
Bakarsın ki gelir o ferman eyvah

İstedim

Gözlerinden gölge düştü, daldalanmak istedim.
Can közerdi, mangalında ben de yanmak istedim.

Kıskanınca anlamazlar, gizli kaldı sevgimiz
Gizli sevdim ben de yâri, yüzde danmak istedim.

Asta gitti, usta gitti mehribanlar kervanı
Ben yazık dar dahmalarda aşkı anmak istedim.

Hor görünce gül yanağı gönlü dönmüş fitneler
Düştü gözden hor bakışlar, fitne sanmak istedim.

Tez yetenler geç kayıttı, çeşmeden su almadan
Sınmasın arzu sehengim, ben yubanmak istedim.

Uçtu sevdanın binası, sevgi-saygı kalmadı
Ben görüş ırmaklarında hep aranmak istedim.

Çün açıldı düşmanın dargöz ayağı ülkeme
Ben de özgürlük binasında inanmak istedim.

Bir açıldım bir yumuldum şahta vurmuş gül gibi
Silkelendim kış yüzünden, tez kapanmak istedim.

Çok sınıandım, değdi gönlüm şişesi taştan taş
Sevmedim her göz bana baksın, tıkanmak istedim.

Öldüm öz leyla çölümde, toprağım oldu kefen
Bir kuzu ceylan kucağında kucanmak istedim.

Karıştı

Bir yanımla baharken bir yanımla hazan
Böyle takdir etmiş bahtımı yazan
Yeşiller üstünde nedir bu tozan
İlkbahar yelime boran karıştı.

Gam ile kederi boşayacaktım
Neşeyi huzura taşıyacaktım
Gönlümce saadet yaşayacaktım
Takdirde tedbiri yoran karıştı.

Haramı gevmedi otuz iki diş
Kendimce tamamı yaptığım her iş
Zannımca mübaha yakinken gidiş
Hesaba hesabı soran karıştı.

Hayat ölçeğinde çizerken yayı
Köşe başlarına dikmiştim dayı
Nefsime peylerken devasa payı
Pay ile paydada oran karıştı.

Her yolun bulunur evveli sonu
Düşünmüştüm sonu hem enikonu
Katiyen katmazken fikre fasonu
Plana planı kuran karıştı.

Ezelî Takdîr Bize

İkrâm-ı İlâhî'dir her türlü şiir bize
Bezm-i eleste olmuş Fuzûlî tek pîr bize

Aklımız gönlümüzün emrine âmâdedir
Aczimizi bildirir dâimâ tekbîr bize

Kalem mürekkebinî deryâ-yı aşktan alır
Yazdırır her mânâyı bu sevdâ bir bir bize

Bilmeyiz eslâf hangi aşkla dîvân doldurdu
Sonsuz aşk-ı İlâhî eder hep tesîr bize

İsteriz şuarânın her hissine erelim
Koymasın hiç ehl-i dil okuyup tedbîr bize

Asr-ı Saadet'te görseydik o son Gül'ü
Değer miydi Allah'ım bir kutlu tebşîr bize

İltifat nazarına bir kerre değse idik
Mahşer günü olurdu o son Gül dest-gîr bize

Kâfî bilme kendinden nihâyetsiz ilhâmı
De ki şâir sıfatı ezelî takdîr bize

Doğruluk Neresidir

Mahşerde insanın ak ola yüzü.
Özüne yakışır olmalı sözü.
Doğruluk küllenmez, tazedir közü;
Bir dostun aşkına, yandığı yerdir.

O varken can bulur, edep ve hayâ.
Nazarında erir, kum olur kaya.
Doğruluk, susayan kalplerin suya;
İrfan çeşmesinden kandığı yerdir

Devadır, dermandır kalbin pasına.
Âdemi götürür, dostun hasına.
Doğruluk, garibin sabır tasına,
Ekmeğini aşkla bandığı yerdir.

Âdem haktan olsa, kem yoldan sapsa.
Cihan cennet olur, düsturu yapsa.
Doğruluk, nefsimde kıyamet kopsa;
Fırtına, boranın dindiği yerdir.

Ateşte üşümek, külünde yanıp.
Dostun kapısına aşkla dayanıp.
Doğruluk bendeki ben'in uyanıp;
Kibir dağlarından indiği yerdir.

Üç hece değildir, sadece yekûn
Olmazsa işlemez derine kökün.
Doğruluk en kutlu, en ağır yükün
İnsanın sırtına bindiği yerdir.

Pir Sultan Abdal'ın dertli sazı mı?
Ben neyle unuttum, özde sızımı?
Doğruluk, som altın eyler sözümü.
Katrenin ummana döndüğü yerdir.

Bırakma ruhunu, hırs kafesinde.
Terazi hakikat, tart kefesinde.
Doğruluk insanın dost nefesinde
Cehennemin bile söndüğü yerdir

Bir ak güvercinin kalbe konması,
Yağmurun göklerden aşkla inmesi.
Doğruluk, gecenin güne dönmesi;
Bin türlü marazın onduğu yerdir.

Hakikat aşkına, yolları aşıp.
Katreyken çağlayan, sel gibi taşıp.
Doğruluk, insanın ham iken pişip
Kamiller safına konduğu yerdir.

Ne bir pul gözetir, ne de sarayı.
Kapatır dost ile açık arayı.
Doğruluk pak eder, akı karayı.
Kalplerin nur ile yunduğu yerdir.

Âdeme mihmandar bir ömür boyu.
Ustaya çevirir dergâhta toyu.
Doğruluk kavrulan dudağa suyu,
Resul'ün avcundan sunduğu yerdir.

Hakikat yurdunda aşk olsun dengin.
İzinden yürürsen kaybolmaz rengin.
Doğruluk meydanda en kutlu cengin.
İnsanın kör nefsi, yendiği yerdir.

Gelmiştir çalmanın, vakti sırası
Kapı da burası, dost ta burası.
Doğruluk Yunus'un isli çırası.
Şavkının mayama sindiği yerdir.

Mən Seçilmiş Əsəriyəm Allah'ın

Zehni qoru tez düşməsin göz əldən
Fikrim, hikmət ovçusudur əzəldən
Söz dağını yonub inci düzəldən
Zer yaradan, zərgəriyəm Allah'ın.

Heç demədim bəxti kəməmə, kəsiyəm
Duygu dolu ürəklərin bəsiyəm
Sevənlərə həzin nəğmə səsiyəm
Nə böhtanı, nə şəriyəm Allah'ın.

Ta binədən haqq sevənəm, dərt bölən
Nə şahınam, nə vəzirin, nə kölə
Yaranışam, nə solanam, nə ölən
Söz ətirli bəşəriyəm Allah'ın.

Acı dildən, pis əməldən gəndəyəm
Zalımlara, ayrılərə rəndəyəm
Sevə, sevə yaratdığı bəndəyəm
Nə dərdiyəm, nə səriyəm Allah'ın.

Ruhum oldu, cismim, canım olmadı
həqiqətdən özgə yanımdı olmadı
Sona qədər oxuyanım olmadı
Mən seçilmiş əsəriyəm Allah'ın.

Balam

Sen benim kaderim, baht yıldızımsın
Alnıma kazılmış yazımsın balam!
Maziyi, atiyi sende görürüm
Benim ışığımın, gözüksün balam!

Sen deli gönlümün güneşi, ayı
Sen Erzurum barı, Sivas halayı
Sende gördüm, sende buldum sevdayı
Gönlümü titreten sızımsın balam!

Senin ile türkü türkü ünledim
Bozlakta, tatyanda seni dinledim
Eledim eledim höllük eledim
Kavalım, kopuzum, sazımsın balam!

Sana gönül verdim, sevdanla doldum
Güle sevda çeken bir bülbül oldum
Cevrin çoğaldıkça sarardım soldum.
İşvemsin, cilvemsin, nazımsın balam!

Gönle ılgıt ılgıt esen yel oldun
Bahar demi taze açan gül oldun
Sen ki bana kalem oldun, dil oldun
Şeker, kaymak, tatlı sözümsün balam!

Ege'de çökertmem, doğuda barım
Er meydanındaki pehlivanlarım
Seninle var oldum, seninle varım
Torunum, oğulum, kızımsın balam!

Ovada yağmurum, dağlarda karım
Burcu burcu çiçek açan baharım
Şanım ve şerefim, iffetim, arım
Gönül hoşnutluğum, hazımsın balam!

Sana biat etti her daim zaman
Elinde al bayrak, dilinde Kur'an
Altay'dan Tuna'ya sen at koşturan
Sen şan, şeref dolu mâzımsın balam.

Bırak sen, yadlar ne sanırsa sansın
Sen cansın, candan da özge bir cansın
Her zaman medar-ı iftiharımsın
Bazen de dövdüğüm dizimsin balam.

Sen gönül sızımsın, o dinmeyecek
Söz verip ahdinden hiç dönmeyecek
Alev kesilse de tek sönmeyecek
Harlanmaya hazır közümsün balam.

Böldüm şu kalbimi sana pay ettim
Gönlümü gönlüne her an tay ettim
Seni ok eyleyip beni yay ettim
Ok çabukluğunda hızımsın balam.

Evladı koruyan, atayı sayan
Niyetler halistir, Rabb'ime ayan
Hamurun tertemiz, helâldir mayan
Bereketi olan azımsın balam.

Kızılırmak gibi coştukça coşan
Kabında durmayıp kabarıp taşan
Mâziden hız alıp atıye koşan
İstikbale bakan yüzüksün balam.

Menekşe misali kırdan derdiğim
Göz açıp kapayıp her an gördüğüm
Şu gönül bahçemde suyu verdiğim
Al elma, ayva-nar, üzüksün balam.

Sensin şu gönlümün nazı, cilvesi
Sensin son arzumun halis hevesi
Gönül ağacımın en has meyvesi
Sen kabuk değilsin, özümsün balam.

Yarında ne otur ne dur olacak
Yarınlar seninle pür nur olacak
Yarında toy düğün sürur olacak
Turan'a götüren izimsin balam.

Atam sağ yanında Fatih solunda
Sanat bileziği olsun kolunda
İstikbal izinde, âti yolunda
Kâh yokuş kâh iniş, düzümsün balam.

Ebed ülkesinin düşmez kalası
Oğul balı, balaların âlâsı
Sen Türk'sün, özbeöz Türk'ün balası
Biz seniniz, sen de bizimsin balam!

Eziyetli Vaziyet

Baharda her taraf kalkmayan hazan,
Hâlâ suçlu arar azdırıp azan,
Her vakit hüznü selayla ezan,
Temiz çok, her taraf niye kir doldu?
Camiler kapalı, herkes bir oldu.

Sokaklar ıpıssız, sorma yeleni,
Çokken, görmek mümkün değil güleni,
Bakan çok, gören yok, gerçek alenî,
İnsanların hepsi sanki pir oldu,
İradeler esir, özler kör oldu.

Umut alem kadar, umanlar sıska,
Kimse girmez oldu tehlike, riske,
Sahtesi kalmadı, hep gerçek maske,
Ağyar olan bile yâre yâr oldu
Varlık delileri, yokta var oldu.

Asgari acıklı durum eziyet,
Ne zaman düzelir, meçhul, vaziyet,
Kendine gelir mi felçli meziyet?
Kolay bütün işler zordan zor oldu,
Ehiller, âlimler cahil tor oldu.

Sultanım

Hiç bir güzel senin dengin olamaz,
Hiç bir kuvvet seni benden alamaz
Sen ki benim Mevlâ'ya beyanımsın!
Sultanımsın, cânânımsın, canımsın!

Neyleyim ki kaderimiz böyleymiş
Beni varlığına kurban eylemiş
Hicran türküleri adın söylemiş
Sen ki benim ağrıyan sol yanımsın!
Sultanımsın, cânânımsın, canımsın!

Yaradan'ım yüreğime düşürmüş,
Aşkın ateşiyle yakmış, pişirmiş,
Vuslatına nice engel aşırılmış
Bitmez arzum, artan heyecanımsın!
Sultanımsın, cânânımsın, canımsın!

Niyazkâr uğruna bir dil-i şeyda
Sensin gönlümdeki eşsiz rüveyda
Ben ölsem de bitmeyecek bu sevda
Dilden dile okunan destanımsın!
Sultanımsın, cânânımsın, canımsın!

Dile Gelen Duygular -1-

Sevgili Kızıma

Baba ocağına vedâ ederken,
Bahtın açık, gönlün bahtiyâr olsun.
Yeni bir hayata merhabâ derken,
Bir ömür tâlihın sana yâr olsun.

Anamın adıdır gönül sürûrum,
Cennet kokuludur gül yüzlü nûrum,
Gözbebeğim, güzel kızım, gurûrum,
Attığın her adım gül-i zâr olsun.

Vuslatı bekleyen yürekler gibi,
Beyaz duvaktaki dilekler gibi,
Sen gelin giderken melekler gibi,
Her mevsim gönlüne ilkbahar olsun.

Gün gelir ayrılık şafağı söker,
Kalplere târifsiz bir elem çöker,
Ana-kız birlikte gözyaşı döker;
Hasret, mürüvvetle lâlezâr olsun.

Kına yakılırken; ağıt dem tutar,
“Aney”ler âh eder; dil, mâtem tutar,
Terleyen gözlerden; kirpik, nem tutar,
Bu hüzne türküler bestekâr olsun.

Bir firûze devrân, bir fasl-ı hazan,
Kız vermek kolay mı? Âteş-i sûzan,
Yüreğimde hicran, başımda duman;
Ne gam; bu gelin kız berhudâr olsun.

Susmak, konuşmaktır bâzı zamanlar,
Târife ne hâcet, ârifler anlar,
Ve “İki bedende tek ruh” olanlar;
Gönül otağına hizmetkâr olsun.

Yaprak dökümünü târif etmek zor,
Beni benden alır içimdeki kor,
Gönlümden geçenler dile sığmıyor,
Söylenen musrâlar derkenâr olsun.

Turnalar göçerken, bulutlar ağlar,
Güneş’in kalbine yağmurlar yağar;
Yarınlara dâir hayır duâlar,
Hayâller; hayâta şehsüvâr olsun.

■ Məmməd İlqar

Neynim?

Ha çaldım, könlümün bu təşnə vaxtı,
Sazım dinmədiki, dinmədi neynim?
Qarğamaq istədim taleyi, baxtı,
Dilim dönmədiki, dönmədi neynim?

Özüm öz odumda əridim itdim,
Karvan buludları bəri yeritdim,
Arazı axıtdım, Kürü yeritdim,
Odum sönmədiki, sönmədi neynim?

Aldı bir havalı xatirə məni,
Bələdi ənbərə-ətirə məni,
Dedim bəlkə mənə yetirə məni,
Göydən enmədiki, enmədi neynim?

İlğımdı, dumandı, sisdi nədisə?
Sehirdi, sədadı, sədi nədisə?
Axır bu zalımın qəsdi nədisə?
Aparır hələdə *Məmmədi* neynim?

Kürre-Zerre

Sen bende kürresin, ben sende zerre
Gör ne feryatlarla dönüyor devran.
Ben sende zerreyim, sen bende kürre
Aşk çölünde yanar, eksilir kervan.

Köhne menzillerde oklar tükendi
Muğamlar patlattı gönül zarımı.
Çeşmeler kurumuş, güller dikenli
Neyle söndüreyim şu yangınımı?

Sen bende kürresin, ben sende zerre
Böylesi demlerde bozulur harman.
Ben sende zerreyim, sen bende kürre
Aynı cehennemde ihtiyar, civan.

Bu nasıl muhabbet, bu nasıl hikmet?
Nasıl anlatırım inkisarımı?
Yunus demiş: İlim, kendini bilmek
Ben sende bulmuşum cümle varımı.

Sen bende kürresin, ben sende zerre
İşit sözlerimi ey ruh-u revan.
Ben sende zerreyim, sen bende kürre.
Senden yana eser rüzgâr-ı hicran.

■ Tayyib Atmaca

Anamla Uçtu Kuşlar

Her akşam boş eve selam veririm
Sofradaki eksik her gün çoğalır
Nimetlerde bes bereket kalmadı
Ağzımızda tuzun tadı silindi
Duvarlar üstüme yıkıla durur
Hatıralar ayağıma dolaşır

Her gece uykuya dalmadan önce
Kısık gözleriyle yüzüme bakıp
Uzun yolculuğa çıkacak gibi
İçime bir şeyler demek istermiş
Hâl diliyle konuşurmuş meğerse
Ne çok şey söylemiş anlamamışım

Artık aramıyor kendi evini
Nereye gidersem yanımda olur
Efkârımı hayaliyle dağıtır
Havayı koklasam kokusu siner
Bulutlara baksam şimşek kaş çatar
Yüzüme mutedil yağmurlar yağar

Bir zamanlar şen şakraktı evimiz
Bir limonu vardı bir de mavişi
Kuşdilinden anlar bir özge kuştı
Acıkanı dudağında yemlerdi
Artık bu kafeste yaşayan benim
Anamla beraber kuşlar da uçtu

Tefehhüm

Dünyanın bin türlü hâli bin desen
Aklı kıt her şeye şaşar ha şaşar
Ne yaşadı ne anladı bilmeden
Yaşı da haddini aşar ha aşar

Emelleri serin sapa olsa da
Ağlar durur zaman zaman gülse de
İçindeki sızıları bilse de
Yüreğı sevinçle coşar ha coşar

Naçar düşer zor hayatın derdinden
Bakamaz ki yarınına kör dünden
Arzuları hayalinin ardından
İnişli yokuşlu koşar ha koşar

Kırılra da tek tek gönül telleri
Fark etmez ki boşa geçen yılları
Önünde kıvrılan ömür yolları
Bilinmez ne yana düşer ha düşer

Varlığı bağıdır bir mürüvvete
Masalında çıkar kim kerevete
Düşmemeli insan mülke servete
Nasipse sofradan taşar ha taşar

hecetaşları

aylık şiir dergisi

122.on5nisan2025

hecetasları

aylık şiir dergisi

yayın yönetmeni

tayyib atmaca

son okuma
metin özarslan

kapak fotoğrafı
abdulkadir akdere

muhabbet yeri

haydarbey mh.32077. sk.
armada/2 d blok nu: 6
onikişubat/kahramanmaraş

0535 391 92 50
www.hecetaslari.com
hecetaslaridergisi@gmail.com

11. yıl. 122. sayı 15 Nisan 2025
issn 2149-4509. (e-dergi)

Nejat Sefercioğlu

Neyler (Gazel) / 3

Mehmet Avcı

Nerde / 4

Âşık Cemâl Divanî

Millî Marşımız / 5

Ahmet Urfalı

Yayla Türküsü / 6

Bekir Oğuzbaşaran

Güvencim zalmadı / 7

Əli Nəcəfxanlı

Laçın / 8

Hatice Ayşe Hasan

Dilârâ İçin Sone / 9

Yemliha Gürlek

Toprak / 10

Tacettin Çetin

Sitem / 11

Yalçın Şen

Bundan Sonra / 12

Oruç Dadaşı Elman

Yarası Vardır / 13

Köksal Cengiz

Ölürüm! / 14

Həvva Nazim

Sevəndə / 15

Adem Oğuz

Hece Taşları / 16

Mustafa İmir

‘Olan Oldu’ Deyip Geçtik / 17

İbrahim Berber

Firkete Tak Saçlarına / 18

Mustafa Işık

Burda Gedelim / 19

Səxavət İzzəti

Kəhliyin Nağılı / 20

İlyas Kılıçaslan

Leyla / 21

Osman Akçay

Bu Sefer / 22

Tuğrul Çalışkan

Sadece Sen / 23

D. Cem Gürdal

Vezn-i Aher / 24

Neyler (Gazel)

Bülbülleri şeydâ ise gül hâr ile neyler
Ağyâr ile hem-hâl ise dil yâr ile neyler

Âşıkları bin cân ile âmâde dururken
Bilmem ki o dilber yine ol mâr ile neyler

Sen söyle nedir ol güzelin nazlı edâsı
Gaflet ile sevdâsını inkâr ile neyler

Bir kor kesilir sevgilinin âşıka zulmü
Bîcâre gönüller bu kadar nâr ile neyler

Yorgun *Seferî* yol bulamaz vuslata asla
Hiç anlatamaz her gece efkâr ile neyler

Nerde

Her akşam içimden bir boşluk çekip
Beni kubbe kubbe dolduran nerde?
Ruhuma bir eşsiz huzur bahsedip
Beni daldan dala konduran nerde.

O nur dalga dalga hep sürer verir
O nur parça parça kalplerde erir.
İki sihirli el rahmet gönderir,
Hikmetini bilmez biçarelerde

Bu nur asırların davet sesidir
Bu nur camilerin ak gölgesidir
Kûfî, sülüs onun ince süsüdür
Çinilerle kaplı şu kubbelerde

Şadırvanda sular bir gerçek söyler
Avluda sessizlik bu sesi dinler
Ruhuma bir geniş ülke bahşeder?
Göklere yükselen minareler de

Millî Marşımız

“Korkma, sönmez” diye başlarız söze,
Efedir, dadaştır millî marşımız.
İstiklâl Marşı’nı sorsalar bize,
Destanlardan baştır millî marşımız.

Çatma dediğinde ecdat cengidir,
Cephede askerin top, tüfengidir.
Denizdeki suyu mavi rengidir,
Karada dağ, taşdır millî marşımız.

Hür burcunda, minarede alemdir,
Gurbetten sılaya giden selamdır.
Barış masasında mühür, kalemdir,
Cephede savaştır millî marşımız.

Garbın afakında silinmez satır,
Makberde şehittir, türbede yatır.
Vatan toprağını hep aydınlatır,
Semada güneştir millî marşımız.

Arkadaş, bu yolda almalıyız hız,
Uğrunda kaç yiğit yatar sargısız!
Bayrağım üstünde hilâl ile yıldız,
Yiğide kardaştır millî marşımız.

Bastığın toprakta hürmet Kur’an’a,
Yol gösterir kızıl elma sorana.
Türklerin muradı ermek Turan’a,
Yolcuya yoldaştır millî marşımız.

Can feda edilir cennet vatana,
Bu uğurda cihan bölense kana.
Rütbedir, payedir tüm kahramana,
Kartal başlı kuştur millî marşımız.

Ruhum derinlerde duyar sesini,
Okur şehadetin alfabesini.
Açar gönüllerin penceresini,
Isıtan ateştir millî marşımız.

O zaman vecd ile yazanlar söyler,
Şairler anlatır, ozanlar söyler.
Sonsuza dek susmaz, ezanlar söyler,
Tarihe nakkaştır millî marşımız.

Dalgalansın çünkü yüzü de aktır,
Cemâl Dîvânî’ye şanlı bayraktır.
Orduların koruduğu sancaktır,
Huduttaki taşdır millî marşımız.

Yayla Türküsü

Başı ak bulutlu şu yüce dağlar
Koynunda büyütür gök meşeleri
Issız koyağında bir güzel ağlar
Gözyaşı sel olup gönülde çağlar

Bahar yaprağına billur çiğ düşer
Uykudan uyanır boz-kara toprak
Kıraç yamaçlara çiçekler döşer
Canların içinde sırlı can pişer

Yayla sabahında ufuklar sisli
Dorukları sarar bir yanık türkü
Derinden derine derviş nefesli
Dualar yükselir masumca hisli

Uzaktan gülümser bir yaban gülü
Rüzgârın önünde kekik kokusu
Keklikler ötüşür en gizli dili
Bu çağda şenlenir Türkmen'in ili

Atalardan miras göçün zamanı
Gökyüzüne komşu olur obalar
Ezelden ebede sözü fermanı
Mazlumun derdine verir dermanı

Güvencim Kalmadı

Kandırıla, kandırıla, nihâyet
İnsanlara, hiç güvencim kalmadı
Nereye kayboldun, ey iyi niyet?
İnsanlara, hiç güvencim kalmadı

Gide gide iyi insan azaldı
Onların yerini hoyratlar aldı
Şeytan, ordusunu, meydana saldı
İnsanlara, hiç güvencim kalmadı

İnsan aldatmanın bin bir yordamı...
Şeytanların elçileri orda mı?
Zıvanadan çıkarırlar adamı
İnsanlara, hiç güvencim kalmadı

Kıyametin yaklaştığı bir gerçek
İsrafil'in Sûr'u bir gün ötecek
Evrendeki hayat o gün bitecek
İnsanlara, hiç güvencim kalmadı

Her tür kötülüğün açık adresi
Haramların, yasakların, bed sesi
Ensemizde, emmârenin nefesi
İnsanlara, hiç güvencim kalmadı

Kurumuş ondaki erdem damarı
Ne utanma kalmış; ne hayâ, arı
Varsa yoksa yalnız kendi çıkarı
İnsanlara, hiç güvencim kalmadı

Dünyayı yaşanmaz hâle getiren
İyiliği, güzelliği bitiren
Esenliği, yeryüzünden götüren
İnsanlara, hiç güvencim kalmadı

Düzelmesi için dua edelim
Halik'a devamlı nidâ edelim
Hayata imanla veda edelim
İnsanlara hiç güvencim kalmadı

Bu dünyanın ömrü dolmak üzere
Mutluluğun gülü solmak üzere
Bir gün olacaklar olmak üzere
İnsanlara, hiç güvencim kalmadı

Oğuz der: Allah'tan ümit kesilmez
Bu can çıkmadıkça ümit eksilmez
Yarın ne olacak, kimseler bilmez
İnsanlara, hiç güvencim kalmadı...

Laçın

Görüşünə imrənmişdim,
İzim düşdü yoxuşuna.
Diklərinə dirənmişdim,
Aldı məni ağışuna.

Ləlik-şehid olmuşdum lap,
Gülümsədi Hoçaz dağı:
Cıgırı seç, çəhlimi tap,
Qarışdırma solu, sağı.

Laçında yer göyə yaxın,
Mələklər göydəndüşmədi.
Gözüm öpdü bu növrəği,
Sözə yad ilmə düşmədi.

Həkəriçay dəcəl-xata...
Yüyənsuz at kimi çapır.
Elə bil ki, adam burda
Əziz itiyini tapır...

Dilârâ İçin Sone

Dudağıma dolanır bir derviş tesellisi
Dilârâ dualara âminlere sar beni
En ağır tövbelere, yeminlere ser beni
Sen; Rabbimin ikrâmı sen Rabbin tecellisi

Ki; İrem'in bağında bülbüle gül incinir
Ve yüreğim tutulur zaman itibarıyla
Bir vuslât düşlüyorum kelâm-ı kibârıyla
Vâveylalar sonrası sükûtta dil incinir

Gümüşsü gülüşüme kararsızlık çöküyor
Düşlerim düşlerime düş kurşunu sıkıyor
Aklım gidip gelmekte gözünün yeşiline

Bende ki bu varlığın vâv, nûn yoksa kaf mıdır?
Yârin yeşil gözleri tavaf mıdır af mıdır?
Kader kaydetti mi ki; yetimin eş iline?

Toprak

Kum çöl çamur diye kör tapa vurma
Halini tefekkür et, boş hayel kurma
Kuru toprak diye söylenip durma
Beden kalıbının mayası toprak

Yaz kış şu âlemi koruyup koklar
Sayısız kirleri sırları aklar
Hayatı ölümü bağrında saklar
Zalimin korkulu rüyası toprak

Mâziyi öğütür, âtiyi açar
Geleceğe mümbit tohumlar saçar
Yeşil dağlarında goncalar açar
Nazlı çiçeklerin oyası toprak

Bağrından çıkana insafla bir bak
Kaynağı bereket cömertliğe bak
Renk renk, desen desen çiçeklere bak
Meyvenin dalların boyası toprak

Zerreler kurreler toprağa gelir
Kurak mevsimlerden nasibin alır
Rahmet damlasıyla demlenir kalır
Kıtlığın bolluğun yuvası toprak.

Sitem

Tîr-i müjgânınla dil-i mecruhu
Şerha şerha yarıp pürhun edersin.
Sevda sahrasında Leyla misali
Bende-i aşkını Mecnun edersin.

Erişse aşk ile destim destine,
Bir buse kondursam lebin üstüne,
Gamze-yi celladın cana kastı ne?
Süzersin çeşmini efsun edersin.

Hande-i hürremin benim sürururm.
Bir gün görmez isem bil ki ölürüm.
Bilmem kabahatim, nedir kusurum?
Beni her dem böyle zebun edersin.

*Havayi Abdal'*ım dermansız derdim.
Hâsılı ömrümü yoluna serdim.
Senden özge yâre meyil mi verdim?
Biçare gönlümü mahzun edersin.

■ Satılmış Şen

Bundan Sonra

Gitti canan ey dost neyler teselli,
Işımaz bahtıma düş bundan sonra.
Kırar dallarını bir hırçın dolu,
Başlar bir ebedi kış bundan sonra.

Akşam olur gün dağlardan dolanır,
Gam güzeli bahçemizde salınır.
Bölük bölük derelere bölünür,
Gözlerimden akan yaş bundan sonra.

Sitemle nelere eklendi neler,
Tuzak kurdu yollarıma seneler.
Düştü ya gönüle bu mesafeler,
Artık ne söylesem boş bundan sonra.

Göçünce bu sevda benimle burdan,
Ürperir toprağım inler kederden.
Dayanmaz bilirim çatlar bir yerden,
Başıma dikilen taş bundan sonra.

Yarası Vardır

Şairin taleyi yarasız olmur
Sevinci gözündən, ürəyə dolmur
Məhnəti saralmır, həsrəti solmur
Odur ki əzəldən yarası vardır

Yazında çiçəyin açmamış satır
Yayında günəşi saçmamış batır
Qışında ceyranı qaçmamış yatır
Payızda xəzəldən yarası vardır

Dərdinə çarə yox, şəfadən yazır
Çəkdiyi cövürdən - cəfadən yazır
Eytibar düşünüb, vəfadən yazır
Vəfasız gözəldən yarası vardır

Könlünə qafiyə tapılmaz onun
Canında dağları çapılmaz onun
Heç şeyri, sadəcə yapılmaz onun
Qoşmadan, qəzəldən yarası vardır

Zaman heybəsində yaralır narı
Yanında yar görmür, yazdığı yarı
Unudur ömrünü, eyləyir yarı
Elmanam yüz əldən yarası vardır

Ölürüm!

Sakın ha hüzünlenme!
Gülüşüne ölürüm...
Gurbette çok eyleme,
Gelişine ölürüm.

Küsme gider ağrıma,
Derman ol aşk ağrıma,
Hançer vursan bağrıma
Delişine ölürüm

Hem gökçek, hem şirinsin,
Sultanımsın, yârımsın,
Maharetli, narınsın;
Yelişine ölürüm.

Nazenindir kalemin,
Hürmetlidir kelamın,
Baş göz üste selamın,
Salışına ölürüm.

Yâr eyle yüreğinde,
Hiç dert görme ömründe.
Niyazkâr'ın gönlünde,
Kalışına ölürüm.

Sevəndə

Baxışlardan od sıçrayır köksünə
Qığılımdan köz tutulur sevəndə.
Əyriliklə sevgi olmur başacan
Sevgi yolu düz tutulur sevəndə.

Ürəyində bir işıltı doğulur,
Hənir salır, ruhun ilə yoğrulur,
Kəlmələrin boğazında boğulur,
Dilindəki söz tutulur sevəndə.

Bağçasında qönçə-qönçə gül olur,
Onsuz keçən hər saniyə il olur,
Ayrı düşsən göz yaşların sel olur,
Bulud kimi üz tutulur sevəndə.

Hece Taşları

Hece taşlarına koydum başımı,
Kadim sırlarıma yol aralandı.
Aşikâr edince gönül kuşumu,
Değdi badısaba gül yaralandı.

Elekten elerdim gündüz geceyi,
Şevk ile söyledim onca heceyi,
Bağrımda erittim derdi acıyı,
Şeyda bülbül idim dil paralandı.

Gözlerim ufukta özler dururum,
Mağripten maşrığa gözler dururum,
Gece gaiplere sızlar dururum,
Ahımla inleyen tel parelendi.

Muhabbet bağıma kuruldu pazar,
Yazgım ilkbahardı ettiler nazar,
Şeyranî fânidir biçare gezer,
Mevsimi sonbahar yıl yarılandı.

‘Olan Oldu’ Deyip Geçtik

Aşıp geldik türlü derdi
Yaşımız kemale erdi
Gönül şevke ara verdi
‘Gülüm soldu’ deyip geçtik

Önümüzdeki yol taşlı
Gönlümüz genç beden yaşlı
Arzu olsa da kırk başlı
‘Zaman doldu’ deyip geçtik

Gönle nazik bakamadık
Deli dolu akamadık
Zor yollardan çıkamadık
‘Çetin yoldu’ deyip geçtik

Çok zor işlere bulaştık
Farklı ülkeler dolaştık
Nihayet yurda ulaştık
‘Fırsat boldu’ deyip geçtik

Sağlıktan bedel ödedik
Onurda açmadık gedik
Darbeyi dostlardan yedik
‘Onlar kuldu’ deyip geçtik

Ömrün gurup vakti yetti
Gönül hamlığımız bitti
Eden etti, giden gitti
‘Eden buldu’ deyip geçtik

Ne ektiysek onu biçtik
Helalinden yiyip içtik
Ne darboğazlardan geçtik
‘Sapa koldu’ deyip geçtik

Ettiysek de kusur, hata
Erdemle ördük ihata
Gerek yoktur izahata
‘Olan oldu’ deyip geçtik

Firkete Tak Saçlarına

Rüzgârını almış salınır gider
Söylenecek bir söz yok saçlarına
Ey afet tavsiyem ne güzel kokar
Yemen kinasından yak saçlarına.

Şahsen ben kaniyim tutmuştur maya
Savur eteğini nehire çaya
Benziyor suretin bir dolunaya
İki üç firkete tak saçlarına.

Yorulursan otur dibek taşına
Bir güvercin konsun güzel başına
İsterse benzesin gök kuşağına
Elinle bir selam çak saçlarına.

Gülüştün her kalbe sıcak akistir
Güvenip kendine süslen yakıştır
İncik boncuk deme takip takıştır
Aynada şöyle bir bak saçlarına.

Seni her görenden methiyeler var
Bir bilsen aklında neler neler var
Ardından koç gibi meleyenler var
Hiç bir dert olmasın yük saçlarına.

Kıskanç cazuların her bir serinden
Zehirli sözlerle takiplerinden
Seni çok kıskanan rakiplerinden
Değmesin sitemli ok saçlarına.

Alnında şuleler sönsün tan gibi
Hükmet gönüllere bir sultan gibi
Keremini görmüş Aslıhan gibi
Bakmasın namahrem tek saçlarına.

Bilenler şüphesiz peri diyorlar
Hayır, peri değil huri diyorlar
Acaba bu kimin yâri diyorlar
Her türlü övgüler hak saçlarına.

Ceylan gözlerinle bir özge cansın
Şöyle bir görünüp bir kaybolansın
Hırçın deniz gibi hep dalgalansın
Ömründe düşmesin ak saçlarına.

Burdan Gidelim

Gözleri dalında bir çift tomurcuk
filizler açmadan burdan gidelim
zamansız memeden kesik kuzucuk
anneyi seçmeden burdan gidelim

Gözleri gecenin parlak ayıdır
bakışı yaraya derman payıdır
kolları uzayan tren rayıdır
kuş olup uçmadan burdan gidelim

Gündüz niyetine görülmüş düşün
savaş meydanını terk etmez başın
içinde ırmaklar fışkırır taşın
sırrını içmeden burdan gidelim

Dünyayı kendine yâr mi sanır ki
ettiği yanına kâr mı sanır ki
devranı hep böyle var mı sanır ki
öteye geçmeden burdan gidelim

Beni alıp sana getiresi var
gönlümü denizine attırası var
boynumu cellada yatırası var
baltası biçmeden burdan gidelim

Dolaşsın bulutlar yer gök arası
versin hesabını tartı darası
elbet gelir bir gün ecel sırası
sıratı geçmeden burdan gidelim.

Kəhliyin Nağılı

O günlərəki üfüqdən, günəş başın əyərdi,
Qaranlıq çökə, çökdə anam nağıl deyərdi.

Çox mənzillər atdım keçdim uzun yolları,
Hələ də yoldaşımdı anamın nağılları.

Deyir: Bir qız varımış gözəllərin gözəli,
Bu dünyanın bəzəyi yaranışın özəli.

Ağıldan sərmayalı ədəb, ərkindən dərin,
Abri, hayə sözündə başıydı gözəllərin.

Çox sayılı elçilərdən sevdi lap yoxsulunu,
Varlıları buraxdı tutdu yoxsul əlini.

Gün gəldi toy tutuldu təzə bəylə gəlinə,
Adətcə xına yaxdı ayağına, əlinə.

Xəbəri eşitcəyin xayın varlı evladı,
Başında qoçularla gəlini oğurladı.

Gəlin çox tələş etdi ağlayıb yaş ələdi,
Yalvarıb anda verdi məni buraxın dedi.

Gördü ürəkləri daş qulaqları sağırdı,
Üz çevirib göylərə yaradanı çağırdı:

“Tanrı məni quş elə
Qanadı gümüş elə
Eldə rusvay eləmə
Dağda günüm xoş elə
Daşlara yoldaş elə”

Uca tanrı eşitdi gəlinin fəryadını-
Onu quşa çevirib kəhlik qoydu adını.

Gəlinlik bəzəkləri unla əbədi qaldı,
Adı eldə, obada xınalı kəhlik öldü.

■ İlyas Kılıçaslan

Leylâ

Güller artık hep sen kokacak Leylâ
Yapraklar hep seni fısıldayacak
Hava, ses, her nefes... sadece Leylâ
Kulaklar Leylâsız duyamayacak

Çölde kayıp âşık bulduğu yola
Susamış bir ceylan vardığı suya
Şimden gayri anneler ilk kız çocuğa
Leyladan başka ad koyamayacak

Bin bir gece bin bir Leyla masalı
Ve her masal bin bir gece sürmeli
Bin ağaçlı ormanın binlerce dalı
Leyla salınmaya doyamayacak

Aklı böyle alır Leyla hasreti
Mecnun eder beni Leyla kesreti
Ahirde devası Leyla vahdeti
Mecnun birden başka sayamayacak.

Bu Sefer

Ömrümde her vakit hüzzam mı çalsın
Bırak da üzüntüm uzakta kalsın
Derdimi tasamı rüzgârlar alsın
Bu sefer sevdaya yelken açayım

Kahroldum dört duvar arasında ben
Kayboldum bir gözün karasında ben
Ağladım gönlümün yarasında ben
Bu sefer özlemde uzak kaçayım

Sevdiğim hep çalsın maundan udu
Katiyen kesmesin aşktan umudu
Sevginin saygının olmaz hududu
Bu sefer ağzımdan inci saçayım

Bir tanem hissini içe atmasın
En güzel yarına hile katmasın
Duyduğum bu huzur göze batmasın
Bu sefer visalden göğsü uçayım

Seven yüreklerin bitsin ezası
İki yüzük olsun aşkın cezası
Kıskansın bizleri bütün fezası
Bu sefer bembeyaz sayfa açayım

Sadece Sen

Veda tepelerinden doğsan gönül dünyama
Aşkın içimi yırtar, bu yırtık tutmaz yama
Apansız çıkıp gelsen, teşrif etsen rüyama
Sadece sen kalırsın, bir de gönül güllerim

Sen kalırsın efendim sadece sen kalırsın
Senle dolar can evim, beni benden alırsın
Gariplerin içinde beni bir sen tanırsın
Sana malumdur ey yar benim mahzun hallerim

Dert suyunda takıldım hasretin oltasına
Ayaklarım götürür gecenin voltasına
Bilal'ce bir sükûtun düşerim ortasına
Sadece sen kalırsın, bir de suskun dillerim

Seni taşır Rabbine Miraçlar ve İsralar
Karşında nasıl dursun, Kayserler ve Kısralar
Eşsiz azametini aşkla yazar mısralar
Sadece sen kalırsın, bir de titrek ellerim

Sen nadide bir gülsün, heybet ve şefkat kokan
Başka yüze bakar mı, sana bir defa bakan
Ravza'nın kapısında silinir zaman mekân
Sadece sen kalırsın, bir de benim küllerim

Vezn-i Aher

Oyun sanma ulu yolu,
Sanma, her yol Hakk'a vara.
Ulu yolda dolu dolu
Yolu bilen bir yâr ara.

Ara ara menzil aynı.
Ara diyen nzl aynı.
Menzil aştır her lisanda,
Aynı kat, tenezzül aynı.

Ol menzile çatıp geldim,
Menzile şan katıp geldim,
Çatıp geldim sen görmeden,
Geldim, bir göz atıp geldim.

Aşk kula Tanrı'dan ltuf,
Kula sorulmaz ki maruf.
Tanrı'dan o Züleyha'ya
Lütuf ile âşık Yusuf.

Hercai, der, gönül alsam,
Der demez aşkına dalsam,
Gönül denen ol haneyi
Alsam, derununda kalsam.

hecetaşları

aylık şiir dergisi

123.on5mayıs2025

hecetasları

aylık şiir dergisi

yayın yönetmeni

tayyib atmaca

son okuma
metin özarslan

kapak fotoğrafı
mehmet ipçioğlu

muhabbet yeri

haydarbey mh.32077. sk.
armada/2 d blok nu: 6
onikişubat/kahramanmaraş

0535 391 92 50
www.hecetaslari.com
hecetaslaridergisi@gmail.com

11. yıl. 123. sayı 15 Mayıs 2025
issn 2149-4509. (e-dergi)

Yusuf Erol Gökdoğan

Gül Saati / 3

Tacettin Şimşek

Uçmaksa Rüya / 4

Ahmet Efe

Siga / 5

Osman Fermanoğlu

Daradı (Təcnis) / 6

Yunus Kara

Sende Kalsın / 7

Şaban Çetin

Sitem / 8

Talip Ayan

Gazel / 9

Mehmet Faruk Habiboğlu

Gece Yarısı / 10

Memik Kömekçi

Yaşnâme: Ah Gençlik / 11

Kadir Pürlü

İhtiyacım Yok / 12

İbrahim Sağır

Her Şey Senin Eserin / 13

Mustafa Ayvalı

Umut Vakti / 14

Murat Halıcı

Vurma Sazın Teline / 15

Hüseyin Arif

Sən də Sus (Değişme) / 16

Cəmil Əkbər

Sən də Sus (Değişme) / 16

Yılmaz Türk

Ardında Kaldım / 17

Kadir Kandemir

Eyvah / 18

İhsan Nazik

Dönmüşüm / 19

Kadir Karaman

Masumdur Gözyaşları / 20

Mehmet Baş

Papatya / 21

Âşık Ələsgər

Dağlar / 22

Arife Özden

Sevdaya Düşende / 23

Âşık Dertli

Olmasak da Bir / 24

Gül Saati

Sağır kullar ülkesinde
imdat imdat avazdayım
Gök yarılr perde perde
o vakitsiz namazdayım.

Yüzümde sapsarı uyku
uyanmak en büyük korku
Kararır kuyumun ufku
sımsıkı bir beyazdayım.

Dağlardan dökülür yüküm
cüce gövdem büklüm büklüm
Yer yatağım, tahta köşküm
istiflenmiş enkazdayım.

Yoktan uzak Var'a yakın
düşüm sırtından hamalın
Hayat denen bir masalın
bıraktığı mecazdayım.

Susunca gün yüzlü kuşlar
aklım bohçasını yoklar
Bu kilide yok anahtar
yol tükendi çıkmazdayım.

Hangi örtüyü kaldırırsam
arzin aynası hep akşam
İklim, bir puslu serencam
ne kıştayım ne yazdayım.

Karanlığın gör dediği
tenimde buldum gediği
Et bırakmış kemiği
lime lime ifrazdayım.

Sırrına ermeden daha
dem mühürledim Allah'a
Bir kök uzatıp berzaha
salkım saçak niyazdayım.

Gurbetin nabzında yurdum
kehkeşanlara yol sordum
Saatleri Gül'e kurdum
Mecnun gibi marazdayım.

Zamanı tutup boşlukta
yoğurdum dipsiz olukta
Fasıl bitti bir solukta
sukût teli hicâzdayım.

Kırdım kabuğunu hiçin
sonsuzluk özümde perçin
Ötelere geçmek için
toy kanatlı palazdayım.

Ruhum varlık atlasında
iz sürerim arkasında
İki âlem arasında
menzil menzil pervazdayım.

Vuslat demidir gurbetin
kaçtım mülkünden mihnetin
Kapısında merhametin
bir hayal-i mümtazdayım.

Uçmaksa Rüya

Ten kanatsız

uçmak ister

yol karanlık

can kayıp

Uçmak ister

yorgun argın

yolcu yok

kervan kayıp

Yol karanlık

yolcu yok

takat kesik

derman kayıp

Can kayıp

kervan kayıp

derman kayıp

devran kayıp

■ Ahmet Efe

Siga

Bilmem ki sen dağların başında yalnız açan
Bir nazlı çiçek gibi hüdâyı nâbit misin?

“Şu dünya meyhânesi bâdeler sunsa bana
İçmem asla!” demiştin, sözünde sabit misin?

Sırra kadem basıp da gitti burdan dediler
Akı zay Mecnunların yurduna ait misin?

Sigaya çekip durma nefsinden gayrısını
Sen başka nefislerin sırrına şahit misin?

Hep “âşığım” deyip de durursun şair amma
Gönlünü yâre vermiş gerçek bir âbid misin?

Daradı (Təcnis)

Dar dedim, sallandım dar ağacından,
Ruhumu içinə çəkdi dar adı...
İstəyim haqq deyə dara sığınan,
Bu qədər suç varsa, yön də daradı.

Hələ də xəbər yox sahib-zamandan,
Yalan kəlmələrlə olur zaman dan.
İki düşmənim var dövrü- zamandan,
Biri xaçlıdısa, biri Daradı...

Nərə tək sıyrılıb gələr Qars adı,
Təklənmiş canımda ümid Qarsadı.
Osman, nəfəsimi barıt qarsadı,
Telimə əl çəkib güllə daradı.

■ Yunus Kara

Sende Kalsın

Sustu yine tüm şarkılar,
Notaları fonda kalsın.
Bunca yıllık yaşanmışlık,
Bırak izi tende kalsın.

Ayrılık da vuslat kadar,
Her aşkın mayasında var.
Naz acıtır hasret yakar,
Kol kırılsın yende kalsın.

“Beni artık sal” demişsin,
Neyin varsa al” demişsin,
Yüzüğümü göndermişsin,
Bari kalbin bende kalsın.

Belki büyü belki nazar,
Bu gidişin sebebi var.
Her mısrası seni yazar,
Şiirlerim ende kalsın.

Sitem

Bekledim baharla gelirsin diye
Cemreler kapımı çaldı, gelmedin!

Bir münâdi gibi açtı kardelen
Sırrını faş etti kara toprağın
Yaktı kandilini en güzel çağın
Şuledir o mahcup güneşle gelen

Halimi bir tek sen bilirsin diye
Aklım bir hayale daldı, gelmedin!

Çiğdem çiçeğiyle güldü tabiat
Erik dallarında gelin duvağı
Nevruzlar süsledi dumanlı dağı
Boy verdi papatya rüzgâra inat

Bütün efkârımı alırsın diye
Gönül sende karar kıldı, gelmedin!

Badem dallarını sardı bir neşe
Allı morlu gülle hem saye leylak
Salınınca lâle sümbül ferahnâk
Şarkılarla cihan oldu pürneşe

Muradımı Hak'tan dilersin diye
İçimde bir ukde kaldı, gelmedin!

Nergisler açıldı gözlerin gibi
Tuttu tüm cihanı sarhoş eden bû
Gönlümü ardınca sürüdü âhû
Elem derya oldu, bulunmaz dibi

Bekledim baharla gelirsin diye
Âleme gör neler geldi, gelmedin!

■ Talip Ayan

Gazel

deme sultan kimseye ne olur sultan yıkılır
dert var ise yürekte gün gelir insan yıkılır

o baktığın her yerde güller açarmış ne çare
gelmezse gözün gözüm üstüne cihan yıkılır

kaç günü kaldı ömrümüzün ko gitsin ne var ise
belkıs olsan ne çıkar mülk ü süleyman yıkılır

sadece sende mahpusum ben hem de sere serpe
kim bilir kaç taş düşer duvardan zindan yıkılır

dudağına bir leb değse boynuna da bir kılıç
o vakit yer delinir üstüme asuman yıkılır

işte kapıdayım şu yarama merhem sürmeye
tek himmet eyle hakk için mihman yıkılır

ne vakit bir hayal i cennet görsem cemalinde
durur dakikalar saatlerde zaman yıkılır

o zülfüne bir yel değse yüzün çıkar ortaya
gülüm yere düşer baharıma hazan yıkılır

Gece Yarısı

Üstümü ört gece
Uykuya dalayım
Bir yarım rüyanın
İçinde kalayım

O eski tül perde
Kapansın içimde
Sessiz bir biçimde
Bir hayal olayım

Bahçeler, çiçekler
Hayaller, gerçekler
Dualar, dilekler
Gibi dağılayım

Hiç sabah olmasın
Karanlık solmasın
Kimseler bulmasın
Derken kaybolayım.

On dördünde şehlalı kız
Yeni doğmuş aya benzer
On sekizde parlak yıldız
Alnı sakar taya benzer

Yirmisinde güller açar
Gençlik yılı kalmaz naçar
Deli gönül yoklar geçer
Tamburide yaya benzer

Yirmi üçte başta duman
Hiç kimseye vermez güman
Bakışları sormaz iman
Coşkun akan çaya benzer

Yirmi dörtte birhanıyla
Laf söyletmez gürhanıyla
Her adımda rahvanıyla
Dolambaçlı dağa benzer

Otuzunda yüzer suda
Vermeyince netsin Hüda
Vuslatında kalmaz cüda
Sık dokunmuş ağa benzer

Otuz beşte ahu zarda
Bahtı kara gönlü harda
Gözü sulu üstü karda
Güz budamış bağa benzer

Kırk beşinde can sızılar
Koynunda meler kuzular
Altmışta kara yazılar
Bilinmez bir çağa benzer

Altmış beşte bel bükülür
Gözünde yaşlar dökülür
Yetmişte türkü yakılır
Gözler yumuk sağa benzer

Yetmiş beşte gamet eğri
Toprak gelir cana doğru
Belde sızı dizde ağrı
Kızgın çölde yağa benzer

Sekseninde kalmaz feri
Yatağında dardır yeri
Ne ten kalır ne de deri
Loş ışıktı zağa benzer

İhtiyacım Yok

Yüreğim defterdir nazarım kalem
Okuyup yazmaya ihtiyacım yok
Tecelli sırrında gizlidir âlem
Düşünüp çözmeye ihtiyacım yok

Nere gitsem bu belalı baş benim
Azgın ateşlerde kuru yaş benim
Çöl benim, kum benim, kara taş benim
Savrulup tozmaya ihtiyacım yok

Bir haber gelmiyor yârin ilinden
Mahrum kaldım goncasından gülünden
Cümle çektiklerim nefsim elinden
Küsmeye kızmaya ihtiyacım yok

Bir yanda hikmete akıl yoran var
Bir yanda bilip de uzak duran var
Her gün bu düzeni baştan kuran var
Yapmaya bozmaya ihtiyacım yok

Bu sevdanın olmaz benzeri eşi
Yakar tüm cihanı aşkın ateşi
Anlayana hayır, şerrin kardeşi
Süzgece süzmeye ihtiyacım yok

Şu Pirlîoğlu'na gülümse ey yâr
Bir kadeh bâdeyi eyleme şikâr
Aşk ehli olana her şey aşikâr
İlhama sezmeye ihtiyacım yok

■ İbrahim Sağır

Her Şey Senin Eserin

Bir potada erittim acıları, hazları,
Ömrümün hazanında seveli sen nigârı.

Bahtımın bahçesinde şakımadın ey bülbül,
Hicranınla gün be gün yandı nârına gönül.

Hiç vefa göstermedin, ızdırabından başka,
Hep şüphe ile baktın kalbimdeki bu aşka.

Bigânelik dağından saldın gam oklarını,
Estirdin baharıma hep hüznün rüzgârını.

Kuşattı dört yanımı gözlerinin sihiri,
Sunmadın bimarına bade-i aşk iksiri.

Açtım gönül kapımı gel gir dedim girmedin,
Aşkının pınarından bir yudum içirmedin.

“Unut” diyorsun şimdi, unutmak ah unutmak,
Bunu diyeceğine beni ateşlerde yak.

Savrulsun da küllerim elem vadilerine,
İftiharla nazar et bu hazin eserine.

Kalbimde hatıralar kaldıkça dilim dilim,
Yaşlı gözümü siler şu buruşuk mendilim.

Tatlı bakışın kaldı senden yâdigâr bana,
Kokunu getirmiyor artık bu rüzgâr bana.

Alnımda kırışıklar senin hüznünü taşır,
Etrafımda hayalin bir sır gibi dolaşır.

Hâlâ kulaklarımda sesinden nağmeler var,
Aşkına inanmadın kömür gözlü nazlı yâr.

Sevdamı saracağım elem bulutlarına,
Kendimi vereceğim bahtımın rüzgârına.

Bir potada erittim acıları, hazları,
Ömrümün hazanında seveli sen nigârı.

Umut Vakti

Vakit umut vakti kalbine not düş,
Vicdanımın sesi sen diyor Selma!
Yeminim olsun ki gökte uçan kuş
Ölüm mutlak, dünya han diyor Selma!

Mevsimlerden yaz de, kış deme bana
Çattığın yuva de, kaş deme bana
Vur hançeri bağrın deş deme bana.
Gül bağında bülbül can diyor Selma!

Tütüne sarıp da hüznün pasını,
Yükledim kervana gam yarasını.
Musa gibi vurdum aşk esasını
Yol vermez deryalar dön diyor Selma!

Giyip deli gömleğini eğnime,
Gömdüm çılgınları bahtsız beynime.,
Kime anlatsam ah! Derdimi kime?
Mum gibi eriyip sön diyor Selma!

Diyeti can olsa ezelden beri
Düşürmem dilimden bir an Tekbir'i.
Yolda kulağıma dervişin biri
Düş vakti ağarmaz tan diyor Selma!

Vurma Sazın Teline

Yazık etme artık o nefesine
Buralarda aşktan anlayan yoktur.
Kulak vermez kimse yanık sesine
Sağırdır çoğu kalp duyan tek tüktür.

Geçer akçe değil kalbin sevdası,
Çöllerde kaybolmuş Mecnun Leylası,
Kendini kaybetmiş Aslı Zühresi,
Burada aşk yoktur ihtiras haktır.

Vurma daha sazın garip teline,
Vur gönlünü âşık kendi yoluna,
Sözlerin kapılır seher yeline,
Burda gönüllerin teli kopuktur.

Bilirim yüreğin yangın yeridir,
Yüreğimde inan böyle biridir,
Aşığı kül eden üç beş sorudur,
Menfaat dinlenir türkü yasaktır.

Muradi der durma bizim ellerde,
Kaybettiğini bul yine yollarda,
Maskara olursun sonra dillerde,
Burada insanlar buzdan soğuktur.

Sən də Sus (Deyişmə)**Hüseyn Arif**

Asta tərپət ayağını, əlini,
Yaxşı susur, yaman susur, sən də sus!
Vaxt-vədəsiz işə salma dilini,
Qanmaz susur, qanan susur sən də sus!

Cəmil Əkbər

Hüseyn Arif gəl bəşər sus demə,
Arzu, istək, dilək sussa sən də sus!
Hər yetənə yerli-yersiz kəs demə,
Vicdan sussa, məslək sussa sən də sus!

Hüseyn Arif

Palıd qopur bircə anın içində,
Gözdən itir dağ-dumann içində,
Yar-yoldaşın, el-obanın içində,
Enən susur, qalxan susur, sən də sus!

Cəmil Əkbər

İnsanoğlu bir-birini bezdirir,
Hər əzaba, əziyyətə dözdürür,
Cəhənnəmi diri-diri gəzdirir,
Hiylə sussa, kələk sussa sən də sus!

Hüseyn Arif

Bilirsənmi kim izləyir, kim güdür?
Kor yapalaq qızıl quşu ülküdür,
Güman etmə tülkü, bu o tülküdür,
Pələng susur, aslan susur, sən də sus!

Cəmil Əkbər

Meydan açıb gör nə deyir ağalar,
Böyük-küçük pəsinməyir "qağalar",
Səs-küy salır, qığıldayır çağalar,
Nənni sussa, bələk sussa sən də sus!

Hüseyn Arif

Xeyri nədir yeri-göyü soraqla,
O kitabı, bu kitabı varaqla,
Öz-özünə ha gurulda, ha çağla,
Dərya susur, ümman susur, sən də sus!

Cəmil Əkbər

Sinəsini çox döyənlər getdilər,
Öz-özünü çox öyənlər getdilər,
Harın-harın çox yeyənlər getdilər,
Çərxi-fələk bir an sussa sən də sus.

Hüseyn Arif

Dar macalda nə ordular basılıb,
Qancırğadan neçə başlar asılıb,
O yerdə ki birbirinə qısılib,
Qartal susur, tərlan susur, sən də sus!

Cəmil Əkbər

Yaxşı-yaman birbirindən seçilir,
Boya görə öz xələti biçilir,
Çox "nəhənglər" məqam gəlir kiçilir,
Xəlbir sussa, ələk sussa sən də sus!

Hüseyn Arif

Nə kamala, nə vicdana güvənmə,
Saf ürəyə, sağlam cana güvənmə,
Bu dəvaya, bu dərmana güvənmə,
Görmürsənmi Loğman susur sən də sus!

Cəmil Əkbər

Təbiətin fitrəti var a şair,
Mərd igidin qüdrəti var a şair,
Qəzəbi var, hiddəti var a şair,
Tufan sussa, külək sussa sən də sus.

Hüseyn Arif

Adam demə, hər adama həyatda,
Qafil olub çəkmə xana həyatda,
Hüseyn Arif baş aparma həyatda,
Zaman susur, dövrən susur, sən də sus!

Cəmil Əkbər

Cəmil Əkbər yaratmağa çalışır,
Ömürləri uzatmağa çalışır,
İnsanlığı yaşatmağa çalışır,
Fikir sussa, dilək sussa sən də sus!

Ardında Kaldım

Hakikati arar bu beden canda
Sen sırra ulaştın, ben eremedim
Gönlündeki o sır, erdi vuslata
Sen vardın manaya, ben varamadım

Güller çiçek açar, her bir mekânda
Ne olur ne biter ulu divanda
Çektiğin her acı, yaşar bu canda
Kurudu bahçemiz gül deremedim

Dışında yara yok içim kanıyor
Bülbül gam çekerek, güle yanıyor
Gören beni hâlâ mutlu sanıyor
Ateşin kor oldu, söndüremedim

Ruh çıkar bedenden, varır berzaha
Gark olur toprağa, arzı mekâna
İrtihal eyledin, vardın divana
Yoldaşım ol dedin, ben duramadım

Geceler karanlık, sarar her yanı
Kalmadı gönülde, hasret dermanı
Bekliyor son nefes, vermeye canı.
Sen vuslata erdin, ben eremedim

Ozan vur kopuza, mızrap elinde
Vurdukça gül açsın sözler dilinde
Acılar gark olsun sazın telinde
Bedenin buz oldu ben saramadım

Çektikçe uzuyor acım bitmiyor
Kalbimde bir sızı söze yetmiyor
Göz yaşım derdime çare etmiyor
Bir damla su dedin ben karamadım

Hayaldi cemalin, kaldın düşümde
Ben nereye gitsem geldi peşimde
Bir sızı taşıyım her gün döşümde
Nereye gizlendin ben göremedim.

Gidince kırıldı, kolum kanadım
Ol ahir zamanda kalmadı tadım
Gecemde günümde seni aradım
Sen arşa ulaştın, ben varamadım

Hayalin gözümde çekip gitmiyor
Sensiz yaşamaya gücüm yetmiyor
Bahçemizde artık kuşlar ötmüyor
Hicret ettin gittin ben süremedim

Eyvah

Zaman bir değirmen iki bıçaklı
Biri akrep biri yelkovan eyvah
Ölüme giden yol tahta yataklı
En son ona yatar her doğan eyvah

Doğmaktır ölümün en başlangıcı
Zamandır yaşanan anın yargıcı
Bir de yersen o aşk denen kılıcı
Olursun yaşarken perişan eyvah

Hayat böyle gönül bana darılma
Bu sözümünden ders al fazla yorulma
Hâlden anlamaza varıp sarılma
Bilirsin bu sevda çok yaman eyvah

Çocukluk günleri en güzel çağın
Gençlikte âhınla tutuşur dağın
Yaşlılık günleri bozulur bağın
Gelir yolun sonu o zaman eyvah

Mâziyi ya'dedip döker gözyaşı
Bitmez mâzi ile âti savaşı
Bu harpte çoğunun kesilir başı
O zaman çok fena yanar can eyvah

Kemahlı hayattan tat almaya bak
Cennetten sarayla kat almaya bak
Sonunda dört kanat at almaya bak
Bakarsın ki gelir o ferman eyvah

Dönmüşüm

Derdimi döktüğüm ardıc ağacı,
Yaz baharım geçti kışa dönmüşüm.
Dağları inletir çektiğim acı,
Kayadan ufalmış taşa dönmüşüm.

Bir abdal misali gezdim her yeri,
Sinemde gizledim sayısız zoru,
Aradım bulmadım bir gönül eri,
Çökmüş hayallerim başa dönmüşüm.

Divane olana sual mi olur,
Akarsu gibidir yatağın bulur,
Gördüğü her şeyden bir ibret alır,
Kanadı kırılmış kuşa dönmüşüm.

Bir alın yazısı yazılmış kula,
Şu ömrüm benziyor kurumuş dala,
Benim diyenlere olmadım köle,
İçime kapanmam dışa dönmüşüm.

Hak dostu şairim kervanım yoktur,
Allah'tan aşağı dermanım yoktur,
Yüzümün güldüğü devranım yoktur,
Demek ki dünyada boşa dönmüşüm.

■ Kadir Karaman

Masumdur Gözyaşları

İlan eder mahremi,
İpe çekin matemi,
Yalnız akmak, eylemi,
Mazlumdur gözyaşları.

Gerçek suçlu, gaspedin,
Acıları hapsedin,
İçten inler dinleyin,
Masumdur gözyaşları.

Dostu olsa gidecek,
Akmasa, ne edecek?
Yok teselli edecek,
Mahrumdur gözyaşları.

Mahzun haldeyken özler,
Sırdaşı olur gözler,
İçeriye temizler,
Mamurdur gözyaşları.

Yanan candandır, yakmaz
Sebepsiz yere akmaz,
Canda acı bırakmaz,
Mâlumdur gözyaşları.

Akar gülüp, ağlarken,
Dokunmayın çağlarken,
İncitmeyin silerken,
Mazurdur gözyaşları.

Asgari ağlar, gülmez
Derdi ne, kimse bilmez?
Saklar, sırrını demez
Mağdurdur gözyaşları.

■ Mehmet Baş

Papatya

Gelirse başıma vakitsiz firak,
Ayrılık dalını eğsin papatya.
Varınca gurbete sıladan ırak,
Düşüp toprağıma değsin papatya.

Başımdan gitmiyor kara bulutlar,
Neyleyim vakitsiz soldu umutlar,
İstemem gelmesin elmas yakutlar,
İçime güneşle doğsun papatya.

Küllenmiş anılar şimdi defterde,
Yazılanlar neyse gelir kaderde,
Çıkmasın karşıma öyle mahşerde,
Yağmur olup yere yağsın papatya.

Gölgeden geçenler asıla erdi,
Ayrılık gülünü vakitsiz derdi,
Umut çiçeğini göklere serdi,
İçimde bitmeyen çağsın papatya.

Dağlar

Bahar fəsli, yaz ayları gələndə,
Süsənli, sünbüllü, lalalı dağlar.
Yoxsulu,ərbabı, şahı, gədanı,
Tutmaz bir-birindən alalı dağlar.

Xəstə üçün təpəsində qar olur,
Hər cür çiçək açır, lələzar olur,
Çəsməsindən abi-həyat car olur,
Dağıdır möhnəti, mələli dağlar.

Yazın bir ayıdı çox yaxşı çağın;
Kəsilməz çəsməndən gözəl yığnağın,
Axtarma motalın, yağın, qaymağın,
Zənbur çiçəyindən bal alı, dağlar.

Yayın əvvəlində dönərsən xana,
Son ayda bənzərsən yetkin bostana,
Payızın zəmhəri qoyur virana,
Dağıdır üstündən calalı, dağlar.

Gahdan çiskin tökər, gah duman eylər,
Gah gəlib-gedəni pərişan eylər,
Gahdan qeyzə gələr, nahaq qan eylər,
Dinşəməz haramı, halalı dağlar.

Ağ xalat bürünər, zərnişan geyməz,
Heç kəsi dindirib, xətrinə dəyməz,
Sərdara söz deməz, şaha baş əyməz,
Qüdrətdən səngərli, qalalı dağlar.

Köçər ellər, düşər səndən aralı,
Firqətindən gül-nərgizin saralı,
Ələsgər Məcnun tək yardan yaralı,
Gəzər səndə dərqli, nalalı, dağlar!

■ Arife Özden

Sevdaya Düşende

Garip bir sessizlik sardı ülkemi
Gönül diyarında yolculuk mu var
Kadim bir rayiha sardı hücremi
Zamanın deminde sonsuzluk mu var

Gemiler rıhtımdan uzaklaşırken
Mendiller yaşlarla selamlaşırken
Gözlerin ufukla vedalaşırken
Gönüle sığmayan hasretlik mi var

Ebemkuşağıyla süslenmez sema
Anılardan sızar esrik bir eza
Yaprağın vedası hazana reva
Ömrün baharında yalnızlık mı var

Asude bulutlar güneşe meftun
Zemheriler yaz oldu, sahralar meskûn
Maşuktan gelince acıdan memnun
Kötürüm kalbinde sevdalık mı var

■ Âşık Dertli

Olmasak da Bir

Harâba kul olduk bezm-i elemde
Abat olsak da bir, olmasak da bir!
Düştük çare nedir dâma âlemde
Azat olsak da bir, olmasak da bir!

Aşk oduna yanmış ciğer-kebabız
Hicr ile giryânız, dide pür-âbız
Yapılmış, yıkılmış, hane-harabız
Bünyat olsak da bir, olmasak da bir!

Bir Şirin elinden aşk meyin içtik
Hak ile bâtlı fark edip seçtik
Varlık dağlarını deldik de geçtik
Ferhat olsak da bir, olmasak da bir!

Ey *Dertli* âlemde biz şâh-ı diliz
Hak'tan hakikatten âgâh-ı diliz
Tarik-i esrâra ervâh-ı diliz
İrşat olsak da bir, olmasak da bir!

hecetaşları

aylık şiir dergisi

124.on5haziran2025

hecetaşları

aylık şiir dergisi

yayın yönetmeni

tayyib atmaca

son okuma
metin özarслан

kapak fotoğrafı
mehmet ipçioğlu

muhabbet yeri

haydarbey mh.32077. sk.
armada/2 d blok nu: 6
onikişubat/kahramanmaraş

0535 391 92 50

www.hecetaslari.com

hecetaslaridergisi@gmail.com

11. yıl. 124. sayı 15 Haziran 2025

issn 2149-4509. (e-dergi)

Mustafa Nejat Sefercioğlu

Neyler (Gazel / 3

Adem Oğuz

Anne / 4

Kedir Çetin

İlahi / 5

Nuri Peksöz

Ağıt / 6

Oruç Dadaşı Elman

Gözəllik / 7

Ahmet Çelebi

Taşların Lal Olduğu Yer / 8

Sultan Ali Nazari

Aytəkin / 9

Anar Məcidzadə

Dünya Düşüb Gözümdən/ 10

Ali Daşgın

Gönül Saksısı / 11

Bəhmən Vətənoğlu

Keşkə/ 12

İbrahim Berber

Terəddüt / 13

Mehmet Güneş

Dile Gelen Duygular -2- / 14

Memik Kömekçi

Sonuna Geldik / 15

Şükrü Atay

Düşen Yapraklar / 16

Nemət Tahir

Yorğun Xəyallar / 18

Osman Akçay

Akşamlar / 19

Mustafa İmir

Bahar İçinde Bahar / 20

Faik Kumru

Son Gece / 21

İdris Ertay

Gözlerin / 22

Cahit Can

Birlikte / 23

Metin Özarслан

Candarma / 24

■ Mustafa Nejat Sefercioğlu

Neyler (Gazel)

Bülbülleri şeydâ ise gül hâr ile neyler
Ağyâr ile hem-hâl ise dil yâr ile neyler

Âşıkları bin cân ile âmâde dururken
Bilmem ki o dilber yine ol mâr ile neyler

Sen söyle nedir ol güzelin nazlı edâsı
Gaflet ile sevdâsını inkâr ile neyler

Bir kor kesilir sevgilinin âşıka zulmü
Bîçâre gönüller bu kadar nâr ile neyler

Yorgun *Seferî* yol bulamaz vuslata asla
Hiç anlatamaz her gece efkâr ile neyler

mef'ûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

Anne

Annemim şahsında tüm annelerimize;

Eğer ki teşbihte hata olmazsa,
Kadının en güzel hâlidir anne.
Dünyada kendimi bildim bileli,
Gönlümün en özel gülüdür anne.

Cennetin kokusu yeli mi desem,
Beşerin çizgisi yolu mu desem,
Gerçek öpülecek eli mi desem,
Hakk'ın en cefakâr kuludur anne.

Karanlığı boğan güneşi bulur,
Ümit dünyasını bereket bilir,
Nice yaralara şifa da olur,
Anzer yaylasının balıdır anne.

Şükür ile hayallere ulaşır,
Sabır hanesinde gezer dolaşır,
Sevgi bahçesinde ele alışır,
Adabın edebın dilidir anne.

Şeyranî takvimi doğruca bildir,
Üç yüz atmış beş gün yüzünü güldür,
Ana duasıyla heybeni doldur,
Gözlerinin firkat(!) selidir anne,
Kevser ırmağının koludur anne.

İlahi

Ya Rab ihsanını inayet eyle
Dermanı olmayan derde bırakma.
Dilimde virdimsin kalbimde mihman
Bu garip gönlümü zorda bırakma.

Pirin ocağından nasip almışım
Erenler elinde kendim bulmuşum
Hakikat yoluna kurban olmuşum
Kabul eyle kuru yerde bırakma.

Nicedir dembeste divane gönül
Yatar hamuşane oldukça müşkül
Geceden sehere dem çeker bülbül
Düşürüp tuzağa tor'da bırakma.

Aşkın odu ile yanar yüreğim
Rızanı kazanmak bütün ereğim
Cennete cemalin olur dileğim
Hasret ile ah u zarda bırakma.

*Havayi Abdal'*ım bu sözün hak mı
Gerçeğin deminde yoldaşın yok mu
Üftade olanın çilesi çok mu
Cehennem misali narda bırakma.

Ağıt

Depremde nişanlısını kaybeden meçhul bir aşığa ithafımdır.

Bir ses ve karanlık, uzun ayrılık...
O kara haberi duydum da geldim.
Kalbimde bir acı; cinnet delilik...
Boynumu kadere eğdim de geldim.

Duyan var mı beni, ey sunam uyan!
Dökme aşk meyini, eyleme ziyan.

Bu sayha yıkarken şehirlerimi,
Unuttum çektiğim kahırlarımı,
Attım bütün yasak arzularımı,
Seninle akdime uydum da geldim.

Duyan var mı beni, ey sunam uyan!
Dökme aşk meyini, eyleme ziyan.

Yıkılmış bir dünya, ah canım yandı!
Kelimeler birden kana boyandı.
Ölüm geldi kapılara dayandı,
Seni candan özge saydım da geldim.

Duyan var mı beni, ey sunam uyan!
Dökme aşk meyini, eyleme ziyan.

Geldim sunam, evin barkın yıkılmış!
Bağın viran olmuş gülün dökülmüş,
Dediler: "Sevdiğin... Sevdiğin ölmüş!"
Teslim oldum Rabbe, uydum da geldim.

Duyan var mı beni, ey sunam uyan!
Dökme aşk meyini, eyleme ziyan.

■ Oruç Dadaşı Elman

Gözəllik

Ulduzlara tay könlümə göydən ələnibsən
Eşqin oduna can ocağından bələnibsən

Başdan ayağa şanlı gözəllik həvəsindən
Güldən barınan bağ kimi, yaz cəlvələnibsən

Alnında günəş qoşmasına tel hörulübdür
Gözlərdə qəzəl qafiyəsin sürmələnibsən

Qaşlarda, rədif, əyri qılıncın düzülübdür
Kırpıqlar oxun, məsnəvisin kölgələnibsən

Agzında şirin süzmədədir ballı pətəklər
Dildən - dodağa, qan kimi nar danələnibsən

Sağ üzdə xalın qiməti, yaqutə bərabər
Sol üzdə yanaq üstünə al lələlənibsən

Boynunda boğaz, durna adından uca durmuş
Ağlıqda buxaq, qarlı bulud silkələnibsən

Qoynunda itən cənnəti, könlüm quşu gəzmış
Eşqin gücüdür, sən bu qədər incələnibsən

Zülfündə əsir ömrümə, səndən gileyim yox
Elman qocalıb, sən nə gözəl körpələnibsən

Taşların Lal Olduğu Yer

Köyümden kaç bildir ayrımı gardaş,
Döndürdüler havı çıkmış kumaşa.
Gözümde tütüyor kasvetli dağlar.
Her biri kapılmış ayrı telâşa.

Nevrim döndü şaşıp kaldım âleme,
Ruhuma yük oldu onca kelime,
Dost diye içimi döktüm kaleme,
Sırlarımı verdim toprağa taşa.

Burada geceden farksız gündüzler,
İnsanlık çölünde kaybolan yüzler,
Deli gönül hâlden bileni özler,
Her çağın başında aynı temaşa.

Kendimle onulmaz bir seferdeyim,
Ne göğün yüzünde ne de yerdeyim,
Tüm taşların lâl olduğu yerdeyim,
Bu ne muamma ne sırlı karmaşa?

Dünyaya takılıp kayıp düşmeden,
Kırbamı doldurup Koca Çesme'den,
Günleri eritip çok eğlenmeden,
Yetişmeli önden giden yoldaşa.

Köyümün hasreti gölgemde gezdi,
Ehli kalem nice destanlar yazdı,
Obama yurduma sitemdi nazdı,
Böyle yanan var mı kavim gardaşa?

■ Sultan Ali Nazari

Aytəkin

Məşhur saz ifadəsi Aşıq Aytəkin Qənbərqızına

İffətli, həyalı əsil sənətkar,
Kipriyin ox, qaşın kaman yay təkin.
Gözəl ad qoyubdur, ad qoyan sənə,
Ulduzlar da cəlvələnməz, ay təkin.

Kərəm qan ağlayır telli sazında,
Əslinin naləsi var boğazında.
Yaşıl olsun payızın da, yazın da,
Qış olmasın, ömrün olsun yay təkin.

Hansı bağça, hansı bağın barısan?
Nəzərimdə yer-göy ilə yarısan.
Tərtəmisən, aydan-gündən arısan,
Bulaq təki, çeşmə təki, yay təkin.

Sultanam, daldadır sözüümün çoxu,
Təbimdə ilhamsan, gözümdə yuxu.
Gözəl bir havayla şeirimi oxu,
Göndər doğma qardaşına pay təkin.
Aytəkinsən, Aytəkinsən, Aytəkin.

■ Anar Məcidzadə

Dünya Düşüb Gözümdən

Nələrdən qorxdumsa mən,
Hamısı gəldi başa.
Tanrı verən bu ömrü,
Gəl, indən belə yaşa.

Bahar, yazın yerini,
Boran aldı, qış aldı.
Qismətə düşən dəni,
Dimdiyinə quş aldı.

Sevənlər yetişmədi,
Heç bir vədə vüsala.
Bu dünyanın haramı,
Qarışıbdır halala.

Nə yazım, nə deyim mən?
Daha sözüm qalmayıb.
Dünya düşüb gözümdən,
Onda gözüm qalmayıb.

Nələrdən qorxdumsa mən,
Hamısı gəldi başa.
Tanrı verən bu ömrü,
Gəl, indən belə yaşa.

Gönül Saksısı

Gönlümün saksısına dikme o sarı diken,
Batar ahırda senin gönlüne, durmaz da kanı.

Bahtiyar olsan eğer, karşına çıkmam, yürü git,
Bana da bir kısa ömrü yaşamak barı tanı.

Git dolaş yer küresin, yokla sevenler yüreğin,
Gör seni bence seven bir yaralı nerde, hanı?

Almışım al kanımı avcuma, halkım yaşasın,
Arılar başkası çin doldurur elbette şanı.

Yok yararı ölüme korkunun, ondan geri dur,
Ben bıraktım geriye şah ile darganı, hanı.

Keşki bazar açıla, gönlümü bir de sereyim,
Yol azarken alasin bir bakışa ben satanı.

Kulağım dinlemez hiç bir sesi senden kopalı,
Yüreğim hep diler ol gonca dudağında banı.

Ağlarım her gece sensiz, yorulur körpe gözüm,
Haşa kıymam ki, uyansın sesime her yatani.

Bakma ki, vermişim her varı, yoksun biriyim,
Çıkasın bir yoluma, pay vererim başı, canı.

Her karanlık sonu gözler dikilir gün çıkana,
Ben yazık beklerim hep kaşları tek gün batanı.

Çok uzun geçti gödek günlerim, öldüm acıdan,
Pis güne kalsa sıcak aşımıza su katanı.

Yapmısın sel gibi Daşkın bu yazık gözlerimi,
Dolaşır çölde, biyabanda o yanı, bu yanı.

Keşkə

Yaz fəsli gələndə ana torpağa,
Şaxtadan əlamət qalmıya keşkə.
Göz açıb dünyaya gələn bir çiçək,
Vədəsinən əvvəl solmaya keşkə.

Dostun meyli dostdan dönmüyə yana,
Yamanlıq etmiyə insan insana,
Balanın dağını görmüyə ana,
Ağlayıb saçını yolmuya keşkə.

Şər üzəngi tapıb minmiyə ata,
Evladı bədəsəl görmüyə ata,
Heç kimin əlindən çıxmıya xəta,
Nə zindan, nə dustaq olmuya keşkə.

Vaxtsız qocaltmaya il cavanlları,
Qəfil aparmaya sel cavanları,
Arzuya çatmamış gül cavaanları,
Məzarlar qoynuna almıya keşke.

Çəsmə tək çağlıya o gözəl pəri,
Sinəmi dağlıya o gözəl pəri,
Sevincdən ağlıya o gözəl pəri,
Qəhərdən gözləri dolmuya keşkə.

Heç kəsin zimistan olmuya yazı,
Qalmıya gözündə mətləb, murazı,
Bu çərxi-gərdişin sədəli sazı,
Hicran havasını çalmıya keşkə.

Dirilmiyə paxıllıqdan ölənlər,
Dost adına üzəvari gələnlər,
Yaman günə sevinənlər gülənlər,
Ömründə bir dəfə gülmüyə keşkə.

Bəhmən ağlar qəlbindəki yaradan,
Dağ üstündən dağ çəkibdi yar, ədan.
İki qəlbi bir eyliyə yaradan,
Bir ürəyi iki bölmüyə keşkə.

Tereddüt

Tutan yok elimden nereye gitsem
Her köşe başında bekliyor beni
Karanlık bir gölge elinde bıçak

Vakitli vakitsiz sokaklardayım
O fettan yosmanın aklımda teni
Gelmeyecek diye aklım çıkacak

Nerede bulurum bir kuytu köşe
Gelse bitiverse ben de endişe
İçimde dışımda bir sarı sıcak

Üstüm sırlıslıkla döküğüm terden
Duyduğum arzuyla geçmişim serden
Dokunsam yüzüne elim yanacak

Gözlerinde sanki yüzlerce yıldız
Parlıyor dudağı ne kadar arsız
Sanırım kendine âşık sanacak

Nicedir demek ki gözü kararmış
Demek ki başka bir dünyada varmış
Ne vardı günaha böyle kanacak?

Şeytan ki bir kere girince kana
Ahiret bir yana dünya bir yana
Nefs denilen illet hep aldatacak.

Dile Gelen Duygular -2-

Sevdâ siperine yaslanmak gerek,
Sevgiden, saygıdan beslenmek gerek,
Sadâkat burcunda üslenmek gerek;
Bu nasihat sana bergüzâr olsun.

Gönüldeki gurbet, ülfete döner,
Sabırla her mihnet, nîmete döner,
Yâr ile muhabbet, rahmete döner,
Yeter ki “Gül” aşkın tâcidâr olsun.

Mızrâbı sert vurma gönül sazına,
Hazır ol hayatın soğuk yazına;
Sıcak rüzgârına, kış ayazına,
Sabr ü sebât dâim medetkâr olsun...

Hayat; bir nefeslik hayâldir balam,
Dünyaya yâr olmak vebâldir balam,
Elbette hakkımız helâldir balam;
Kalbiniz ukbâya vefâkâr olsun.

Gönül; tülâden ince, kılıçtan keskin,
Kırma, kırılırsın; kul, kuldân baskın,
Sükûnete dost ol, hiddete küskün;
Mutluluk ömrüne hükümdâr olsun.

Gönlümde efkârdır Hilâl’in yası,
Güneş’i gölgeler ay tutulması,
Ay-Yıldız aşkının soylu mîrâsı;
Babadan evlâda yâdigâr olsun.

En sarp yokuşlardan çıkılır düze,
Her gece şafakla varır gündüze,
Pembeden siyaha her gününüze,
Sevginiz yıkılmaz bir hisar olsun.

Dileğimiz Hak’tan vermesin hüznü,
Her iki cihanda gülsün gül yüzün,
Goncanız ziyâde, kolunuz uzun;
Âsûde ömrünüz pâyidâr olsun.

Îmandan, ihlâstan sakın ayrılma,
Aklını, nefsine âmâde kılma,
Aman ha, Kible’den âzâde kalma,
Ak alnın, beş vakit secdekâr olsun.

Sonuna Geldik

Koskoca bir ömrün sonuna geldik
Korkuyu ecelde sil deli gönül.
Bir şehla bakışın esiri olduk
Sevdayı dorukta bil deli gönül.

Sinede yaralar yandı tutuştu
Dostumuz üzüldü, düşman öpüştü
İğdenin dalında baykuş ötüştü
Döndürmez bu çarkı dil deli gönül.

Tûr-i Sinâ gezdik savm-ı visâli
Beyhude dolandık Mecnun misali
Vuslattan ümidi kestik keseli
Olmuşuz dîdâra kul deli gönül.

Başlarda esiyor dağların yeli
Söndürmez ateşi gözlerin seli
Sol yandan tutuştu ağlarken veli
Taşımaz bu yükü yol deli gönül.

Duman oldu dağlar gitti bulutlar
Tükendi kalmadı bitti umutlar
Yangında silindi bütün kanıtlar
Yağınca başlara kül deli gönül.

Köşkeroğlu naçar sarardık solduk
Kırıldı belimiz yığıldık kaldık
Vuslatı özlerken sıladan olduk
İstersen uzaktan gül deli gönül.

■ Şükrü Atay

Düşen Yapraklar

Sanma ki sonbaharda düşer bütün yapraklar
Sonbahar, kış, ilkbahar, yaz da olsa fark etmez
Vâdesi her dolanı bekler kara topraklar
Son nefesi vermeden ruh bedeni terk etmez

Haziran'da kaybettik üstât Ahmet Arif'i
Prangalar eskitmiş aşkına hasretinden
Karşılıksız bir aşkın kolay değil tarifi
Kurtulmak mümkün değil aşkın esaretinden

Neler söylemişlerdi sana Nazım Hikmet Ran
Sen kendi deyiminle mavi gözlü bir devdin
Bir sen kaldın sadece yok ki sözünde duran
Devler gibi aşkınla minnacık kadın sevdin

Çıktığın merdivenin sendin Ahmet Haşım'ı
Akşam şairiydin sen bilinirdi ünvanın
Musikiyle birlikte sembolizmin hakimi
Yazdığın tüm eserler bizlere armağanın

Vâdesi dolan gider yoktur fazla bir neden
O ölmeden ölmüştü yaşanandan ders aldı
Çok erkenden göç etti uçmayı öğrenmeden
Bir kuş gibiydi kalbi göçmeye mecbur kaldı

Cahit Zarifoğlu'nun sözleri çok zarifti
Yağmur olmak istedi aşkının yüreğine
Kısa ömre çok şeyi sığdırmış bir arifti
Bu dünyayı terk etti asılıp küreğine

"Hasan'a Mektuplar" da keskin diliyle yazdı
Besteli şiirlerle tüm topluma ulaştı
Yaşadığı bir aşkı "Mihriban" olup sızdı
Abdurrahim Karakoç tevhit için çalıştı

Şair Mevlâna İdris masallarla zengindi
"Hayâl Dükkânı" ile kanatlandı çocuklar
O nahif bir insandı, gönlü de çok engindi
"Kuş Renkli Çocukluğum" çok üzgün ve buruklar

Hamdullah Suphi hatip, hitabeti severdi
O İstiklâl marşını okudu gür sesiyle
Soyadını Atatürk vermiş Tanrıöver'di
Tüm gayreti gösterdi olanca nefesiyle

Halide Nusret "Kadın yazarların annesi"
Pınar Kür'ün teyzesi, Işınsu da kızıydı
Yazarlarla doluydu, Zorlutuna hânesi
"Ağlayan Kahkahalar" kalbindeki sızıydı

Hüseyin Cemil Meriç üretken bir yazardı
Görme yetisini o tamamen kaybetse de
"Umran'dan Uygarlığa" nice eser yazardı
Çevresinden yardımla zorlukla kaydetse de

Zor şartlarda yaşadı yazar Peyami Safa
Yanlış karşı durdu gereken zamanında
Sağlık sorunlarıyla göremedi hiç sefâ
Kendisini yazmıştı o meşhur romanında

Cahit Külebi yazdı doğayı ve vatani
Mehmet Fuat Köprülü okulunun amiri
Gerçekçi şiirlerle anlatırdı insanı
Ahmet Hamdi Tanpınar çok severdi şairi

Ahmet Muhip Dıranas unutulmaz şairdi
Tanpınar, Faruk Nafiz öğretmenleri oldu
"Fahriye Abla" ise çok ünlü bir şiirdi
Yazdığı şiirleri hep akıllarda kaldı

Türkmenoğlu diyor ki: hepsi ayrı bir değer
Her birine bir satır yazılsa destan olur
Şu üç günlük dünyanın hakkı verilse eğer
"Bâkî kalan kubbede bir hoş sadâ"sı kalır

Ahmed Arif 21 Nisan 1927 - 2 Haziran 1991, Nazım Hikmet Ran 15 Ocak 1902 - 3 Haziran 1963, Ahmet Haşim 1887 - 4 Haziran 1933, Cahit Zarifoğlu 1 Temmuz 1940 - 7 Haziran 1987, Abdurrahim Karakoç 7 Nisan 1932 - 7 Haziran 2012, Mevlâna İdris Zengin 15 Mart 1966 - 7 Haziran 2022, Hamdullah Suphi Tanrıöver 1 Ocak 1885 - 10 Haziran 1966, Halide Nusret Zorlutuna 1901 - 10 Haziran 1984, Hüseyin Cemil Meriç 12 Aralık 1916 - 13 Haziran 1987, Peyami Safa 2 Nisan 1899 - 15 Haziran 1961, Cahit Külebi 20 Aralık 1917 - 20 Haziran 1997, Ahmet Muhip Dıranas 1909 - 21 Haziran 1980,

Yorğun Xəyallar

Sənsizlik bir səhra tükənmək bitməz
Ümidim olubdur yollar yorğunu.
Gözlərin dənizdir,kipriklər dalğa
Mənsə seyrə dalan dəniz vurğunu.

Yenə sual dolu baxışla baxdım
Utanıb gizlətdi sözlər doğrunu.
Ancaq həqiqətdir,əminəm ki, mən
Hər zaman söyləyir gözlər doğrunu.

Röyana gələcəm hər kəsdən xəlvət
Şirin edəcəyəm sənin yuxunu.
Deyirsən qorxuram mən qaranlıqdan
Bu gecə qovacam sənin qorxunu.

Akşamlar

Senle karşılasam bu ilkbaharı
Sen kelebek olsan bense bir arı.
El ele tutuşup uçsak yukarı
Birlikte geçirsek tüm akşamları.

Ruhta oluşunca aşkın sezgisi
Kesişir aniden yaşam çizgisi
Sevinçle söylerken sevda ezgisi
Birlikte geçirsek tüm akşamları.

Kurumuş ağaçlar durmaz domura
Sevmeyen yürekler uğrar dumura
Sarılıp hasretle bakıp yağmura
Birlikte geçirsek tüm akşamları.

Ay bedir halinde ışık saçarken
Akşamsefaları çiçek açarken
Efkârlı günlerde keyfim kaçarken
Birlikte geçirsek tüm akşamları.

Bir ömür yönelip aynı mihraba
Yaşlılıktan vücut dönse haraba
Beraber katlanıp her ıstıraba
Birlikte geçirsek tüm akşamları.

Seğmenoğlu der ki kalp kalbi çeker
Yıldızlı günlerde gönül aşk eker
Lacivert semada parlarken Ülker
Birlikte geçirsek tüm akşamları.

■ Mustafa İmir

Bahar İçinde Bahar

Yeşil donlarından rengârenk kuşak
Yağmurun ardından tabiat dingin.
Ekili tarlalar, salınan başak,
Gönül kıpırtılı ferahlık engin.

Tomurcuk çiçekler üstünde yaşlar
Telaşlı arılar, ötüşen kuşlar
Üstte gök bulutlar geçişe başlar
Seyrine doyulmaz tatlı ahengin.

Baharla her canda yaşam hevesi
Dağların dirilik üfler nefesi
Ağaçlarda yelin fısıltı sesi
Kır çiçeği, yaban gülü esengin.

Bir kaya üstünde seyrana duruş
Ağaca yaslanıp uzun oturuş
Yüreklerde ritmik, huzurlu vuruş
Yoldaşın olunca gönülce dengin.

Her nesne kendince söyler sözünü
Ilık bahar yeli okşar yüzünü
Bahar canlılığı alır gözünü
Gözüne yansıyan kendi ruh rengin.

Koyak eteğinden süzülen pınar
Yolu düşenlere serinlik sunar
Buralı ürkek kuş başına konar
Subaşında kendi yurdunda singin.

Şehrin bunaltısı kırdan dağılır
Kıştan arta kalan hüznün sağılır
Ruhlara şiirsel ilham yığılır
Bahara ulaşan baharla bengin.

Ömrün güzünde bir ilkbahar faslı
İçim dışım bu gün bahar libaslı
Güzellik solumak hayatın aslı
İmir dilce fakir gönülce zengin.

Son Gece

işaret gaipten belli son gece
bir ayak sesi ki kati netice

şimdi akşamüstü vakit yavaşlar
sığınır dertliler kuytu köşeye
arzular azalır her fani şeye
çekilen el ayak boşa savaşılar

kimi efkarından devamlı içer
tükenir hayatı masa başında
faş olur pişmanlık ahir yaşında
beşerin yazgısı sürgünle geçer

tutacak dal için maziye döner
asude ülkeden avdet eylemez
saat dur'u vurur zaman işlemez
gün nihayet bulur ışığı söner

sonra bir günahkar kapıyı vurur
imdat çığlıkları yansır yüzüne
kendinin hayali kendi önüne
çile dergahında duaya durur

sağa sola döner öne arkaya
teselliye muhtaç bahane arar
bu demler ki nice kapı aralar
bütün yükler düşer arka arkaya

geçmiyor sanılan süre tükenir
senaryo aşık roller âşinâ
fena aleminde her şey boşuna
acip serüvenle ins sürüklenir

ömrün son sahnesi yıkar düşleri
devranı tamam ki güneş batıyor
arafta çâresiz bir kalp atıyor
bir veda şarkısı yakar döşleri

Gözlerin

Tükendi hayalim yaşantım boşa
Tüm umutlarımı çaldı gözlerin.
Çevirdin insafsız yazımı kışa
Canıma kastedip daldı gözlerin.

Dönüşü olmayan bir yola soktu
Uçsuz ve bucaksız kimseler yoktu
Giderken arkamdan öylece baktı
Teknesiz deryaya saldı gözlerin.

Notasız akortsuz besteler yapan
Sanata yön verir ilhamı kapan
En güzel yerinde aniden kopan
Sazımın sapında teldi gözlerin.

Cellat demeliyim senin namına
Kaderim benziyor gün batımına
Öyle kolay sanma tamı tamına
Ömrümden on beş yıl aldı gözlerin.

Fizan'a mı gitsem yahut Ürdün'e
Bu kahpe feleğin benle derdi ne
Oysa saklanmışım kapı ardına
Nerden gelip beni buldu gözlerin.

Birlikte

Ayrımız gayrımız yoktu ezelde
Yurt kovan, biz arı, baldık birlikte.
Asya'da çadırı dürünce bir gün
Anadolu'muza geldik birlikte.

Ne zaman bitecek matemim, yasım?
Kardeş kardeşine olur mu hasım?
Biz yâd değiliz ki; çok yakın hısım
Mazide ağladık güldük birlikte.

Maziye bakarsan dilimiz birdi
Milletimiz birdi, ilimiz birdi
Töremiz aynıydı, yolumuz birdi
Gönülleri şamdan kıldık birlikte.

Ben, kan kardeşimle kanlı bıçaklı
Bu hale insanın ermiyor aklı
Haksız olan kimdir, hangimiz haklı?
Yıllarca lokmayı böldük birlikte.

Matemimiz aynı, toyumuz aynı
Fıtratımız birdir, huyumuz aynı
Altaylardan geldik soyumuz aynı
İslam'ı tanıdık, bildik birlikte.

Sorduklarında hep; "Biz Türk'üz" dedik
Bu Anadolu'ya Asya'dan geldik
Birlikte kazandık, birlikte yedik
Tek çanağa kaşık çaldık birlikte

Bilmem ki yâdların bize kastı ne
Şeytanlık ederler baksana yine
Allah, Allah deyip küffar üstüne
Düşün, yalın kılıç daldık birlikte.

Kılıç Arslan ile Haçlı domuza
Anadolu'da kan kusturduk haza
Biz Çanakkale'de omuz omuza
Düşmanlara korku saldık birlikte.

İstanbul surları hayrandı bize
Mohaç'ta düşmanı getirdik dize
Tarihte üç kıta, yedi denize
Cengâverlerimi saldı birlikte.

Tuna boylarında gezen biz idik
Asya'dan Avrupa'ya bakan göz idik
Kabuk başkaları, bizse öz idik
Neden öze düşman olduk birlikte?

Candarma

Vatan söz konusu olduğu demde
H/er oğul jandarma h/er kız jandarma
Bir elin silahta biri alemde
Kan verdin toprağa dokuz jandarma
Sen yoksan bizler de yokuz jandarma

Nice ki memleket düşmesin dara
Bulursun dermanı sağalır yara
Çelikten pusatla şu sınırlara
Nöbet duran erle ikiz jandarma
Sana layık cennet sekiz jandarma

Koruyup kollarsın milleti el Hak
Seninle toplumun güveni mutlak
Gözünün ucuyla keyfimize bak
Sayende paşayız, beyiz jandarma
Korkaklıktır sana nakiz jandarma

Varlığından ürker zalim kefare
Şanın kısmet olmaz başka nefere
Vurup kazandığın onca zafere
Hepimiz elçiniz, takız jandarma
Ebediyen alnı akız jandarma

Düşmanına korku dostuna güven
Verirsin sayende bal dolar kovan
Taşınır gönülle gönülde havan
Seninle özgeyiz tekiz jandarma
Yiğitlik yüzünde tek iz jandarma

Gücündendir büyük metanetimiz
Atalardan bu yurt emanetimiz
Seninle ne öksüz ne de yetimiz
H/er ana doğurur Oğuz jandarma
Ezelden ebede çoğuz jandarma

Bakar zirvesinden jandarma dağın
Jandarma olmazsa; can darmadağın
Yurt için adanan her bir adağın
Can özünde atan nabız jandarma
Olmaz ağızlara sakız jandarma!

hecetaşları

aylık şiir dergisi

125.on5temmuz2025

hecetaşları

aylık şiir dergisi

yayın yönetmeni

tayyib atmaca

son okuma
metin özarслан

kapak fotoğrafı
ömer lekesiz

muhabbet yeri

haydarbey mh.32077. sk.
armada/2 d blok nu: 6
onikişubat/kahramanmaraş

0535 391 92 50

www.hecetaslari.com

hecetaslaridergisi@gmail.com

11. yıl. 125. sayı 15 Temmuz 2025

issn 2149-4509. (e-dergi)

Tacettin Şimşek

Söylerse / 3

Ahmet Efe

Söğüdün Öğüdü / 4

Ahmet Urfalı

Sevda Yolu / 5

Erhan Çapraz

Kırım / 6

Mustafa Doğan

Yaramla Bariştım / 7

Kadir Pürlü

Yaylam / 8

Ahmet Doğru

Fena / 9

Sadettin Koç

Karıncayı Öldürmek / 10

Mustafa Berçin

Geceye Telaş Düştü / 12

Saadat Buta

Deyişme / 13

Cemil Ökbər

Deyişme / 13

Mustafa Köker

Allah Aşkına / 14

Gülнар Səma

Guya / 15

Mustafa Ayvalı

Âşık Paşa ve Türk Dili / 16

Ömer Kaplan Kozanoğlu

Alışma / 17

Fatih Kandemir

Dert Yükü / 18

Hayrullah Değerli

İnsan Olmanın Gereği / 19

Yemliha Gürlek

İnsan/Aşk/Zaman/Kader/Dünya / 20

Nizami Qərib

Göyçəmin/ 21

Eldar Nəşibli Sibirel

Başını Uca Tut Vətən / 22

Musa Ələkbərli

İstəyirəm Daşa Basım Bu Kəndi / 23

Metin Özarслан

Yârenlik / 24

■ Tacettin Şimşek

Söylerse

Nice şair tanırım
Düşten imge damıtır
Eskiden yeni söyler

Özü közde pişirir
Sözü özden düşürür
Sehlimümteni söyler

İfşa eder sırrını
İçten geçeni saklar
Başa geleni söyler

Mecazımürsel döker
Telmihe boyar bazen
Bazen aleni söyler

Renkler seni andırır
Sesler seni sezdirir
Şiirler seni söyler

Aşar gelir bir turna
Rüya tepelerinden
Yanık bir mâni söyler

Efendime söylesem
Asi ve mücrim diye
Korkarım beni söyler

Söğüdün Öğüdü

Derenin boyunda bir koca söğüt
Dedi sözlerimi yabana atma
Vereyim ben sana pek mühim öğüt
Namus u ârını üç pula satma

Bırak kıyl u kâli bırak hülyayı
Başa tac bilmeli aşkı, sevdâyı
Boşa üç talakla yalan dünyayı
Aldanıp seherde uykuya yatma

Eğer namert ise meyletme kula
Tutunmuş olursun bir çürük dala
Vefasız olanla hiç çıkma yola
Hem yad u ağyarı obana katma

İlmin olsun sana kılıçla kalkan
Dökmez mi mücahit hak için al kan
Zararla oturur öfkeyle kalkan
Bir meclis içinde kaşını çatma

Menfaat uğruna söyleme yalan
Garibin malını eyleme talan
İyi bir ad imiş geride kalan
İyiyle kötüyü sakın bir tutma...

Hak yolda gidenin gülleri solmaz
Tiyneti bozuklar hiç huzur bulmaz
Kimsenin yaptığı yanına kalmaz
Sorulur hesabı asla unutma...

Sevda Yolu

Varlığın sinemde güneştir aydır
Dudağın kehribar kaşların yaydır
Sendeki meziyet Leyla'da huydur
Sevda yollarında özün güzeldir

Gönlümde ezgidir büyülü sesin
Busende ateştir kordur nefesin
Şiirde tutkudur verdiği esin
Dilinde ballanan sözün güzeldir

Gündüz hayalimsin gece düşümsün
Bugünden yarına mutlu işimsin
Umudum sevdiğim bir tek eşimsin
Başımı koyduğum dizin güzeldir

Bir garip meczubum hallerim harap
Ayrılık ruhumda dinmeyen azap
Meçhul vakitlerde vuslatın serap
Gerçeğin içinde sizin güzeldir

Bazen hayat buruk zor bir bilmece
Dünyada sensizlik karanlık gece
Kendimi ararım sende öylece
Beni sakladığın gizin güzeldir

Kader durağında gecikmiş ahsın
Güneşi doğmayan yeşil sabahsın
Hüzün deryasında hazin segâhsın
Hasret yangınında közün güzeldir

Hep sana açılır aşkın yönleri
Gülüştün anlatır mutlu günleri
Süzmede bakışın sanki dünleri
Cennetten bir misal gözün güzeldir

Kırım

-18 Mayıs 1944 sürgün şehitlerine...-

on sekiz mayıstı kırk dördte zulüm
moskof'un elinde can verdi kırım
umutlar yetimdi tükendi ölüm
yeniden tarihe şan verdi kırım

vagonlar içinde çille sesleri
soluklar tükenmiş dinmiş pesleri
bir gün olur elbet biter ye'sleri
daima bizlere kan verdi kırım

gaziler diyarı giraylar kasrı
maziyi kucaklar şehzade asrı
devlet-i ali'de hiç yoktu kusru
kardeşti kardeşe yan verdi kırım

lutfi baba kendi kırım tatarı
serhat yurdu için atar damarı
depreşir yaralar dertler katarı
tekrar tefekküre an verdi kırım

■ Mustafa Doğan

Yaramla Barıştım

Ben yaramla barıştım topuktan arşa kadar,
Nelerden vazgeçtiysem başucuna kondum, oy.
Artık teferruattır iade-i itibar,
Senin gönül sofrana yüreğimi sundum, oy.

Haşa zaruret değil, gönüllüdür ilticam
Beni bana bırakma, budur senden son ricam
Bahçenden yadigârdır, hicran yarası goncam
Muhacir gözyaşımı, figanıma bandım, oy.

Gözlerinden içmişim aşk denilen şarabı,
Hayaline hapsoldum, dert eylemem türabı,
Buyursun, recm eylesin canım alsın, azabı,
Elinde gözü yaşlı, soğuk taşa döndüm, oy.

Hangi tufan çıkarır gemiyi selamete?
Ayan beyan ortada, gerek yok keramete,
Kapında köle gibi razıyım merhamete,
Kara bulutta kardım, fırtınaydım dindim, oy.

Delibaşın derdiyle efkârı hâr eyledim,
Sustum ve susturuldum, yine de ar eyledim,
Ölümden korkmadım ki celladı yâr eyledim,
Ateşin alazında baştan başa yandım, oy.

Bu pervane, bu ateş, bir farkı var mı benden?
Bu canlı cenazede ruh önce öldü tenden,
Lokman yerine koyup, medet bekledim senden,
Dilsiz dudaklarımla gece gündüz andım, oy.

Ellerin yüreğinde açmadan soldun mu hiç?
Yokluğun yokuşunda serabı buldun mu hiç?
Züleyha olmak kolay, sen Yusuf oldun mu hiç?
Benden öte bir beni kendim gibi sandım, oy.

Tek bir kurşunum kaldı, namluya sürülecek,
Bu davanın hesabı mahşerde görülecek,
Bilirim, aşk defterim solumdan verilecek,
Kendi yaptığım puta bilmem nasıl kandım, oy!

Yaylam

Yaylam bitmez oldu lale sümbülün
Yâri gözlediğim yollar puslandı.
Ağlayı ağlayı dertli bülbülün
Gözünün yaşından güller ıslandı.

Efkârımla göçtüm her bir diyara
Dinmedi içimde kanayan yara
Günleri ayları koy bir kenara
Hasret ile geçen yıllar yaslandı.

*Pirlioğlu'*m gurbet elde kal oldu
Sıla uzaklarda bir hayal oldu
Söz sükûta erdi diller lal oldu
Âşığın sazında teller paslandı.

Fena

Ömür hayat cengine serdiğin uğraş fena
Gün gibi erir yıllar vakitsiz telaş fena

Kararttır gözlerini çektiğin her türlü aşk
Bunca çileye gama sürme diyen kaş fena

Ah de aç aydınlığa yükseliş kanadını
Hızla yekin ağından topraksa ataş fena

Tutunca ellerini esirin olur sanma
Zinciri dolaştırır zihne karavaş fena

Nasıl rehberlik etsin karaysa gözü kaşı
Karanlıktan çıkmaya bulduğun yoldaş fena

Yokluk tutar kapıyı varlığa güven duyma
Aç gözünü seherde çökertmeden yaş fena

Dünyanın yağması say verdiğin her nefesi
Kim tutar feryadını kopar canhıraş fena

Sözümüz olmaz elbet çamura yatanlara
Hakk'adır can çabası gönülle savaş fena

Dosta gülistan derler yağıya gayya kuyu
Toprağında serpildik kahraman Maraş fena

Karıncayı Öldürmek

Yaşanılan hakikat zannetme yalan dolan
Anlatıyorum işte olmuş bu yaşanılan

Evimizi basmıştı mini mini karınca
Mutfak, salon, balkona, odalara varınca

Kapladılar her yeri artıkça artıyorlar
Bir şey mi kaybettiler her yere bakıyorlar

Yok, işgal ordusu bu askerleri her yerde
Bir çare bulamadık iflah olmaz bu derde

Saklasak saklanmıyor öldürsek hepten günah
Haller içler acısı eyvah ki büyük eyvah

At desen atılmıyor sat desen satılmıyor
Ne yapsak ne eylesek bir şey çare olmuyor

Artık sabrım tükendi dedim ki öldürelim
Çağırdım komşuları bu işi bitirelim

Emin misin dediler söylediğin bu söze
Şöyle bir hikâye var anlatayım ben size

Mancınıkla ateşe atılınca İbrahim
Karıncı su taşımış istersen anlatayım

Bakın günah işleriz öldürürsek onları
Cehenneme gönderir günahı insanları

O ki bir peygambere şu taşımış ağzında
Dedi gerekirse ben öleceğim yolunda

İşte böyle canlıya kıymak doğru değildir
Başka bir çözüm yolu bulunması gerektir

Bir başka hikâye var anlatayım bak dinle
Bir çözüm bulacağız elbette senin ile

Kanuni'nin ağacını sarmıştı karınca
Sormuştu "Günahı var mıdır onu kırınca? "

Fetva var "Yarın Hakk'ın divanına varınca"
Elbette "Süleyman'dan hakkın alır karınca"

Anladık öldürmeye razı gelmez gönlünüz
Evin her tarafını kapladılar gördünüz

Yaşadığın soruna sen bir başka çare bul
Bu karınca derdinden bir an önce gel kurtul

Saadettin ne oldu çare bulamıyorsun
Oturmuşsun masaya karınca sayıyorsun.

Yoktur başka çaresi her yolu deniyorum
Soruna çözüm yolu sizlerden bekliyorum.

Biri bana söylese, ben de onu öğrensem.
Günah yazar mı bana karıncayı öldürsem?

■ Mustafa Berçin

Geceye Telaş Düştü

Yorgan diye örterken karanlığı üstüme
Usulca yastığıma iki damla yaş düştü.

Kurşun gibi havada boğulurken yıldızlar
Ay sakladı kendini geceye telaş düştü.

Bir sebep var mı diye kendi kendime sordum
Ellerimin içine zonklayan bir baş düştü.

Ham hayaller kurarken gidenin arkasından
El deliye hasretken payıma ayyaş düştü.

Üç kıtaya yayılan Al-i Osman Sancağı
Burçlardan sökölürken öz yavaş yavaş düştü.

Çanakkale her Türk'ün kanla sınıandığı yer
Mehmet'in hissesine danesiz hoşaf düştü.

Sütçü İmam haykırdı; "Karayılan nerdesin?"
Uyuyan dev uyandı sandılar Maraş düştü.

Kursaklarında kaldı Ebrehe'nin düşleri
Ebabil kuşlarından başlarına taş düştü.

Pencereden düşerken ışık ışık üstüne
Usulca seccademe iki damla yaş düştü

Deyişmə

Səadət Buta:

İsitmir canımı qazın istisi,
Qoy dolsun gözümə ocaq tüstüsü.
Yadın plovundan, yarma istisi,
Olar mənim üçün balı dünyanın.

Cəmil Əkbər:

Zəhməti çəkənlər arı olsa da,
Gör kimə qismətdi balı dünyanın?
Azalıb qüvvəsi yarı qalsa da,
Dəyməmiş tökülür kalı dünyanın.

Səadət Buta:

Körpələr "Malış" dan analı olub,
Göllər boz sərçədən sonalı olub,
Dırnaqlar boyadan xınalı olub,
Bax belə pozulub halı dünyanın.

Cəmil Əkbər:

İnsan zəhmətilə döyünə bilmir,
Baxıb əməliylə öyünə bilmir,
Alıb əyninə də geyinə bilmir,
Bahadır tirməsi, şalı dünyanın.

Səadət Buta:

Aranı bilinmir, dağı bilinmir,
Hamı bağban olub, bağı bilinmir,
Yolkəsən tanınmır, yağı bilinmir,
Yaman artıb qeylü-qalı dünyanın.

Cəmil Əkbər:

Zəmanə bəd gəlib, dövrən çaşıbdır,
Duman yolu kəsib, karvan çaşıbdır,
Dəvəsi mügüdə, sarvan çaşıbdır,
Cırlaşb Rüstəmi-Zalı dünyanın.

Səadət Buta:

Arvadı tanınmır, əri bilinmir,
Böyüyün, kiçiyin yeri bilinmir,
Xeyiri bilinmir, şəri bilinmir,
Dəhşətdən dil acıb, lalı dünyanın.

Cəmil Əkbər:

İnsanın-insana nifrəti artır,
Qəzəbi çoxalır, hiddəti artır,
Gileyi-güzarı, qeybəti artır,
Sığmır məcrasına, seli dünyanın.

Səadət Buta:

Asılmır ocağa nənəmin sacı,
Yığılmır başına yolcunun acı,
Boşalmır xurcunu, dolmur farmacı,
Qəhətə çəkilib malı dünyanın.

Cəmil Əkbər:

Bu dövrü-gərdişi belə görüncə,
Qananı-qanmaza lələ görüncə,
Cahili arifə lələ görüncə,
Pozulur əhvalı, halı dünyanın.

Səadət Buta:

Cəngilər başlayır "Cəngi" havasız,
Şəhərlər hasarsız, igid qalasız,
Doğulur atasız, olur anasız,
Yetimlə dolubdur yolu dünyanın.

Cəmil Əkbər:

Günü-gündən artır, biclər çoxalıb,
Qaydaya, qanuna öclər çoxalıb,
Qaydaya, qanuna kəclər çoxalıb,
Kəsməyir fitnəsi, feli dünyanın.

Səadət Buta:

Amandı, danışın yaşdı kişilər,
Hardadır papaqlı, başdı kişilər?
Gün kimi dağlardan aşdı kişilər,
Uzalı qalıbdır qolu, dünyanın.

Cəmil Əkbər:

Buta xanım, nər kişilər görünmür,
Sözü bütöv ər kişilər görünmür.
Nuranilər, pir kişilər görünmür,
Döndü qarışqaya, fili dünyanın

Allah Aşkına

Ne olur hatırla verdiğin sözü,
Unuttun mu beni Allah aşkına?
Geçirdik baharı getirdik güzü,
Unuttun mu beni Allah aşkına?

Selâmı sabahı dilinden kestir,
Ben meltem beklerken poyrazca estin,
Şu kahpe dünyada bana mı kastın?
Unuttun mu beni Allah aşkına?

Mehtaplı gecede tanışmadık mı?
Ayla, yıldızlara danışmadık mı?
Göz göze bakarak konuşmadık mı?
Unuttun mu beni Allah aşkına?

Beni de yarattı, seni Yaradan,
Çıkmadım meydana yazı-turadan,
Sıyrılırim deme sakın aradan,
Unuttun mu beni Allah aşkına?

Bana doğru eser, seherde yeller,
Yalvarmaktan bıktı konuşan diller,
Şahittir aşkıma gülde bülbüller,
Unuttun mu beni Allah aşkına?

Beyzade'nin gönlü geniştir amma
Denilen her söze sakın inanma,
Bir söyle bin düşün sonradan yanma,
Unuttun mu beni Allah aşkına?

Guya

Guya bilmirsənmi, nə soruşursan
Ən böyük eşqimin hədəfi oydu.
Sildi ürəyimdə sevgilik nə var,
Məni nifrətimlə baş-başa qoydu.

Gördünmü, o boyda div saydığının,
Canı bir şüşəlik quşdaca imiş.
Bu yolun sonuna gəlməyəydin kaş,
Elə ayrılıqlar başdaca imiş.

Ondan qisas aldım, yoxsa özümdən,
Bilmirəm, bilmirəm, bilib neyləyim.
Gah səndən qaçmışam, gah da ki sənə,
Yenidən özümə gəlib neyləyim...

Âşık Paşa ve Türk Dili

*“Aşk değil mi şol gönülde dağ olan
Hem gönül bendin kesen hem bağ olan.”*

Âşık Paşa, Horasan’dan gelerek Amasya’ya yerleşmiş olan Baba İlyas’ın torunu, Muhlis Paşa’nın oğludur. Kırşehir’de doğan ve tasavvuf-la ilgilenmiş olan Âşık Paşa; oğlu Elvan Çelebi’nin verdiği bilgiye göre dünya işlerinden el etek çekmiş ve bir velî hayatı yaşamıştır.

13. yüzyılın ikinci yarısında Karamanoğlu Mehmet Bey, sanatçıların Farsçaya gösterdiği ilgiyi doğru bulmayarak Türkçe konuşulması ve yazılması için ferman çıkarmıştır. 1317 yılında *Gülşehrî* tarafından yazılan *Manîku’t-Tayr* (Eser, Feridüddin Attar’ın aynı ad-daki Farsça eserinin özgün çevirisidir) hem sanatçının Türkçeye bir kuşdili inceliği kazandırması amacını yansıtmaması hem de tasavvuf öğretilerini Türklere Türkçe olarak aktarması bakımından önem taşımaktadır. Gülşehrî ile hemşeri olan ve aynı dönemlerde yaşamış olan Âşık Paşa’nın 1330’da yazdığı “*Garib-nâme*” adlı mesnevisi de hem Türkçeye verdiği önem yönüyle hem de tasavvufî içeriğiyle *Manîku’t-Tayr* ile benzer özellikler göstermektedir. Âşık Paşa Türkçenin ihmal edilmesinden duyduğu rahatsızlığı:

*Türk diline kimsene bakmazıdı
Türklere hergiz gönül akmazıdı*

*Türk dahi bilmezidi bu dilleri
İnce yolu ol ulu menzilleri*

*Bu Garib-nâme anın geldi dile
Kim bu dil ehli dahi mâni bile*

*Bu Garib-nâme anın geldi dile
Kim bu dil ehli dahi mâni bile*

diyerek anlatmış, Tasavvufî eserlerin sadece Arapça-Farsça yazılmasının, bu dilleri bilme-

yen Türkler açısından mahrumiyet olduğunu anlatmıştır. Bu nedenle eserini Türkçe yazarak Türklerin de tasavvufun gizli hazinelerine aşına olmalarını sağlamak istemiştir.

Asıl adı Alâeddîn Ali’dir. Muhlis Paşa’nın üç oğlundan en büyüğüdür. Bu yüzden Alâ ed-Dîn Ali, “baş ağa”, yani en büyük kardeş olarak tanınmıştır. “Baş Ağa” sözü zamanla “Beşe”, sonra da “Paşa” olarak söylenmiş, şiirlerinde Âşık mahlasını kullandığı için de asıl adı olan Alâeddîn Ali unutulmuş ve Âşık Paşa adı ile ünlenmiştir.

“Âşık” adını kullanması mutasavvîf kimliği ile ilişkilendirilebilir. Sanatçı Garip-nâme’de insan-ı kâmil olmanın yollarını anlatmış aşkın amacına işaret etmiştir:

Âşık Paşa Garib-nâme adlı eserinde dünyanın yaratılışını temelinde aşk olduğunu dile getirmiş, dünyadaki her hareketin, her oluşumun aşka bağlı olduğunu ifade etmiştir.

*İşbu mülkü aşk için düzdü Çalab
Yer ü gök olmaklığa aşktır sebep
...
Pes bilin her nesne aşka kul durur
Aşk durur kim ağladur hem güldürür*

*...
Aşkdur anı durmadan hey ündeleyen
Dosta doğru yol budur gel gel diyen*

*İy Hüdâyâ doğru yoldan ırmagıl
Kendi aşkından bizi ayırmagıl*

Ona göre aşk, insana sürekli seslenmekte ve Hakk’a giden yolu göstermektedir.

Garip-nâme dışında değişik eserleri de bulunan Âşık Paşa dilimizin korunması anlamında yüzyıllar öncesinden günümüz insanına da birçok mesajlar vermekte ve Kırşehir’de düzenlenen çeşitli programlarla anılmaktadır.

Alışma

Karşılık vermese de gül bülbüle alışır
Aşkına kasteden diken güle alışır
Tipi diner, ateş söner gün gelir
Yanmalar boşa değil, gönül küle alışır

Gah kırılır, akord tutmaz gah-ı da
Son derviş terk eder son dergahı da
Tek kulak duymasa sessiz ahı da
Saz mızraba, mızrap tele alışır

Dert Yüğü

Denizde balıklar gökte martılar
Benim hâllerimden sual ettiniz
Sevda akşamındaki karartılar
Beni kırılmış bir hayal ettiniz

Niceler çok yazdım ben bu sevdâyı
En sonunda kestim sesi sedâyı
Boş yere oynadım şâh u gedâyı
Beni bir esatir masal ettiniz

Koyun oldum çobanlar sürdü beni
Görenler hep deliye yordu beni
Kimleri sevdiysem o kıldı beni
Yüreğı yaralı maral ettiniz

Kemahlı bu derdi çok da çekerim
Denizde çekerim gökte çekerim
Dağ gibi çekilmez yük de çekerim
Gam keder taşıyan hamal ettiniz

İnsan Olmanın Gereği

Dünya hevesinden çekip gönlünü
Hak davaya omuz vermeli insan
Dostluğa uzanan hayat yolunu
Sevgi taşlarıyla örmeli insan

Besmeleyle kalkıp Allah diyerek
Alnının teriyle helal yiyerek
Doğruluk zırhını alıp giyerek
Ömrünce bir hayat sürmeli insan

Kaptırmadan nefsi dünya haline
Sahip olmak gerek bel ve diline
Elinin tersiyle iblis meluna
İman sillesini vurmali insan

Komşunun derdini derdi bilmeli
Derdini paylaşıp gönül almalı
Komşuluk hakkına sadık kalmalı
Varsa yarasını sarmalı insan

Hakk'a sığınarak güneş doğmadan
Küfrün karanlığı nuru boğmadan
Zalimin zulmüne boyun eğmeden
Küffarın belini kırmalı insan

Oturup nefsini hesaba çekip
Hakk'ın huzurunda secdeye çöküp
Cezbeye gelerek gözyaşı döküp
Aklını başına dermeli insan

İman çizgisinden yana sapmadan
Şirke bulaşmadan nefse tapmadan
Kimseye yamukluk hile yapmadan
Verdiği sözünde durmalı insan

■ Yemliha Gürlek

İnsan

Gönlünü koyduğun Şu gizli murat
Seni taştan taşa  alıp gidiyor
Ayyuka çıkarsın elerse sarat
Günahı sevabı bilip gidiyor

Zaman

 lemi korkutup hüküm süreni
Vurup ayağına  elip gidiyor
Haklıyı haksızı hakka ereni
Toprakta  ğ t p silip gidiyor

Kader

Hep böyle kurulmuŐ evveli ahir
Dağ ova orman ya da bir Şehir
İnsan ay gün güneş, yıldız ve nehir
Koskoca ummana dalıp gidiyor

Dünya

nat ki yeminli sonsuza inat
Öyle bir eser ki, muazzam sanat
Haberin olmadan  ırpar bir kanat
Dönüp yüzümüze gülüp gidiyor

AŞk

B lb l Şu gönlünü g le kaptırmıŐ
Her gün yana yana dalıp gidiyor
Ferhat'ın sevgisi dağa aksetmiŐ
Sevdalar dağları delip gidiyor

Göyçəmin

Qonağa can deyib qucaq açardı,
Obası Göyçəmin, eli Göyçəmin.
Min rəngə boyanıb payız fəslində,
Bahar ətirliydi gülü Göyçəmin.

Dağları bir aləm, düzü bir aləm,
Durna bulaqların gözü bir aləm.
Söhbəti bir aləm, sözü bir aləm,
Şirin ləhcəliydi dili Göyçəmin.

Cənnət güşəsiydi, yoxuydu tayı,
Yaradan vermişdi gözəllik payı.
Dərdlərə dərmandı havası, suyu,
Ömrə bərabərdi ili Göyçəmin.

Vüqarlı dağların uca zirvəsi,
Yayırdı yamaca bulud nəfəsi.
Qərib'ə nəğməydi quşların səsi,
Sonalar yurduydu gölü Göyçəmin.

Başını Uca Tut Vətən

Ağlama yaraşmır sənə göz yaşı,
Qurut gözləriyin yaşını, vətən.
Axı qalda gərək igidin başı,
Uca tut əyilməz başını, vətən.

Yamanca ağırmış vətən, daşımız,
Onu qaldırmağa “dostlar” can çəkir.
Yox, daha oyanıb qan yaddaşımız,
Bizi azadlığa daha qan çəkir.

Zaman dost-düşməni bir-bir tanıdır,
Ölməyir Əsliyəcün Kərəmlərimiz.
Sinəmiz Şəhidlər Xiyabanıdır,
Orda dəfn etmişik ərənləri biz.

Yolları uzundur özünü dərkən.
O yol igidlərin qanından keçir.
Sənin oğulların, vətən, sevin ki,
Döyüşdə səndən yox, canından keçir.

Kökünün qədrini biləni varsa,
Nəsillər sabaha ümid daşıyır.
Azadlıq uğrunda ölənə varsa
O xalqın yaşamaq haqqı yaşayır.

Qələbəyə saxla göz yaşlarını,
Azadlıq boylanmır sənə yad kimi.
O gün şəhidlər də baş daşlarını.
Düşməne sıxacaq avtomat kimi.

Əyilməz başını uca tut, vətən
Azadlıq arzulu igidlərinlə.
Ömrü yaz ömrü tək qərənfilləşən,
Məzarı – and yeri şəhidlərinlə.

İstəyirəm “Daşa Basım” Bu Kəndi

Otlağında qoyun-quzu mələşmir,
Çəmənində oğul, uşaq güləşmir,
Sacı üstə kömbələri gülləşmir,
İstəyirəm “daşa basım” bu kəndi.

Qəhəd olub dələməsi, pendiri,
Qonağını sərin-sərin dindiri.
Şələlərdə üzülməyir kəndiri,
İstəyirəm “daşa basım” bu kəndi.

Harda itib görən çoban tütəyi?
Yaddan çıxıb oğru itin kötəyi,
Üstümüzə mırıldamır köpəyi,
İstəyirəm “daşa basım” bu kəndi.

Qocaları doqqazlarda görünmür,
Uşaqları yapıncıya bürünmür,
Ağilları, pəyələri kürünmür,
İstəyirəm “daşa basım” bu kəndi.

Köhlənləri həsrət qalıb yəhərə,
Cavanları qaçıb-gedir şəhərə,
Gəndən baxır indi bara, bəhərə,
İstəyirəm “daşa basım” bu kəndi.

Yağsız qalıb, kökdən düşüb cəhrəsi,
Pas atıbdı kərəntəsi, dəhrəsi.
Muzeylərə veriləcək nehrəsi,
İstəyirəm “daşa basım” bu kəndi.

Dirriyində, bostanında tağ yanır,
Köhnə arxın suyu gəlmir, bağ yanır.
Bürküsündən aran yanır, dağ yanır,
İstəyirəm “daşa basım” bu kəndi.

Yârenlik

Dönüp de bir baktım mâziye doğru
Evlenmişim on yıl geçmiş aradan
Gönül yâri ile yoğruldu durdu
Nicesine nasip etsin Yaradan

Çok şükür geçirdik biz de bir ömür
Sesimiz çınladı olmasa da gür
Ahmak kişi gördüğüyle övünür
Mevki, unvan sıradandır sıradan

Ebeveynim pek de şanslı değildi
Ne büküldü ne kimseye eğildi
Yavruları dört bir yana dağıldı
Bağışlasın hepimizi var eden

“Dünya bir gölgelik” diyor ya türkü
Devran döner arda düşer bir korku
Vaktinde devretmek haneyi barkı
Töredendir töredendir töreden

Mümtenî, sağ esen yürür gideriz
Başımızı duman bürür gideriz
Kar yağar, karları kürür gideriz
Nice yolcu gibi geçip buradan

hecetleşleri

aylık şiir dergisi

126.on5ağustos2025

hecetaşları

aylık şiir dergisi

yayın yönetmeni

tayyib atmaca

son okuma
metin özarslan

kapak fotoğrafı
mehmet ipçioğlu

muhabbet yeri

haydarbey mh.32077. sk.
armada/2 d blok nu: 6
onikişubat/kahramanmaraş

0535 391 92 50

www.hecetaslari.com

hecetaslaridergisi@gmail.com

11. yıl. 126. sayı 15 Ağustos 2025

issn 2149-4509. (e-dergi)

Yusuf Erol Gökduvan

Gelmedin / Nereden Bileceksin / 3

Mehmet Akif Güngör

Götür Beni Hüma Kuşum / 4

Osman Fermanoğlu

Şairler Günü / 5

İlqar Cəmioloğlu

Arxasız Qalmışam / 6

Emin Gönen

Nasihət / 7

Tayyib Atmaca - Tacettin Şimşek

Gördü mü / Görmedi (Deyişme) / 8

Əyyub Qiyas Abasov

Ömür Mürgüsü / 10

Basri Doğan

Şafak Zeval Arası / 11

Erhan Çapraz

Maya / 12

Mutlu Gavcar

Hicran İstasyonu / 13

Vahit Aslan

Anamın Zengi / 14

Arife Özden

Bu Gece / 15

Durdu Güneş

Her Şey Zamanında Güzel / 16

Satılmış Şen

Sorma Ey Dost Nerden Diye / 17

Bilal Saygılı

Varı Tezden Var Eden Var / 18

Memik Kömekçi

Tez Gel / 19

Bəsti Bərdəli

Güləsər (Təcnis) / 20

Tacettin Çetin

Düşüş Gazeli / 21

Mesut Arslan

Gördüm / 22

Hüseyin Kırbaş

Başka Sözler Nâfile / 23

Metin Özarslan

Hû / 24

Gelmedin / Nereden Bileceksin

Hangi sırda saklısın bir ölü gibi derin?
Kazıdım yaldızını bütün bilmecelerin

O uzak ülkelerin buz tutunca suları
Göç yorgunu yuvasız kuşlarla geleceksin
Mahşere kalsın diye diktiğimiz çınarı
Günbegün yakığımı nereden bileceksin...

Hangi sırda saklısın bir ölü gibi derin?
Devirdim surlarını devasa kalelerin

Avuçlarında gizli mahçup kuru bir yaprak
Baharları tüketip kışlarla geleceksin
Her sabahı sen sanıp pencereme koşarak
Zulmete baktığımı nereden bileceksin...

Hangi sırda saklısın bir ölü gibi derin?
İçtim dehlizlerini yitik hazinelerin

Nedamet sunağında mücrim bir gönül gibi
Bağrında uyuttuğun düşlerle geleceksin
Alev alev büyütüp hasreti bir gül gibi
Göğsüme taktığımı nereden bileceksin...

Hangi sırda saklısın bir ölü gibi derin?
Kilit kırdım dilinde yaşayan ölülerin

Kül karası bulutlar geçerken perde perde
Gözünde deli yağmur yaşlarla geleceksin
Veda kurşunuyla bir dağın çöktüğü yerde
Sel olup aktığımı nereden bileceksin...

Hangi sırda saklısın bir ölü gibi derin?
Kıyametler kopardım dirilip de gelmedin...

■ Mehmet Akif Güngör

Götür Beni Hüma Kuşum

Zalimler galebe çalar
Çakallar kurdu parçalar
İstemem köşkler, sırçalar
Hüma kuşum götür beni
Kaf dağından aşır beni

Zaman ahir her şey mübah
Dört bir yanım şer ve günah
Doğru demez hiçbir cenah
Hüma kuşum götür beni
Kaf dağından aşır beni

Bitti lakimim, fakatım
Gücüm yetmez, yok takatim
Nedir benim budum, etim
Hüma kuşum götür beni
Kaf dağından aşır beni

Dedikodu, suizanı
Adavet sarmış her yanı
Bozuk buranın düzeni
Hüma kuşum götür beni
Kaf dağından aşır beni

Bilmem nedir, ne nedeni
Ayak çekmez bu bedeni
Kınar durur seyredeni
Hüma kuşum götür beni
Kaf dağından aşır beni

Hak bilmezlik dizi dizi
Kalmadı hiç tadı tuzu
Mehmet Akif in son sözü
Hüma kuşum götür beni
Kaf dağından aşır beni

Şairlər Günü

Mən şeir yazmağa ağdan başladım,
Yolu yumaqladım süd işığında.
Yaxşıya dil verdim, pisi daşladım,
Duruldum sözlərin yaraşığında.

Elə düşündüm ki, varlığımız söz
Hamını qaldırıb yuxarı çəkir.
Bilmədim ocaqlar yansa da köz köz,
Acı tüstüsünü buxarı çəkir.

Dörd yanda çoxalır calaq vuranlar,
Qoca Füzuliyə yüz calaq vurur.
Sözləri üyüdüb könül qıranlar
Sözün sultanına badalaq vurur.

Sürüdüm bir omrü ağrı içində,
Gördüm sözsüz kəslər məndən öndədir.
Amma duymurlar ki, kəsilən kündə
Təndirdə küt gedən boyat kündədir.

Mən şeir yazmağa ağdan başladım,
Alnıma kəlmələr qara yazıldı.
Dilimi ən sərrast sözə tuşladım,
Gördüm ağ vərəqdə qara yazıldı.

Arxasız Qalmışam

Cəmil Əkbər, Firuzə Paşaqızı, Zakir Cəmil, Müzadi
Cəmil, Şəhla İlqarqızı, Azər Hacıoğlu, Məhərrəm
Həşimoğlu və Babək Qurbanov'un nurlu xatirələrinə.

Köçüm köç edibdir, qalanım yoxdur,
Şənlik məclisimdə çalanım yoxdur,
Həqiqət deyirəm, yalanım yoxdur,
Arxasız qalmışam, arxalı dağlar.

Hər bahar gələndə qəm içindəyəm,
Könlüm nalə çəkər, nəm içindəyəm.
Arzum başa çatmır, kəm içindəyəm,
Arxasız qalmışam, arxalı dağlar.

Gedənlər getdilər, qalana yazıq,
Dərd-hicran sazıyla çalana yazıq,
Xəyala qapılıb, dalana yazıq,
Arxasız qalmışam, arxalı dağlar.

Bir kimsə halımı sormağ istəməz,
Başımdan qəm qalxar, boran tüstüməz,
Əyildi şah-vüqar, sındı şəstimiz,
Arxasız qalmışam, arxalı dağlar.

Gözlərim yol çəkir neçə illərdir,
Atam, anam, qardaş, qızım güllərdir,
Qəlbimdə qara qan axar, sellərdir,
Arxasız qalmışam, arxalı dağlar.

Bahar fəsli novruz gələr, xoş gələr,
Bülbül-gülə cəlvəsiylə müjdələr,
Qəlbimdə məzartək açar lalələr,
Arxasız qalmışam, arxalı dağlar.

Pənahıma yetiş, ey Pərvədigar?
Övladın dərd çəkər, ismidir *İlqar*!
Kömək ol sən ona, cənabi-Haqq, yar,
Arxasız qalmışam, arxalı dağlar.
Ümitsiz, çarəsiz, yırğalı dağlar.

Nasihat

İyi dinle sözümü, çıkmasın hiç aklından
Bu sana nutuk değil özden hitaptır evlat

Ne yol incitsin seni ne de sen yolu incit
Yoldan maksat hedeftir yoksa türaptır evlat

Gün olur yorulursun susuz kalır yüreğin
Her suyu şerbet sanma bazen kezzaptır evlat

Kapılma cilvesine şu derbeder hayatın
Sonu uçurum olan süslü seraptır evlat

Karanlıkta kalırsan bir şüphe sokağında
Aklın yoluna ışık, ay ve mehtaptır evlat

İbretle bak âleme ne mücevher dersler var
Okumayı bilersen hayat kitaptır evlat

Gençliğin sermayesi sanma sakın tükenmez
Boşa çarçur edenin sonu haraptır evlat

Meyletme haram mülke, ahiret var mizan var
İçinden çıkamazsın zorlu hesaptır evlat

Şu ömür denizinde türlü tuzak saklıdır.
Pusulayı şaşarsan yolun girdaptır evlat

Şimdi var git yoluna sorma öğüdün nedir
Heybemdeki bu şiir sana cevaptır evlat

Gördü mü? - Görmedi (Deyişme)

Atmaca:

Hayalinde bir ceylanın peşine
Düştüğünde bakıp seni gördü mü?
Kirpiğinden ok saplayıp düşüne
İnsan çıkmaz yokuşlara sürdü mü?

Şimşek:

Lal olurum sırrın nedir dendi mi
Çok uğraştım aşamadım bendimi
Ararkan kaybettim kendi kendimi
Yıllardır gözüme uyku girmede.

Şimşek:

Ne mutlu ki hiçbir ceylan bir ömür
Beni avcı suretinde görmedi.
Fuzûlî'ye kardeş oldum çok şükür
Aşk yarama kimse merhem sürmedi.

Atmaca:

Herkesi kucaklar sevginin dini
Mermer ile mi döşedin bendini
Sır küpünde boğacaksın kendini
Attığın taş kendi başın yardı mı?

Atmaca:

Kapını bir seher yeli mi çaldı
Telli turnalarla haber mi saldı
İçinden geçenler sana mı kaldı
Aklınla arana pusu kurdu mu?

Şimşek:

Nasıl açıklarım bu büyük gizi
İçim baştan başa sevgi filizi
Musa yarıp geçti Kızıldeniz'i
Benim gönül denizimi yarmadı.

Şimşek:

Ne seher yelidir kapımı çalan
Ne telli turnadır bir haber salan
Gördüm ki bu dünya kuyruklu yalan
Yüreğimde bir saltanat kurmadı.

Atmaca:

Âşık maşukunu salmaz pazara
Sakla da kendinle götür mezara
Ben gittim içimi döktüm Hazar'a
Dalgalar da dinlemedi derdimi.

Atmaca:

Ne hayat yaşadın ne murat aldın
Kendini kaybedip nerede buldun
Sabit gibi gama müptela oldun
Gece gözlerine uyku girdi mi?

Şimşek:

Murassa bir kılıç gibi yalındım
Şiir savaşçısı diye bilindim
Aşk uğruna bin parçaya bölündüm
Çiçek oldum kimse beni dermedi.

Atmaca:

Topladın başına börtü böceği
Belli soruştüğün Lokman çiçeği
Omuzunda melek gördü gerçeği
Parmakların saçlarını ördü mü?

Şimşek:

Bir sitem yollasam gönüldaşıma
Desem ki su kattın şiir aşıma
Deyişme ipiyle saçsız başıma
Senden başka kimse çorap örmedi.

Atmaca:

Anlaşılan serap görmüşsün çölde
Parmağını kanatmışsın bir gülde
Sen susunca susmuş şeyda bülbül de
Gelip geçen bari selam verdi mi?

Şimşek:

Ağaç gövdesinde kav olmak güzel
Yanardağ ağzında lav olmak güzel
Avcı olmak değil av olmak güzel
Kimse bana bu öğüdü vermedi.

Atmaca:

Bas bağrına derdin ile oyalan
Var mı yitiğini arayıp bulan
Sevgi mayasını gönlüne çalan
Seni ondan onu senden sordu mu?

Şimşek:

Aşk bir sahip olma ihtirası mı
Sahibini bulma macerası mı
Gönül kirası mı kalp yarası mı
Kimse bana böyle soru sormadı.

Atmaca:

Yeter taşıdığın avcunda közü
Bir bakışta teslim alır göz gözü
Atmaca petekten sağınca sözü
Şimşek yüreğinde sofraya serdi mi?

Şimşek:

Acep Atmaca'nın bunda kastı ne
Petekten bal süzüp verme jesti ne
Yunus'un serdiği sofraya üstüne
Şimşek hicap etti sofraya sermedi.

Ömür Mürgüsü

Ruhumuz cana dustaqdır,
Yaşayırıq can üstündə.
Əlimiz qana bulaşır,
Yenə nahaq qan üstündə.

Yenə sehrli lampalar
Dənizin dibindən çıxır.
Yenə halalca haqqımız
Kiminsə cibindən çıxır.

Çırpırıq üst-başımızı
Əlimizdən daş tökülür.
Başımızdan yenə də tük,
Gözümüzdən yaş tökülür.

Yenə də o köhnə hamam,
İçində nə var - bilmirik.
Görəsən saat neçədir?
Saat kində var bilmirik!

Şafak Zeval Arası

Ay ışığı süzülür yorgun, viran saraya
Kilit taşı kırılır unvan düşer nam düşer
Rahmet yüklü bulutlar kapılır fırtınaya
Coğrafyanın en kadim noktasına gam düşer

Takdirine razıyız safa durduk tek vücut
Sırtımızda yaranın sayısını unuttuk
Her dalganın ardında pusu kurar bir haydut
Kasırgadan denizin kıyısını unuttuk

Kudüs, Gazze üstüne uçuşan her soruyu
Cevapsız bir muamma, tabir olmaz düş sandık
Boğmak için kovalar kırk yanlış bir doğruyu
Akıp giden zamanda tekerrürden usandık

Kabaran bir öfkeyle ısınırken Akdeniz
Bir yay gibi gerilir kanatlanır yürekler
Gece esen poyrazla sararsa da bahçemiz
Gün ışığı düşünce filizlenir çiçekler

Maya

Mustafa Sözen Kardeşime...

dilimizle mayamızı bozdular
maya türkistan'dan gelen kelimdi
atamızın mezarını kazdılar
rah-ı haktan bize olan selamdi

"kün" emriyle yaratıldık o nurdan
hakikatti muhammedî O nurdan
kibir yoktu gurur yoktu o/nurdan
elest hitabında kâl ü belâmdı

sonra levh ü kalem levh-i mahfuzda
arş ü kürsî ile birdi rumuzda
ülü'l-ebsar levh-i dilde füyuzda
"alleme'l-insâne mâ lem ya'lem" di

lutfî baba "ikrâ" ile 'alakte
"bi-ismi rabbike-llezi halak"te
"haleka-l-insâne"de "min 'alak"te
"ellezî 'alleme"de "bil-kalem" di

Hicran İstasyonu

Hasret ateşinden tutuştu faylar
Heyecan, endişe, nice olaylar.

Sevda kuraklığı, matem lalesi
Gömök ekin iken yandı buğdaylar.

Haber alamadım hüdhüd kuşundan
Dilime bağlandı çektiğim vaylar.

Gittiğin her günü oruca saydım
Deftere sığmadı iftarsız aylar.

Bir fincan kahve de bana içirin
Boğazımda kaldı bulanık çaylar.

Paslandı bahtımın vuslat kilidi
Ümit olmayınca çözülmez yaylar.

Sokaklar eskiden تنها değildi
Kapımda dururdu tüm tramvaylar.

Tekir yaylasında şaha kalkarken
Yılıya salındı delişmen taylar.

Rüzgârdan başkası almaz selamı
Dar gelir gönlüme garlar, saraylar.

Sadık bendesiydim son istasyonun
Beni de uzağa götürün raylar.

Anamın Zəngi

Telefonum çağırır,
Monitora baxıram,
Zəng edən listəsində
Adın yazılıb anam,
Adına da qurbanam,
Zənginə də qurbanam;
Səsin bir məlhəm kimi
Axır damarlarıma...

Dönüb uşaq oluram
Anamla danışanda,
Dilim də şirinləşir,
Sözüm də şeirləşir
Anamla danışanda...

- Şəhər çoxmu istidi?
Yollar çoxmu tıxacdı?..
Səni yuxuda gördüm,
Gecə yuxum da qaçdı...
- Ay ana, mən yaxşıyam!
Səsim kövrəlir bu an...
Anam bir də soruşur:
- Yenə gecmi yatırısan?
Yaxşımı dincəlirsən?..
Bilirəm ən axırda
Anam soruşacaq ki:
- Kəndə nə vaxt gəlirsən?

■ Arife Özden

Bu Gece

Kıl kadar inceydi kılıçtan keskin
Gözlerin aklımı söktü bu gece
Hatıran gönlümü etmedi teskin
Yâdına sözlerin aktı bu gece

Gönülde asılı kaldı tahassür
Yokluğun canıma basılmış mühür
İçimden sessizce geçti bir ömür
Sol yanıma sızı yaktı bu gece

Çöllere özendi mümbit topraklar
Siyahıma tel tel düşürdün aklar
Zaman gül dalında kokunu saklar
Elemin dünyamı yıktı bu gece

Ruhuma fısıldar hazan rüzgârı
Ağlayan bulutlar aşkın esrarı
Yüreğe yükledin hüznü efkârı
Hasretin canımı sıktı bu gece

Bitmeyen yolların var aramızda
Sitemli sızılar ar yaramızda
İhanet ettin de sen davamıza
Azrail göğsüme çöktü bu gece

■ Durdu Güneş

Her Şey Zamanında Güzel

Her şey zamanında güzel sevdiğim
Artık bu sevdaya gerek kalmadı.
Zaman cazibeni aldı götürdü
Bende gürp gürp atan yürek kalmadı.

Bir zamanlar neye baksam sen vardın
Başka bir şey yoktu, dünyam kadardın
Dopdolu sevgimi boşa çıkardın
Aşk yalanmış başka gerçek kalmadı.

Hayaller, sevgiler nereye gitti
Boşluklar, hiçlikler cana tak etti
Her şey iç dünyamda yaşandı bitti
Suçu yüklemeye felek kalmadı.

Aşk olmazsa hayat hayat olmuyor
Sevgi gelişmeye fırsat bulmuyor
Ne yapsan da aşkın yeri dolmuyor
Kalbe anlam katan destek kalmadı.

Bildiğim bir şey var, hayata dair
Hayat bir masaldır, aşksa bir şiir
Yalan olsa bile aşk güzel şeydir
Aşksız yaşamaya istek kalmadı.

■ Satılmış Şen

Sorma Ey Dost Nerden Diye

Yayla yayla bunalır sis,
Çöktüğü yerden gelirim.
Sancılanır lale nergis,
Koktuğu yerden gelirim.

Meylim yok yeşile ala,
Eylüllerde verdim mola.
Hoyrat rüzgarların yola,
Çıktığı yerden gelirim.

Aşk adımı edince pak,
Esridi altımda toprak.
Son göğeren dalın yaprak,
Döktüğü yerden gelirim.

Başlayınca gam sükünü,
Sardım sırtıma çıkını,
Sıra dağların yükünü,
Yıktığı yerden gelirim.

Altında nice yüklerin,
Varına erdim yokların,
Alev alev şafakların,
Söktüğü yerden gelirim.

Bir sefer bu içten dışa,
Yüz vermedim kara-kışa.,
Bengi suların yokuşa,
Aktığı yerden gelirim.

Karşı derenin söğüdü,
Sersin suları ağıdı,
Sözün kalemi kâğıdı,
Yaktığı yerden gelirim.

Varı Tezden Var Eden Var

Hepimizi cezbeleyen bu dünya
Bir kabuktan bir de özden ibaret
Yüzü kısmen toprak kısmen su dünya
Özü ateşten ve közden ibaret.

Sırtlayıp taşırız onca yükünü
İsteriz ki biz alalım kökünü
Topu topu servetinin yökünü
Bir kaç metre kare bezden ibaret.

Bozmayalım hiç kimsenin birliğin
Mümkün ise sağlayalım dirliğin
Ömür dediğimiz misafirlerliğin
Uzunca süreni yüzden ibaret.

İyi insan kötü insan olmakta
İnsanlıktan çıkıp insan kalmakta
Bir gönül kırmakta gönül almakta
İyi sözden kötü sözden ibaret.

Yaşanılmaz hâle gelindi ise
Tehlikeli çanları çalındı ise
Ozon tabakası delindi ise
Bütün kabahati bizden ibaret.

Her gün revan olduğumuz tüm yollar
Gidip gidip geldiğimiz tüm yollar
Hakka çıkar bildiğimiz tüm yollar
İniş yokuş bir de düzden ibaret.

Almak için zalim olmak gerekmez
Bilmek için âlim olmak gerekmez
Bir yerlerden malum olmak gerekmez
Çözmek düşünmekten sezden ibaret.

İnsanoğlu mevsimlere misaldir
Yeşer büyü kuru dökül dört hâldir
Bildiğini bildirmemek vebaldir
Bahar yaz kış bir de güzden ibaret.

Ateşi su, suyu har eden vardır
Âdem'i Havva'ya yâr eden vardır
Bütün var olanı var eden vardır
Dilediği anda tezden ibaret .

■ Memik Kömekçi

Tez Gel

Sen beni sevmiştin ben de bir seni
Can mahur bakışın fermanı tez gel.
Ne Leyla, ne Şirin, sevdim bir seni
Can mahur bakışın dermanı tez gel.

Şafakta gün doğdu gözün kırıyor
Gönül hara düştü kanat çırpıyor
Göğsümde ot bitti eller kırıyor
Göçmeden sevdanın kervanı tez gel.

Çok diyar dolandım kalmadı hâlim
Tükendi nefesim bitti mecalim
Yeter beklettiğin yeter be zalim
Sönmeden alevin harmanı tez gel.

Sıtkile bağlandım gönül tutuştu
Lebiderya nemi cana yapıştı
Uzadı kirpikler kaşa yetişti
Sultanı kâmilin ermanı tez gel.

Canımdan çok sevdim kız birsen seni
Yolunda çürüttüm can ile teni
Sevdamız ezeli, sanma ki yeni
Kader-i cilvenin virmanı tez gel.

Köşkeroğlu adım bilmem edayı
Mecnunum çilede aldım gedayı
Zarı bülbül ile çektim cüdayı
Turnayı semahın kirmanı tez gel.

■ Bəsti Bərdəli

Güləsər (Təcnis)

Hakim oldum, düz ürəyə, düz ələ,
Nəqqaş oldum, şah əsərim güləsər.
Dərd üzülə, müşkül işin düzələ,
Gözlər gülə, ağıl gülə, gülə sər.

Atam mənə ad qoymuşdu Güləsər,
Diləyirdi gülə ağıl, gülə sər.
Dedim ata, gül üşüyər, gül əsər,
Dedi qızım al yaylığı gülə sər.

Nişan aldı, yenə atdı, oxu yar,
Oxu dərdli, oxu yarsız, oxu yar.
Bülbül fəğan edər qəmli oxuyar,
Külək bağda haray salar, gül əsər.

Mən atmaram hədəfimə oxu yan,
Nadan atar, oxu əyri, oxu yan,
Bərdəli'ni sevən, duyan, oxuyan,
Alın sizə bir şah əsər, gül əsər.

■ Tacettin Çetin

Düşüş Gazeli

Sürur umduğum yardan melal-i mihnet düştü
İhsan etti cevrim, kalbime minnet düştü.

Ben vuslatı bekledim, firkati reva gördü.
Yine aşkın bezminde fakire hasret düştü.

Hicrinden bizar olan şu gönlüme nazar kıl.
Çeşmi hun oldu giryem canıma külfet düştü

Atamızdan yadigâr elest deminden beri,
Bir güzelin uğruna eldeki cennet düştü.

Başım alıp giderim yâr yoksa bu şehirde
Veraset-i sevdadan payıma gurbet düştü

İçme elin elinden ab-ı hayat olsa da
Abad olmaz halime bir ömür zulmet düştü

Gönül köşkünde bize bir yer yok mu sevgili
Havayi gönlümüze kuşe-yi uzlet düştü

Gördüm

Şeytanlık özünde sazda değildir
Sureti efratta gördüm şeytanı.
Şeytan bir zahiri varlık değildir
Fikirde fitratta gördüm şeytanı.

Zahiri bilinmez yok ki bir gören
Şeytandır şeytana özünü veren
Bir tuhaf ilişki iç içe giren
Doyumsuz ifratta gördüm şeytanı.

Kötünün dostudur iyiye yağı
Ezeli düşmanlık insanla bağı
Meyleder ne yazık huyuna çoğu
Kıskançta tefritte gördüm şeytanı.

Kardeşi kardeşe kırdırır derler
İnsanı yolundan azdırır derler
Gaflet denizinde yüzdürür derler
Hasette nefrette gördüm şeytanı.

Gülbanî terk etme insanlık yolun
Şeytana el veren alamaz kolun
Hakk aşkı şiarı şanıdır kulun
Hinlikte ifritte gördüm şeytanı.

Başka Sözler Nâfile

Abdurrahim Karakoç'a rahmet ve dua ile

Zalimin düşmanı Hakk'ın tarafı,
Erenler dünyaya pazar dediler.
İbret nazarıyla gören etrafı,
Hilkatin sırrını çözer dediler.

İster dağda yaşa istersen düzde,
Elli de yaşasan, seksen de yüz de,
Bekâya gayretin olmalı özde,
Dünyada son durak mezar dediler.

Yesevî bağının gülü Karakoç,
Alperen neslinin kolu Karakoç,
Rahman'ın bir güzel kulu Karakoç,
Ülküsü dal verir uzar dediler.

Hançerdi zâlîme keskindi sözü,
Mazluma gül saçtı cengâver yüzü,
Milletin derdiydi çektiği sızı,
Şimdi dualarda gezer dediler.

Yetimler ordusu gönlünde çile,
Fâtiha'dan başka sözler nâfile,
Yürüyecek derman kalmasa bile,
Artık 'Yasin'lerle yüzer dediler.

Arvasî dergâhı gururlu yine,
Açtı kucağını Türkmen beyine,
Mezarı kazmayla toprak yerine,
Ârifler gönlüne kazar dediler.

Kanayan ruhuma düşünce fetret,
Tevhidî dermansız acıya sabret.
Eylesin Akif'le Karakoç sohbet,
Muhsin'im kalemle yazar dediler.

Hû

Teyellerken karadul karanlığı ağıyla
Ecinni tayfaları hora teper beyinde
Yelkovanı takipte akrep yorgunluğuyla
Bütün sinirler siner zamansızlık koyunda

Alacakaranlıkta dağılmadan duman sis
Ruh kendi iklimine göçüverir kendinden
Açılan kanatlarda ne mutluluk ne yeis
Can toyu havalanır tendeki kemendinden

Sonsuzluğun sonuna süzülür ruh bedenden
Anlamsızlaşır artık dünyeviden o, şu, bu
Ömür denilen süreç geçer gözbebeğinden
Hû Allah hû Allah hû, hû Allah hû Allah hû...

hece taşları

aylık şiir dergisi

127.on5eylül2025

hecetaşları

aylık şiir dergisi

yayın yönetmeni

tayyib atmaca

son okuma
metin özarıan

kapak fotoğrafı
mehmet ipçioğlu

muhabbet yeri

haydarbey mh.32077. sk.
armada/2 d blok nu: 6
onikişubat/kahramanmaraş

0535 391 92 50

www.hecetaslari.com

hecetaslaridergisi@gmail.com

11. yıl. 127. sayı 15 Eylül 2025

issn 2149-4509. (e-dergi)

Ahmet Efe

Bozuk Saz / 3

Seyfettin Karamızrak

Bir Gün / 4

Saim Sakaoglu

Şair Hemşehrim Halil Soyuer / 5

Tahsin Çetin

Kudüs Gazeli / 8

Şükrü Atay

Salam Sana Üsküdar / 9

Yasin Şen

Seninle Güzel / 10

Halil Gökaya

Elhamra / 11

İhsan Nazik

Giderim / 12

Emin Gönen

O Gece / 13

Adem Oğuz

Bülbül / 14

Afak Şıhlı

Geç Gözümün Yaşından / 15

Fatih Kandemir

Değişmiyor / 16

Fikret Görgün

Hac Duası / 17

Kadir Pürlü

Bu Yollarda / 18

Muzaffer Uslu

Vefasız / 19

Oruc Dadaşı Elman

Ferağında Senin / 20

Babayev Genceli

Olmaz (Divani) / 21

Şükrü Ünal

Dönmeyeceğim / 22

Nemət Tahir

Darıxdım Sensesiz / 23

Erhan Çapraz

Malazgirt / 24

Bozuk Saz

Nasıl kurtulayım böyle tuzaktan
Halimi göreydin n'ola sevdiğim
Razıydım yine de şöyle uzaktan
Bir selam vereydin n'ola sevdiğim

Pervane misali düşmüşüm nâre
Onulmaz kalbime açtığın yâre
Tabipler bulamaz derdime çâre
Merhemini süreydin n'ola sevdiğim

Kimseler anlamaz çektiğim yası
N'eyleyim bozuldu gönül kimyası
Bağrım oklanacak nişan tahtası
Yayını gereydin n'ola sevdiğim

Bir kuytu köşede hülyaya daldım
Cevabı gelmeyen nâmeler saldım
Şu gurbet elinde çaresiz kaldım
Derdimi soraydın n'ola sevdiğim

Meğerse ayrılık ne ağır yükmüş
Bu yüzden kametimin eğilip çökmüş
Girip bostanına boynunu bükmüş
Gülümünü dereydin n'ola sevdiğim

Ruhumun sancısı sel gibi taşkın
Ardında gezerim garip ve şaşkın
Sevdaya düşüp de sen de bu aşkın
Kühüne ereydin n'ola sevdiğim

Görmüyor gayrıyı Ahmed'in gözü
İşte bak, şaşırmış eğriyi, düzü
Bir düzen tutmayan şu bozuk sazı
Bari sen kıraydın n'ola sevdiğim

Bir Gün

Fayda yok paradan ünden,
Bazen bir hiç kalır dünden.
Yarın biter kâh bu günden,
Ömür elden kaçır bir gün.

Dünya boş bir heves imiş,
Hatta bir kaç nefes imiş.
Sürgün cana kafes imiş,
Vakit dolar uçar bir gün.

Bu dünyanın vefası yok,
Keder serper cefası çok.
Vade biter ya aç ya tok,
Tabip kalır naçar bir gün.

Yolculuk var zordur veda,
Can emanet farzdır eda.
Ardında koy hoş bir seda,
Ecel hüznün saçır bir gün.

Şair Hemşehrim Halil Soyuer

-21 yıl önce kaybetmiştik-

Bilim dünyasına adımımızı atalı neredeyse 60 yıl oluyor. Asistanlık, doktora, doçentlik ve son noktayı profesör olarak koyuverdik. Yurt içinde ve dışında konuştuk, konuştuk, konuştuk... Artık 86. yaşın durgunluğu ile sakin bir hayatın içindeyiz. Hatıralar bizi yalnız bırakmıyor, bırakacağı da benzemiyor. O, Kazakistan'ından Amerika'sına, Norveç'inden Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ne gidip gelirken elbette elimiz boş gitmiyorduk, hatta dönüşümüzde de o eller boş olmuyordu. O güzel söyleyişle bir tür al gülüm ver gülüm dayanışması oluyordu. Götürdüğümüz hediye kitapların boşalttığı valiz köşelerini oralardan hediye edilen kitaplar dolduruyordu. Hem de imzalı olarak.

Bazen Türk Dil Kurumu'nda yıllık konferansımızı gerçekleştirdikten sonra fotoğraf çekimi ve ayaküstü sohbet sırasında yeni kitaplar armağan ediliyordu. Bu güzel insanların bazılarını ya hiç tanımıyor veya ad olarak hatırlıyor, bir dergide şiirini veya hikâyesini okuduğunuzu sanıyorduk.

İşte bize kitaplarıyla bu güzellikleri yaşatan duygu insanlarından biri de şair Halil Soyuer büyüğümüzdü. Şair dostlarımızın kitaplarının yer aldığı raflarda onun adını taşıyan birkaç kitabının olduğunu görünce oldukça keyiflenmiştik. Çünkü onunla ilk defa yüz yüze görüşüp ortak noktamız Bayburt'unuzun bir güzel ortamında birkaç dakika da olsa sohbet etmek, onun Bayburt kökenli olduğunu öğrenmek bizi fazlasıyla duygulandırmıştı. Doğrusu onun Bayburt ile olan bağını bilmiyorduk. Çünkü bizde kitapların başına veya sonuna eklenen, bazıları çok

kısa olan hayat hikâyelerimiz nedense, biz okuyucular için pek doyurucu olamıyor. Mesela konumuz olan Soyuer için bir kitabının arka sayfasında şöyle bir başlangıç cümlesi yer alıyordu: "Balıkesir'in Havran ilçesinde 1921 yılında doğdu. Balıkesir Lisesini bitirdi." İlerleyen satırlarda ise Onun doğup büyüdüğü topraklar âdeta pekiştiriliyordu: "... Memleketi olan Havran'da bir caddeye adı verilerek..." (*Sorma Hiç*, Ankara 1994)

Oysa ilk ve son görüşmemizin yaşandığı Bayburt'a davet edilmesinin sebebini asıllarının oralı olmasıyla açıklamıştı. Biz de her yerde Bayburt'un ilk fahri hemşehrisi olduğumuzu gururla dile getiriyorduk.

Öbür kitaplarının sayfalarına dalıyoruz. Yine son yapraklardan başlıyoruz ama bu sefer onu hayatını kitabının başında görüyoruz. Diyordu ki: "Halil Soyuer, 1921 yılı Ocak ayında Balıkesir'in Havran ilçesinde dünyaya geldi. Babası Bayburt'un Pulur bucagından ve Akkoyunlu sülalesinden Osman Soyuer, annesi Emine Hanımdır." (*Sevgi Bağları*, Ankara 2001, s. 5).

Elbette sağlığında yayımlanan kitaplarında yer almayacak bir bilginin de olacağı unutulmamalıdır. Dememiz odur ki, bu güzel insanın aramızdan ayrılış tarihi 17 Ocak 2004'tür. Ebedî dinlenme yeri ise, şiirlerinde de dile getirdiği ve çok sevdiği ilçesi Havran'dadır.

Kaynaklarda ve ansiklopedilerde hakkında farklı bilgilere ulaşabilirsiniz düşünceyle bu konulara girmeyeceğiz. Merhum üstadımızın kendisi ve ata toprağıyla ilgili olarak dağarcığımızdan bilgiler sunacağız. Ancak onu şöyle bir bilgi taramasından ge-

çirivermenin de gerekli olduğu görüşündeyiz.

Artık doğum yer ve yılını yukarılarda iki kez belirttik, o hâlde başka kanallarda kürek çekmeye başlayalım. İlk kitabı *Liman* (Ankara 1950) yayımlandığında 29 yaşındadır. Yazılı bilgilerden yola çıkarak söylersek son kitabını görmemiş olabilir: *Şair Dostlarım II* (Ankara 2004)... Kitaplarının sayısı 21... Bunların üçü hatıra, biri ise araştırma kitabı... Öbürleri ise şiir kitapları... Yeri gelmişken bir de hakkında yazılıp da bize da imzalanan güzel bir kitabını hatırlatalım: *Halil Soyuer / Hayatı – Sanatı – Şiirleri* (Ankara 2000, 302 s.). Mustafa Ceylan dostumuzun adını taşıyan bu kitap ise 7.1.2000 tarihinde Soyuer tarafından şahsımıza imzalanmıştır. İşte onun inci gibi yazısıyla dile getirilen duyguları: Değerli Prof. Dr. Saim Sakaoğlu Bey'e Saygılarla.

Şairimizin raflarımızda kitap olarak yer almasının başlangıç tarihi 1983... O kim bilir bizim de hatırlayamadığımız hangi güzel sanat ortamlarında karşılaşmamızın güzel bir belgesi olarak bir kitabını lütfetmişlerdi. Bu bize imzalanan ilk kitabının itihaf cümlesi de ayrı bir tarihi belgeliyor. Biz o günlerde daha doçent imişiz: Sayın Doç. Dr. Saim Sakaoğlu'na içten sevgilerle. Ankara 30.5.1983. Kitabın sunumunda ilgimizi çeken bir farklılık görülüyordu. Kitabın ilk sayfasında iri puntolarla verilen adın devamı olan I sayısıyla olan boşluğa merhum büyüğümüz kartvizitini yapıştırmıştı. Süslü bir karakterle yazılı olan adın altında da, Gazeteci–Yazar ifadelerine yer verilmişti. Kartvizitin devamı alışılmış biçimde düzenlenmiş, telefon numaraları ile adresi verilmişti. Posta yoluyla gönderilen bazı kitapların içine kartvizitin konulduğunu biliyoruz ama bir estetik kaygı ile kartvizitini âdeta kitabın bir parçası imiş gibi yapıştırılanına ilk defa rastlamıştık. Hatta bir daha örneği-

ni görmediğimizi de hatırlatalım.

Şairimiz, atalarının Bayburt'umuzun Pulur bucağından geldiğini söylüyordu. Gümüşhane ilimizin, ilinden daha büyük olan Bayburt ilçemizin 21 Haziran 1989 yılında il olması sırasında Pulur da ilçe olmuştu. Ancak Pulur adı çok daha önceleri, 1959 yılında Demirözü olarak Türkçeleştirilmişti.

Bizim Gümüşhane ilimizin masalları üzerine çalışmaya karar vermemizden sonra (1968) yolumuz elbette buralara da düşecekti. Nitekim derleme gezilerimizin ikinci seferinde Bayburt ilçe merkezinde tanıştığımız bir beyefendi bize günümüzdeki ilçemizin sırlarını açıvermişti. Bu güzel insan daha önceleri Gümüşhane ilimizi X. Dönemde (1954-1957) milletvekili olarak Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde temsil eden Ekrem Ocaklı idi. Kılavuzumuz Bayburtlu öğrencim Hamdi Güleç Bey ile Çoruh Nehri kıyısında yediğimiz bir akşam yemeği sonrası Ocaklı Bey ile tanışmıştık. Bizi ertesi gün, dünün Pulur'u, o günlerin Demirözü'ne davet etmişti. Gittik. Öğle yemeğinden sonra Ekrem Bey bize son derece başarılı bir kaynak kişi olarak pek çok bilgi verdi. Bu arada Bayburtlu Zihnî'nin şiirlerinin pek çoğunu ezbere okumuş, biz de kayda almıştık. Yirmi yıl kadar sonra Kültür Bakanlığı bize Bayburtlu Zihnî konulu bir kitap siparişi vermişti. (Basımı Ankara 1988, 2. Bs. 2019) Bu kitabın ilgili bölümünde Sayın Ocaklı'nın anlattıklarından yararlanma şansını yakalamıştık.

Bayburt'taki şairler gecesi için gelenler arasında Yavuz Bülent Bakiler, Fırat Kızıltuğ gibi adların olduğunu da hatırlıyorum. Bir ara baş başa kaldığımız esnada merhum Soyuer ile sohbete dalıp gitmiştik. Sohbetimiz ancak akşam yemeği daveti üzerine noktalanmıştı. Ben, kendimden 18 yaş büyük bir sanatkarı bulmuşken, hatta böyle bir

fırsatın bir daha ele geçemeyeceğini tahmin ederek kendisiyle çok farklı alanlarda sohbetimizi sürdürüp gitmiştik. En ilgimi çeken yönünün ise şiirlerinin ünlü bestekârlar tarafından bestelenip yine ünlü icracılar tarafından seslendirilmesi idi. Onlarca bestekâr arasından şu adları hatırlatmak isteriz: Ekrem Güyer, Cinuçen Tanrıkorur, Selahattin Altunbaş, Yıldırım Gürses, Amir Ateş, Zekai Tunca, Avni Anıl, Metin Everes, Sadun Aksüt, Ferid Sıdal, vb. Bestelenip sanat ortamlarında seslendirilen şiirlerinden de şu birkaç ip ucunu vermeyi uygun buluyoruz: “Alev alev yakıyorsun” Amir Ateş, Nihavent; “Cümle şarkılar yarım” Erol Sayan, Rast; “Gözlerinde bu akşam” Yıldırım Gürses, Rast; “Hançer-i aşkınla ey yâr” Ekrem Güyer, Hicaz vb.

İşin ilgi çekici yönü merhum Soyuer’in bazı şiirlerinin birden fazla bestekâr tarafından bestelenmesidir. Mesela; Bir yüce dağ düşün (Vay hâline) şiiri dört bestekârımız tarafından iki ayrı makamda bestelenmiştir. Bu şiiri; İsmail Demirkıran ile Faruk Şahin nihavent, Yılmaz Pakalınlar ile Muzaffer Özpınar hicaz makamında bestelemişler. Bugün keyfim yok üç, Yıllar taşımaktan ve Ey deli gönlümün deli günleri ikişer bestekârımızın ellerinden çıkmıştır. Elbette bu son grubun örnekleri daha çoksa da biz iki örnekle yetinmeyi uygun bulduk.

Galiba güfte dünyasının kapısını açan şiirlerinden birinin mısralarını aşağıya almanın zamanı gelmiştir. Sayın Ceylan’ın bildirdiğine göre şairimizin 200’den fazla şiiri bestelenmiştir. Ve oradan alacağımız birkaç satır Soyuer’in şiir dünyasına ışık tutacak türdendir:

“1952 yılında Ekrem Güyer’in hicazın sihirli nağmeleriyle yakaladığı aşk hançeri, yıllardan beri onun gönlünü kanattıkça nice güfteleri ortaya çıkarmıştır. Soyuer şiirlerini bestelensin diye yazmamaktadır. O

şiir olarak yazmakta, bestekârlar şiirin müzikalitesini keşfettiği anda beste meydana çıkmaktadır. Bu nedenle onun kimi şiirlerinin birkaç kıtası bestelenmiş, öteki kıtaları beste içinde yer almamıştır.” (Ceylan 2000: 229). Çok sevilen ve pek çok sanatkârımız tarafından okunup plak ve kasetlere alınan Ekrem Güyer’in o ünlü şarkısını hatırlatmak isteriz:

*Hançer-i aşkınla ey yâr sinem üzre vurma hiç
Öyle bir derde giriftarım ki halim sorma hiç
Ağladıkça gözlerimden kan gelir yaş yerine
Öyle bir derde giriftarım ki halim sorma hiç*

Elbette merhum Soyuer’le ilgili bir yazı bu kadar kısa olmamalıdır. Biz onun hayatına âdeta teğet geçip gidiverdik. Ancak onunla ilgili güzel bilgileri almak için genel ağı Türkiye Edebiyatında İsimler Sözlüğü’nün ilgili maddesine ulaşırsanız doyurucu bilgileri bulacaksınız. Soyuer’le ilgili bu değerlendirmemizi, söz ustası, saz şairlerinin piri, güzellerin sevdalısı Karaca Oğlan için yazdığı bir şiirinin sonuncu (beşinci) hanesi/dörtlülüğü ile bağlayiverelim:

*Dostu dağ uçlarının
Affı çok suçlarının
Gönül ilaçlarının
Dozu Karacaoğlan (1977)*

Kitabiyat:

Ceylan, Mustafa (2000), *Halil Soyuer / Hayatı-Sanatı-Şiirleri*, Minpa Matbaacılık, Akara, 302 s.

Kudüs Gazeli

İnsanlık öldü bugün, evlere ateş düştü
Yandı Kudüs-i Şerif, Gazze’de kardeş düştü

Ahcar-ı ebadildir Aksa’nın gözyaşları
Didesinden gönlüme iki damla yaş düştü

Yerle yeksan ettiler dini mübinin kalesin
Göklerden ses geldi; söndü, bak güneş düştü

Nerdesin ehl-i iman, duyulmuyor sesiniz
Göz yumdunuz bu zulme, her gün nice baş düştü

Naz makamında çıkar, sesimiz hançereden
Ahların ateşinden; kanat yandı, kuş düştü

Taş oldu yüreğimiz, abad olmaz bir daha
Kalmadı taş üzre taş, elimizden taş düştü

Arzuhalim ya Rabbi halimiz ayan sana
Sofrada elimizden ekmek düştü aş düştü

Selam Sana Üsküdar

Salacak sahilinde Kız Kulesi görünür
Galata uzak kalmış bir hayale bürünür
Mihrimah Sultan her gün misk-i amber sürünür
Görenleri kendine âşık eyleyen dîdar
Ne kadar hayran kaldım, selam sana Üsküdar!

Mihrimah Sultan'ını anlatır Mimar Sinan
Güneş doğup ay batar onu andığı zaman
Kimse fânî dünyada baki kalmıyor inan
Misafir bir yolcuyuz ömür yettiği kadar
Seni neden geç buldum, selam sana Üsküdar!

Osmanlı camileri, imaretler ve hanlar
Tarihinde yaşanmış ne çok değerli anlar
Şemsi Ahmet Paşalar, Kanunî Süleymanlar
Şanlı maziinde durur nice vezir, hükümdar
Hepsine haber saldım, selam sana Üsküdar!

Beylerbeyi, Çengelköy, Anadolu Hisarı
Bahar gelir nergisler, mimozalar sapsarı
Uçuşur hep rengârenk kelebekler ve arı
Nice meşhurlarınla olasın hep payidar
Ne çok hayale daldım, selam sana Üsküdar!

Yokuşu çıktığımda sükûnetle dolarken
Aradığım huzuru dualarda bulurken
Girince selam verdim çiçekleri sularken
Aziz Mahmud Hüdayi türbesinde türbedar
Gittiğimde feyz aldım, selam sana Üsküdar!

Türkmenoğlu diyor ki: fethi gören şehirsin
Denizine kavuşup dökülen bir nehirsin
Yaşanmış hayalleri barındıran sihirsin
Seni her kim görürse olacaktır berhudar
Ben de bahtiyar oldum, selam sana Üsküdar

Seninle Güzel

Ağacın yeşili kuşların sesi
Yaşadığım hayat seninle güzel
Gönlümün, kalbimin tatlı neşesi
Şu koca kâinat seninle güzel

Mecalden kalıyor bazen nefesim
Söylerim söylerim duyulmaz sesim
Kalmadı bir şeye artık hevesim
Şu güzel tabiat seninle güzel

Yıllar sonra bunu okursan eğer
Bu dertli, dünyadan gitmişse meğer
Sevdayı yaşamak çok şeye değer
Muhabbet sadakat seninle güzel

Yaşanıp gidiyor benim gurbetim
Bitmiyor nedense sana hasretim
Bir hâle vardı ki sorma hayretim
Hayâl bile heyhat! seninle güzel

Sakin kılmak için kalpte eleme
Yazarım şiirler alıp kalemi
Yakar şu hasretlik köhne âlemi
İşlediğim sanat seninle güzel

■ Halil Gökaya

Elhamra

Baştanbaşa sanat, baştanbaşa sır,
Sanatçının bir payesi Elhamra
Her köşe, her bucak bir anlam taşır,
Güzelliğin hoş gayesi Elhamra...

Kurtuba'dan Gırnata'ya uzanan,
Yedi yüz senelik mahzun bir destan,
Gemilerin yakıldığı bir liman,
Medeniyet hikâyesi Elhamra...

Avlular, salonlar bir renk cümbüşü,
Ayetin, mısranın tarifsiz düşü!
Bir kalenin, bir saraya dönüşü,
Göz nurunun sermayesi Elhamra...

Celil anlatamaz bir tek solukta,
Bu saltanat "be"nin altında nokta,
Aslanlı meydanda, mermer olukta,
Ritim tutmuş suyun sesi Elhamra...

Giderim

Kirmanşah kuşağı sardım belime
Dertleri bağrımda ezer giderim
Aşk değil mi sebep böyle halime
Ağulardan onu süzer giderim

Yarimin gözleri üzüm karası
Gönlümde yer etmiş derin yarası
Nehirler içinde sevdim Aras'ı
Vallahi methiye dizer giderim

Şu karlı dağların zordur çıkışı
Ovayı seyretsem bir kuş bakışı
Hayale daldırır günün çöküşü
İçimde tuhafılık sezer giderim

Mevlam nasip etsin daim güzele
Dünya malı değer içli gazele
Yolumdan dönersem üstüm çizile
Sevdalı şiirler yazar giderim

İmansız olanın hali acıdır
Cahille sohbetin dili acıdır
Haram sofraların balı acıdır
Böylesi hallere kızar giderim

Hak dostu şairim meydan burada
Hiç gözümlü olmadı malda parada
Bekleyen var mıdır şimdi sırada
Çirkin tezgâhları bozar giderim

■ Emin Gönen

O Gece

İpekten hecelerle dizmiştim mısraları
Divitimdeki şiir böyle hazin değildi
İçimdeki kanatlar eritirdi duvarı
Umut yüklü hatıra karanlığa eğildi
Sitemin darağacı öfkeli bir bıçaktı
Kordan nehirdi gece değdim kalbime aktı

Ruhu çöktü anlamın akıl sinsî bir hançer
Boğuk hissiz yapışkan kaskatı bir zamandı
Odanın siyahına saklanan kelimeler
Şu hükümsüz boynuma dolanan bir yıldı
Sevgi sanki kederin elinde oyuncaktı
Sustu kaldı avuntum sesin tenimi yaktı

Dövündü yüreğimde yarım kalan o şiir
Yüzü yoktu mehtabın sesi bestesi yoktu
Boşlukta düğümlendi zehirden keskin şehir
O gece tek kârımız serseri birer oktu
Saadet eşiğinde gözlerin bir sunaktı
Gözlerinden ecelim böyle mi olacaktı

Bölböl

Cemreler baharı haber veriyor,
Geç kalma yollara düşüver bölböl.
Günbegün dağların karı eriyor,
Erkenden bağlara koşuver bölböl.

Eser deli rüzgâr kızar söz eder,
Kardelen çiçeği sana göz eder.
Yaban güllerine değme iz eder,
Sessizce dağları aşiver bölböl.

Gölşende gönlünü getir ki dile,
Bir başka bahara kalsa da bile,
İlan-ı aşkını ederken güle,
Vuslat şarkısıyla coşuver bölböl.

Kamber'siz Arzu'nun düğünü olmaz,
Leyla'sız Mecnun'u kimseler bilmez.
Feryat figan ile talihin gülmez,
Aşkın ocağında pişiver bölböl.

Şeyranî murada erer mi bilmem,
Çıktığı yollardan döner mi bilmem,
Hicran ateşiyle yanar mı bilmem,
Gönöl yarasını deşiver bölböl.

Geç Gözümün Yaşından

Derdim, duman hasretinse yel olmuş,
Yüreğimi koparalı yıl olmuş...
Aramızda taşkın olmuş, sel olmuş,
Mümkün ise, geç gözümün yaşından!

Kırmak olmaz bir ümidi, bir andı,
Her bir bela boynumuza dolandı!
Bu ne zulüm! Ölüm bile yalandı!
Katilimsin, iç gözümün yaşından!

Gün bulutta, göy yosundur, aşk bağı...
Gözlerimden akar keder ırmağı...
Daha yürek kaldıramaz bu dağı,
Gözlerini aç gözümün yaşından!

Efkârımı desem sabır taşına,
Biçare taş, çatlayacak boşuna...
El âlemi toplayacak başına;
Kaçabilsen, kaç gözümün yaşından!

Değişmiyor

Gönlümün suları durgun olunca
Şiir değişmiyor söz değişmiyor
Aşka dargın meşke kırgın olunca
Mana değişmiyor öz değişmiyor

Ya seven yok ya ben sezemiyorum
Sevdamın resmini çizemiyorum
Yâr nasıl bir sırdır çözemiyorum
Gizem değişmiyor giz değişmiyor

Yürek intizarda yakındır afet
Var bu serzenişte gizli bir davet
Âdet değil midir buna icabet
İşve değişmiyor naz değişmiyor

Duydum ki güzele rağbet sevapmış
Kemahlı yâr sana söyle ne yapmış
Aşkî çağırmaktan teller harapmış
Nağme değişmiyor saz değişmiyor

Hac Duası

Hayaliyle avunarak yaşarım.
Kâbe'yi görmeyi nasip et ya Rab.
Yakar bu hasretlik, dinmez efkârım.
O güne ermeyi nasip et ya Rab.

Bir şey istemeye yüzüm yok ama.
Dertler arz edilir Ulu Makam'a.
Tek çare sendedir gönül yarama
Merhemi sürmeyi nasip et ya Rab.

Gül hasreti sorulur mu bülbüle?
Uğruna hiç sayar ölümü bile.
Ravza'sında selam verip Resûl'e,
Namaza durmayı nasip et ya Rab.

Beytinde nurlansın yüzüm diyerek,
Yok olsun şu gönül sızım diyerek,
Gafur'sun, Sanadır nazım diyerek,
Gönlümü sermeyi nasip et ya Rab.

Varıp da Mina'ya şeytan taşılayıp,
Kör nefsimi yere çalıp tuşlayıp,
Ak deftere yeni baştan başlayıp,
Sözünde durmayı nasip et ya Rab.

Ölmeden, o ak gömleğe bürünüp,
Huzurunda hiçliğimle görünüp,
Arafat'ta günahlardan arınıp,
Cennet'e girmeyi nasip et ya Rab.

Bu Yollarda

Dikenlerin üstünde yürüyen adam, Hasan Kaplanî'ye...

Dişar dişar dolaşmaktan usandım
Dil ehli ararım ben bu yollarda
Bir sinsi haydudu rehberim sandım
Yol ehli ararım ben bu yollarda

Dağlandı yüreğim harlı köz ile
Gönül ateşi bu dinmez buz ile
Derdim var, diyemem gayri söz ile
Hâl ehli ararım ben bu yollarda

Gerçeği aşk ile görenler görmüş
Bu aşkın sırrına erenler ermiş
Lâleyi sümbülü derenler dermiş
Gül ehli ararım ben bu yollarda

Beklerim hüznümü bitirir diye
Güneş ham meyveyi yetirir diye
Leylâ'dan bir haber getirir diye
Çöl ehli ararım ben bu yollarda

Pirlioğlu'm takatsizim yorulduğm
Çile potasında yandım kavrıldım
Bilmiyorum nerelere savrıldım
Kül ehli ararım ben bu yollarda

Vefasız

Demek gidiyorsun kaçarcasına
Nedir bu acelen koşma vefasız
Ansızın bir engel çıkar karşına
Zamanı gelmeden taşma vefasız

Bir kere bakmaz mı insan ardına
Hiç mi vefan yoktu gönül yurduna
Beni bırakıp da dünya derdine
Açtığın yarayı deşme vefasız

Sevinme sarayım, hanım var diye
Övünme şöhretim, şanım var diye
Düşün, bir nefeslik canım var diye
Düşün de haddini aşma vefasız

Kapana kısırmış gibi avını
Sen büyüt bakalım gurur devini
Bir kiracı girer gönül evini
Tarumar ederse şaşma vefasız

Sağır sultan duydu ettiğim ahı
Kimsenin kimsede kalmaz günahı
Hesaba çekilir ecesi şahı
Mahşerde elime düşme vefasız

Fərağında Sənin

Gecə - gündüz yanıram odlı fərağında sənin
Yaralı od quşuyam təkcə marağında sənin

İşığın qaynağısan, göz sənə düşcək qamaşır
Kəpənək dək dolanam, keşgə qırağında sənin

Gecənin arxa üzün, çəkmədin aşiq utanar
Bilirəm, yoxsa günəş nurdu çırağında sənin

Ürəyim müşəfinin, bir sözü var gizli deyil
Sözü sənsən, sözünün sirri varağında sənin

Bəzənib sevgi adından ürəyim duyğuları
Duyanım təkcə özünsən ki yarağında sənin

Demə sənsiz dolanır çərxi fələk şamü- səhər
Uca mənzumədi nəzmilə sorağında sənin

Yaşamım, sən günəşin kölgəsinin istisidir
Daranır könlüm evi, gündə darağında sənin

Səni *Elman* sevəli düşdü məhəbbət gölünə
Biçilir həsrətimin dərdi orağında sənin

Olmaz (Divani)

Allahıma çox şükür, tikəmi halal verib,
Hər adam halal yeməz, hər alında tər olmaz.
Müftəyeyən göz dikər kasıbların malına,
Meyl eyləməz zəhmətə, ürəkdə təpər olmaz.

Qarınqulu olan kəs bilməz ağız dadını,
Şöhrətpərəst axtarmaz qohumunu, yadını.
Bir axmaq zay eyləyər bütün nəslin adını,
Sayılmaz el içində, sözündə dəyər olmaz.

Adam var ki, dizinin üstündədi çörəyi,
Adam var ki, qonşuya paxıllıqdı diləyi.
Adam var ki, köksündə tir-tir əsir ürəyi,
Elə qorxaq oğuldan düşməyə sipər olmaz.

Uymaginən şeytanın fitnəsinə, felinə,
Yüz namərd qurban olsun bircə mərdin telinə.
Gəl, ay aşiq Gəncəli, şənlilik dilə elinə,
Aşıqlar toy arzular, dillərində şər olmaz.

Dönmeyeceğim

Yükledim yükümü, çıkarım yola
Yalvarıp yakarma dönmeyeceğim
Vuslat umuduyla vermiştim mola
Tutuştı yüreğim, sönmeyeceğim

Yıllar var bu ateş dağlar sînemi
Limana yaklaştı bindiğim gemi
Ardımda bıraktım artık gölgemi
Yolladığın ata binmeyeceğim

Nice dağlar aştım ben bu uğurda
Ekmek bandım yağsız, ekşi yoğurda
Yıllarca cesurca burda durur da
Korkup, çekinip de sinmeyeceğim

Bazen Ferhat olup eski çağlarda
Bazen bülbül olup şirin bağlarda
Bazen buz kesilip karlı dağlarda
Sağnak yağmur olup dinmeyeceğim

■ **Nemət Tahir**

Darıxdım Sənsiz

Yenə payız gəldi sənsiz ömrümə
Otağım qaranlıq, divarlar soyuq
Tavana rəsmini çəkir gözlərim
Qəlbim buz parçası, duyğular soyuq

Qara buludlartək nigarançılıq
Həsrət gözlərimə kölgə salıbdır
Səni görməsəydim dəli olardım
Yaxşı ki, yadımda şəklin qalıbdır

Səninlə üz-üzə durmuşuq sanki
Gözümüz danışır, səssiz-səmirsiz
Bilməm, ayrılıqımı qorxutdu məni?
Yanımda olsan da darıxdım sənsiz.

Malazgirt...

Bir cuma sabahı ağustos ayı
Malazgirt ecdadın şanlı sesleri
Yirmi dört oğuzla kınıkla kayı
Tarihe yön vermiş geçmiş esleri

Alparslan ordusu iklim-i rum'da
Ermeni Grcs hepsi kurumda
Sınırda gaziler yürek vurumda
Toplanmış yanına tüm bkesleri

nde ağlar aşıp gelen Oğuz Han
şu, Alp Er Tunga'yla Turan'a dayan
Fıtrat aynı fıtrat kan yine o kan
Bir tufan halinde Nuh Yafesleri

Lutfi Baba mağrur zafere müştak
Muş ovasında kemerden bir tk
Duy ayak sesini ecdadın tak tak
Allah'ın adıyla ver nefesleri

hecetaşları

aylık şiir dergisi

128.on5ekim2025

hecetaşları

aylık şiir dergisi

yayın yönetmeni

tayyib atmaca

son okuma
metin özarıan

kapak fotoğrafı
mehmet ipçioğlu

muhabbet yeri

haydarbey mh.32077. sk.
armada/2 d blok nu: 6
onikişubat/kahramanmaraş

0535 391 92 50

www.hecetaslari.com

hecetaslaridergisi@gmail.com

11. yıl. 128. sayı 15 Ekim 2025

issn 2149-4509. (e-dergi)

Hüseyin Kaya

Nöbet / 3

Dursun Kepçeoğlu

Avşar Ağam / 4

Metin Mert

Gözlerin / 5

Mustafa Ayvalı

Mor Menekşe / 6

Babayev Genceli

Olmaz (Divani) / 7

Ercan Sağlam

Kabuk / 8

Adem Oğuz

Çoban Yıldızı / 9

Cemil Əkbər

Daşa Basma Bu Kəndi! / 10

Fikret Görgün

Anneciğim / 11

Ali Havan

Yensiz Gömlekler / 12

Abdurrahman Özer

Aşıkâr / 13

Gülınar Səma

Töküldü / 14

Mustafa İmir

Yaralı Bedene Taş Berk Değer / 15

Osman Akçay

Oğul / 16

Nemət Pənahlı

Ata / 17

Hüseyin Kılbaş

Fetih Ruhu / 18

Memik Kömekçi

Erenler / 19

Yemliha Gürlek

Silver / 20

Bilal Saygılı

Değiştik / 21

Tayyib Atmaca

Abdurrahim Karakoç'un

Dün Gece Şiirini Tesdis / 22

Osman Fermanoğlu

Al Apar / 24

Nöbet

bir beşiktim saklanan sesinin gölgesinde
yazgısıyla körebe oynayan bir çocuktum
yosunlanmış su gibi kıyında dilsiz mahzun
yürümeyi unuttum konuşmayı unuttum

bir geceydım sabaha er geç yenik düşecek
yüzünle kanattığım çıkmaz düşlerden yorgun
aldığım her bir nefes içimde ilmek ilmek
acısını işledi gelmeyen yolculuğun

bir ağrıydım yazgında sözcüklerle dağlanan
yurdunda mahsur kalan kanatsız göçebeydim
paslanmış saatlerle gözlerime bağlanan
çoktan geride kalmış yarınları bekledim

kırılmış uykulara tüneyen yokluğunu
ürkütüyor karanlık şimdi dönsem ne yana
çiçeğine darılan iğde suskunluğunu
bu hazin mesnevide büyötmek düştü bana

Avşar Ağam

*Bu yıl bahar yine geldi" diyorsun
De bana bu mevsim bahar mı şimdi?
Mehmet Avşar*

Bu baharsa hele sonbahar nedir?
Kış mı geldi saçımdaki kar nedir?
Sararmış yapraklar, ayva, nar nedir?
De bana bu mevsim bahar mı şimdi?

Cevizlerde sırık sopa yarası
Şaştı m'ola mevsimlerin sırası
Süzülüyor üzümlerin sırası
De bana bu mevsim bahar mı şimdi?

Arılar nerede çiçek nerede
Sular şırıldar mı hala derede
Kuş sesleri var mı her pencerede
De bana bu mevsim bahar mı şimdi?

Baharda ağacın dalı kurur mu?
Kuru toprak gibi ten kavrulur mu?
Duygudan duyguya ruh savrulur mu?
De bana bu mevsim bahar mı şimdi?

Ümitlerim yeşersin de bileyim
Duygularım aş ersin de bileyim
Kalbim biraz ürpersin de bileyim
De bana bu mevsim bahar mı şimdi?

Gözden çıkarınca çifti çubuğu
Gözümde damlaya dönüştü buğu
Kat kat katmerlendi ruhun kabuğu
De bana bu mevsim bahar mı şimdi?

Sürüler kışlakta yalıyor tuzu
Avşar yaylasında koç oldu kuzu
"Evet" se yalandır Dursun'un sözü
De bana bu mevsim bahar mı şimdi?

■ **Metin Mert**

Gözlerin

Güvenme hâline dedim kaç kere
Ziyası tükenmez nurdu gözlerin
Yüksekten uçardı indi yerlere
Varıp bir kenara durdu gözlerin

Önünü ardını hiç düşünmezdi
Ruhsatsız sevdalar peşinde gezdi
Riskli zeminlere üst üste dizdi
Hep kaçak hayaller kurdu gözlerin

Kimine dar oda kimine yayla
Kimini kandırdı tatillik köyle
Sürecek mi sandı bu devran böyle
Serçeyi saçmayla vurdu gözlerin

Artık dönüp bakma var git işine
İşler açacaksın garip başına
Yel girer döşüne düşme peşine
Şimdi kimsesizler yurdu gözlerin

Mor Menekşe

Pamuk ipliğine bağı hayatım
Gel diyorum mor meneksem gel artık!
Dertlerimi yüreğimden gizlice,
Al diyorum mor meneksem al artık!

Sâkî oldum sofrasında kurtlara,
Gece gündüz meyil verdim dertlere.
Şu gönlümü bilinmedik yurtlara
Sal diyorum mor meneksem sal artık!

Serabında saadetin ocağı
Ne yapsam da boş kalıyor kucağı
Arda kalan yangınların sıcağı,
Kül diyorum mor meneksem kül artık!

Kalpten doğup gözden akan nehirle
Çektiğim dert söylenmiyor kahırla.
Elde kalem duygularla şiirle,
Gül diyorum mor meneksem gül artık!

Sen sev yeter, her sözüne kefilim,
Çıkamam gurbetten uzaktır ilim.
Bir zamanlar hiç susmayan bu dilim,
Lâl diyorum mor meneksem lâl artık!

İssız topraklarda gizlidir genim
Sonsuzluk yurduna değerken tenim,
Bu hayatta değil, sinde kefenim
Ol diyorum mor meneksem ol artık!

Olmaz (Divani)

Allahıma çox şükür, tikəmi halal verib,
Hər adam halal yeməz, hər alında tər olmaz.
Müftəyeyən göz dikər kasıbların malına,
Meyl eyləməz zəhmətə, ürəkdə təpər olmaz.

Qarınqulu olan kəs bilməz ağız dadını,
Şöhrətpərəst axtarmaz qohumunu, yadını.
Bir axmaq zay eyləyər bütün nəslin adını,
Sayılmaz el içində, sözündə dəyər olmaz.

Adam var ki, dizinin üstündədi çörəyi,
Adam var ki, qonşuya paxıllıqdı diləyi.
Adam var ki, köksündə tir-tir əsir ürəyi,
Elə qorxaq oğuldan düşməyə sipər olmaz.

Uymaginən şeytanın fitnəsinə, felinə,
Yüz namərd qurban olsun bircə mərdin telinə.
Gəl, ay aşiq *Gəncəli*, şənlik dilə elinə,
Aşıqlar toy arzular, dillərində şər olmaz.

Kabuk

Ey acı giderek soğudum senden
Tükenmez kalemle yaz bir tarafa
Yanar mı yanmaz mı düşünme artık
Kömür bir tarafa köz bir tarafa

İlk defa yoruldum hevesim kaçtı
Kurduğum hayaller havaya uçtu
Rüzgârda kum gibi dağıldı geçti
Kabuk bir tarafa öz bir tarafa

Bahçeme sığınan kuşlar vuruldu
Dört yanım dikenli telle sarıldı
Kurudu dallarım bir bir kırıldı
Oğlan bir tarafa kız bir tarafa

Her şeye dargınım toprağa suya
Kendimce gözdağı verdim uykuya
Hiç tedbir almadım düştüm pusuya
Gönlümün kabrini kaz bir tarafa

Anladım yolu yok başa çıkmanın
Topraksız tarlaya tohum ekmenin
Sebebi ben oldum bu son tekmenin
Nişan bir tarafa gez bir tarafa

Bu yolun en eski yolcusu bendim
Pes ettim en yakın durakta indim
Bekledim her gece susacak sandım
Ağız bir tarafa göz bir tarafa

Çoban Yıldızı

Arzı endam ile çıkıp gelirsin,
Her akşam semada sahne alırsın.
Nice meçhullere ilham olursun,
İşin gücün yok mu terane misin?

Çocukken seninle hep hayal kurdum,
Kendimce turnayı gözünden vurdum,
Çok vakit gönlümce murada erdim,
Gönül pencereme pervane misin?

Küçüktüm fakirdim köyde kalmıştım,
Koyuna kuzuya çoban olmuşum,
Seni gökte sanıp yerde bulmuştum,
Yolda kalanlara avane misin?

Bir akşam gökyüzü bulut dolmuştu,
Nedendir o gece rengim solmuştu,
Aklım da fikrim de sende kalmıştı,
Acep sen de bana divane misin?

İlk akşam ahenkle rengin geliyor,
Gün ağarır iken benzin soluyor,
İçime belirsiz hüznün doluyor,
Garip Şeyranî'ye virane misin

Daşa Basma Bu Kəndi!

Gəl kömək et varı-halı çoxalsın,
Şair qardaş, daşa basma bu kəndi!
Əyər-əksik hər nə varsa yoxalsın,
Şair qardaş, daşa basma bu kəndi!

Əzəl gündən bu yerdəndir mayamız,
Dayağımız, köməyimiz, sayəmiz,
Düşüncəmiz, əqidəmiz, qayəmiz,
Şair qardaş, daşa basma bu kəndi!

Pay almışığı nazı-nemət əlindən,
Cana gəldik yağın, balın gölündən,
İlham aldıq çəmənindən, gülündən,
Şair qardaş, daşa basma bu kəndi!

Adımız da, sanımız da onundur,
Cismi-canda qanımız da onundur,
Şərəf, şöhrət, şanımız da onundur,
Şair qardaş, daşa basma bu kəndi!

El-obalar nemətilə dolanır,
Zəhmətilə, xidmətilə dolanır,
Dövlətilə, sərvətilə dolanır,
Şair qardaş, daşa basma bu kəndi!

Onun yoxdu kimsələrə minnəti,
Bəşər üçün eyləyirlər xidməti,
Yer üzündə yaradırlar cənnəti,
Şair qardaş, daşa basma bu kəndi!

Bu yerlərdə babaların təri var,
Əsrəfi var, incisi var, ləli var,
Cavanı var, qocası var, piri var,
Şair qardaş, daşa basma bu kəndi!

Sözlərindən anaların inciyər,
Gözəl-göyçək sonaların inciyər,
Doğulduğun binaların inciyər,
Şair qardaş, daşa basma bu kəndi!

Çox deyilib babalardan, dədədən,
Nə qurumaz, nə kəsilməz dəhnədən,
Köhnə arxın suyu gələr yenidən,
Şair qardaş, daşa basma bu kəndi!

Özgələrin çörəyini yemirlər,
Ciyərini, ürəyini yemirlər,
Sovqatını, xörəyini yemirlər,
Şair qardaş, daşa basma bu kəndi!

Qoyun-quzu saxlamaqdı peçəsi,
Onun üçün yaranıbdı guşəsi,
Otlaqları, çəmənləri, meşəsi,
Şair qardaş, daşa basma bu kəndi!

Örüşlərin bəzəyidir quzular,
Tövlələrdə arakəsmə, küzülər,
Kənddən ayrı şəhər özü üzülər,
Şair qardaş, daşa basma bu kəndi!

Şəhəri də yaşadırlar bu yerlər,
Göstərilər möcüzələr, hünərlər,
Var-dövləti qazanırlar bu ərələr,
Şair qardaş, daşa basma bu kəndi!

Gəl gör deyir bərəlgəsi, bərəsi,
Zavodlarda bəslənilir fərəsi,
Oxumamış alim olub hərəsi,
Şair qardaş, daşa basma bu kəndi!

Bar becərir, gecə-gündüz yatmayır,
Abır-həya, ismətini satmayır,
Viddanını, məsləkini atmayır,
Şair qardaş, daşa basma bu kəndi!

Loğman təbli havası var buranın,
Hər dərdlərə dəvası var buranın,
Çox nurani babası var buranın,
Şair qardaş, daşa basma bu kəndi!

Anneciğim

İçime doğduğum gün
Dolansın anneciğim.
Hastalansam önce sen
Solansın anneciğim.

Elime batsa diken
Benimle acı çeken.
Yüreğin kan ağlarken
Gölensin anneciğim.

Ak eyleyip düşümü,
Bahar edip kışımı,
İçe akan yaşımı
Silensin anneciğim.

Şefkatin dipsiz kuyu,
Rabb'im vermiş bu huyu.
Gece kaç kez uykuyu
Bölensin anneciğim.

Ayağına serilen,
Cennetlere girilen.
Ölöp ölöp dirilen,
Ölensin anneciğim.

Hayalimden gitmeyen,
Yanıp yanıp tütmeyen,
Gönlümde hiç bitmeyen
Şölensin anneciğim.

Yensiz Gömlekler

Göklerden haber yok gecikti turna
Gemiler limanda rüzgârı bekler
Baharlar g   etti hicret yurduna
Temmuz g ne inde    r yürekler

Ya madı da lara beklenen ilk kar
Takvimde de r tar yaptı ilkbahar
Hangi yolda kaldı yorgun yolcular
Hangi yol hasreti vuslata ekler

 bretle gezerken cümle civarı
  zmeye çalıştım yok ile varı
Yıkılır i imin sağlam duvarı
K hne yapılara yetmez direkler

Dalgalar boy aşar devrilir sandal
Taşımaz bu yükü tutundu um dal
  r r hayat ipi kırılır mandal
Bir yerde yüzüstü kalır emekler

 ile yuma ını her senesinde
Nasıl taşır insan gam sinesinde
Beynim bir düşünce mengenesinde
Fikir y klerimi eler elekler

Her nefes soldurur kalp cilasını
A k  rs  döverek siler pasını
Sıyırıp atmadan ben libasını
Sessizce dokunur yensiz gömlekler

Aşıkâr

Gözümü açıp da bir şafak vakti
Huzura çıktığım aşıkâr sana
Tövbemden tövbemin kendisi bıktı
Günahtan çektiğim aşıkâr sana

İncitip kırdımsa bir masum yüzü
Korktuğum değildir cehennem közü
Ta bezmi eleste verdiğim sözü
Unutup yıktığım aşıkâr sana

Uyandım gördüğüm tatlı rüyadan
Aşk ipini çözdüm, saldım hayâdan
Yalandan dolandan dahi riyadan
Usanıp bıktığım aşıkâr sana

Sevgi köprüsünden geçtim imana
Savurdum maziyi serptim zamana
Dönmemek üzere eski limana
Gemiye yaktığım aşıkâr sana

Bıraktım hesabı haksız haklı mı?
Bir sen biliyorsun şurda saklımı
Götüren getirmez yarım aklımı
Yollara baktığım aşıkâr sana

Sıkletimden ağır sırtımdaki yük
Bedenim perişan yüreğim göçük
Haddimi aşıp ta boyumdan büyük
İşlere kalktığım aşıkâr sana

Töküldü

Yel  sdi, qoz t k lm di
Dil  sdi, söz t k lm di
 l  sdi, göz t k lm di
G zl rd n yuxu t k ld .

Bir g l il  yaz olmadı,
Bir "s n  l"   z olmadı,
Bir-birin  az olmadı,
Azlardan  oxu t k ld .

L li-l lin   atmadı,
 li- lin   atmadı,
 lli- lly   atmadı,
Y zl rd n qırxı t k ld .

Yaralı Bedene Taş Berk Değer

Biri yeğınleşir öteki başlar
Dert dolamış başa yeller dokunur
Çare arayana zaman yavaşlar
Yıkılmış yurtlara eller dokunur

Felek sillesini vurursa eğer
Sökülür sanırsın bağrından ciğer
'Yaralı bedene uz daş berk değer'
İnce ruha hoyrat diller dokunur

Binlerin içinde yalnız kalanın
Yoksunluk ufkuna serap dolanın
Sevdiğine kırgın, dargın olanın
Gönlüne dikensiz güller dokunur

Keder bürümüşse içiyle dışı
Çok görme yaşlıya süzülen yaşı
Kınama acıyla kıvranan başı
Gülüp oynayandan haller dokunur

Gözden yansır yara varsa derinde
İpilti dolaşır gözün ferinde
İnsan dolaşırken depresyon yerinde
Rüzgârla savrulan küller dokunur

Sebepsiz ayrılık seveni yorar
Âşık teselliyi sazında arar
Dinleyen garibi bir hüznün sarar
Yaralı yüreğe teller dokunur

Memleket hasreti çöker gurbette
Gidenler anılır sessiz sohbetle
Laf dönüp dolaşıp gelir elbette
Yaralı bedene tüller dokunur

Oğul

Sana öğüt vermek babalık hakkım
Sözüm kırıp uzak etmesin oğul
Atayı hor görmek nerdeyse yıkım
Gücün kardeşine yetmesin oğul

Nazik ol evladım hâl hatır gözet
Sakın kin besleme herkesi affet
Helalinden kazan helali tüket
Ellerin harama gitmesin oğul

Nerede bir mazlum yaparsa çağrı
Şerefli her canın yanmalı bağı
Senin de gönlüne düşsün bir ağrı
Kalbinde şefkatin bitmesin oğul

Allah'a kulluk et, kullara asla
Kendini önceki günle kıyasla
Aklını Kur'ana, Resul'e yasla
Tüm ecrin küfürle yitmesin oğul

Kula minnet etme olsan da muhtaç
Hiç kimseye verme rüşvetle haraç
Cenneti kazanmak olsun tek amaç
Günahın ateşe itmesin oğul

Ana baba hakkı asla ödenmez
Kabalık yapınca sanma gücenmez
Sırtında taşısan yine üflenmez
Kör şeytan nefsinin ütmesin oğul

İnsan öldüğünde olur bir ceset
Bu yüzden duygunda olmasın haset
Daima sevginin gücünü hisset
İsrafla ocağın tütmesin oğul

Kötüye uyarak haddini aşma
Kendini beğenip sel gibi taşma
Sonu idam olsa gerçekten şaşma
Dürüstlüğün çıkar gütmesin oğul

Namazı, orucu n'olur boşlama
Yetimi, fakiri lütfen dışlama
Alkole, kumara aman başlama
Fuhşiyat ruhunu örtmesin oğul

Bayrağı özünden aziz bilesin
Lazımsa uğrunda şehit gelesin
Halkınla ağlayıp halkla gülesin
Düşmanlar yurdumda sürtmesin oğul

Baban sana der ki eli güldürme
Sırrını dostuna dahi bildirme
Zararı yok ise hayvan öldürme
Ağzın boş laflarla ötmesin oğul

Ata

Yaqub tək gözlərin yollarda qaldı,
Yusif tək dadına çatmadım, ata.
Kəmfürsət şərləyib zindana saldı,
Səməndər tək yandım, yatmadım, ata.

Həm xalqa komandan, həm dustaq oldum,
Sizi min bəlaya, min dərdə saldım.
Ölümlə, zülümlə üz-üzə qaldım,
Mən haqqı nahaqqa satmadım, ata.

Oldun vətəninə qərib, kimsəsiz,
Kəsdi işığını Allahsız, dinsiz.
Min əzab çəkdiniz bilirəm, mənsiz,
Dərdlərinə əlac tapmadım, ata.

Yetişə bilmədim son nəfəsinə,
Səs verə bilmədim sənə səsini.
Çevrildim mən haqqın divanəsinə,
Yoluma heç haram qatmadım, ata.

Keçmədim namərdin mən körpüsündən,
Təlim-tərbiyəni almışam səndən.
Qorxmadım dünyanın azğın selindən,
Fırtınalar keçdim batmadım, ata.

Doğru-dürüst yolda sən nəər igiddin.
Mənsiz son mənzilə bəs necə getdin?
Yıxıb könlüm evin viranə etdin,
Qanlı gözyaşımı tutmadım, ata.

Dustağam, atacan, bağışla məni,
Oğul həsrətiylə öldürdüm səni.
Sənintək çox sevdi Nemət vətəni,
Sevgisiz bir addım atmadım, ata...

■ Hüseyin Kılbaş

Fetih Ruhü

Fatihini özleyen gül kokulu diyardan
Nübüvvet pınarından akacak yürekle gel
Adanmış yüce ruhla serden anadan yârdan
Geçerek gemileri yakacak yürekle gel

Nizâm-ı Âlem için fetih yüklü düşlerin
Töreyi mühürleyen Orhun'daki taşların
Yesevî, Dedem Korkut, nice Ulu Başların
Gösterdiği ülküye çıkacak yürekle gel

Vicdan ve merhameti tüm cihana yazdığım
Gönüllere hudutsuz haritalar çizdiğim
Derin bir ferasetle oyunları bozduğum
Hakikat aynasından bakacak yürekle gel

Asım'ın nesli olup eylüllerde dirilen
Şehsuvar erler gibi gül bahçeye serilen
Bin yetmiş bir yılında Alparslan'a verilen
Sancağı üç kıtaya dikecek yürekle gel

Üç Hilâl'li gemiler karadan yelken açmış
Gelecek asırlara nice ışıklar saçmış
Zulmetle dolu çağı İslam'la delip geçmiş
O köhnemiş surları yıkacak yürekle gel

Fatih'in İstanbul'u, Eyyübî'nin Kudüs'ü
Çocukluk düşleriydi, hayâllerinin süsü
Yine fatihler bekler, dindirecek tüm yası
Zalimleri sigaya çekecek yürekle gel

Kırım, Kerkük, Bosna'nın acısıyla dolacak
Çimkent'te Aybike'nin ahvâlini bilecek
Filistin'de Zehra'nın gözyaşını silecek
Alperenlik tohumu ekecek yürekle gel

Bu topraklar bağrında şehitleri saklarken
Serdengeçti canlara mesuliyet yüklerken
Yeniden şahlanışın şafağında beklerken
Kalelere tuğları çakacak yürekle gel

Erenler

Yüreğim tutuştu yandım erenler
Yüceden engine indirin beni
Götürün pınarın orta yerine
Söndürün içimi çimdiren beni

İsterse yüreğim yerinde çıksın
Yükünü kırkgözün suyuna yıksın
En yufka yerinde kaynayıp aksın
Güneşin şavkında giydirin beni

İntizar eyleyin uzasın yollar
Ardımda ağlasın pür naçar kullar
Nevbahar zamanı açmadan güller
Rahvanî atıma bindirin beni

Fırat'ı ummana coşturun aksın
Hak gözünde bir nur cemale baksın
İsterse yeniden bendini yıksın
Şahı sultanıma bildirin beni

Köşkeröğlü aşkı hakkın hülyası
Yıkılır üstüme Zorkun Yaylası
Giymeden üstüme beyaz libası
Defteri kebirden sildirin beni

Siliver

Sen bilirsin dertlermi nazımı
Kış yazdınsa baharı mı yazı mı?
Varlığıma ait kötü yazı mı?
Gafur ismin hatırına salıver

Ömür boyu kara ise kaderim
Git gide artıyorsa kederim
Bana ağlıyorsa eşim maderim
Değiştir yazgımı nolur salıver

Derde duçar eden feleğe söyle
Bunca dert ıstırap çekilmez böyle
Gözüne bakınca merhamet eyle
Medet eyle, kulun olur salıver

Mâzîden bu yana, suçlu bir yanı
Sana feda olsun ruhum bedenim
Ne kadar günahım var ise benim
Bir defaya mahsus nolur salıver

Makamın barınak ümit kaynağı
Mahcup etme benim gibi boydağı
Mahrum mahkûm yazdın ise çaynağı
Unutup da yanıldımsa salıver

Zebaniler çevirirler önümü
Dönderirler sana asi yönümü
Hayrımı ver, hatırlatma dürümü
Cehennemden ellerinden alıver

Ahirette düğümleme dili mi?
Huzurunda kelepçeli eli mi?
Sen çözmezsen doğrultamam beli mi?
Himmet eyle sıratından salıver

Değiştik

Var olalı üstünden milyarlarca yıl geçti
Değişen dünya değil değişen insanoğlu
Dili ırkı değişik çeşit çeşit kul geçti
Değişen dünya değil değişen insanoğlu

Kar yağmur yine vardı göklerden iniyordu
Toprak ana o günde nimetler sunuyordu
Bizlerde dönekleştik o zaten dönüyordu
Değişen dünya değil değişen insanoğlu

İrmaklar aynı ırmak dereler aynı dere
Akar denize doğru terse akmaz bir kere
Parsel parsel pay ettik tapu kestik her yere
Değişen dünya değil değişen insanoğlu

Evet, doğrudur belki kısmen değişti yüzü
Onu da bizler yaptık fakat aynıdır özü
Dağı tepesi aynı aynı bayırı düzü
Değişen dünya değil değişen insanoğlu

Eskiden de karlıydı dağlar hâlâ yine kar
Ummanlar hâlâ geniş kanyonlarsa yine dar
Yer çekimi var idi yer çekimi hâlâ var
Değişen dünya değil değişen insanoğlu

Hırsa kibre kapıldık gözlerimiz doymuyor
Gözlerimiz görüyor kulağımız duymuyor
Aklımız karma karış fikrimize uymuyor
Değişen dünya değil değişen insanoğlu

Genlerimiz bozuldu huylarımız değişti
Sülalemiz değişti soylarımız değişti
Fiziken de küçüldük boylarımız değişti
Değişen dünya değil değişen insanoğlu

Dön de bak gökyüzüne güneş aynı ay aynı
Parlayan yıldızları seyir eyle say aynı
Bizler paylaşa bilsek bahşettiği pay aynı
Değişen dünya değil değişen insanoğlu

■ Tayyib Atmaca

Abdurrahim Karakoç'un *Dün Gece* Şiirini Tesdis

*Çelik testereyle kestim suları
Yıkadım duvara astım suları
Sarıp da bağrıma bastım suları
Sırdaşım, yoldaşım, dostum suları
İncitmek değildi kastım suları
Düşümde düşüme girdim dün gece.*

*Buluta yaslandım, ışığı tuttum
Seni hatırladım, seni unuttum
Gölgeyle gölgenin üstüne yattım
Gözlerimi hayalinle uyuttum
Sözümü ısırdım dilimi yuttum
Kendimi kendime sordum dün gece*

*Topladım yolları eyledim yumak
Musalladan gayri görmedim durak
Bülbülün duası dalda şakımak
Nasibime düştü hicran dokumak
Kışneyip duruyor kapımda burak
Durmadan düşünüp durdum dün gece.*

*Toprağı boyadım otlar ağladı
Oturdum kalkmadım atlar ağladı
Saz boynunu büktü utlar ağladı
Gök yarıldı boz bulutlar ağladı
Deli poyraz hem imbatlar ağladı
Tuttum yorgunluğu yordum dün gece.*

*Dertler gecikince gidip yokladım
Yırtık bohçalarda umut sakladım...
Mektupları mektuplara ekledim
Döner diye bir umutla bekledim
Mendilimde saçlarını kokladım
Kırgınlık bağını kırdım dün gece.*

*Ay doğdu, gölgeler çöktü üstüme
Hicran alev alev aktı üstüme
Göğü yorgan gibi çekti üstüme
Her gece bir türkü yaktı üstüme
Tuttu karanlığı döktü üstüme
Gözümü yollarda gördüm dün gece.*

*Dosta şiir yazdım "hatıra" dedim
Belki bir dost gele otura dedim
Seher yeli kokun getire dedim
Derdimi türbeye yatıra dedim
Yar tenim toprağa yatıra dedim
Gönlümü toprağa serdim dün gece.*

Al Apar

Qoşulduğum köç yolunu çaş salır,
Tanrım, məni bu köçümdən al apar.
Ha gedirəm, əlim, ovcum boş qalır,
Durulmuram bu seçimdən, lil apar.

Ürəyimdə təzə yolun həvəsi,
Çətin keçəm bu qandallı qəfəsi,
Tünlüklərdə kəsilməkdə nəfəsim,
Yox oluram öz gücümdən, bil apar.

Hava solğun, hava durğun, bürkülü,
Dörd tərəfi dolanıram mürgülü,
Yerişimdən ölçü-- biçi tökülür,
Azad eylə bu biçimdən, gəl apar.

Gözlərimə görünsə də düz kimi,
Deyən, tökən əyri töküb bu himi.
Adamları birbirinin qənimi,
Bu gəlimdən, bu keçimdən böl apar.

Hər yan açıq, gələn-- gedən əl çəkir,
Osman, dərdin ağırını el çəkir,
Üç tünlüksə, ömrü yenə çöl çəkir,
Ya çölümdən, ya içimdən sil apar.

hecetaşları

aylık şiir dergisi

129.on5kasım2025

hecetaşları

aylık şiir dergisi

yayın yönetmeni

tayyib atmaca

son okuma

metin özarslan

kapak fotoğrafı

mehmet gören

muhabbet yeri

haydarbey mh.32077. sk.

armada/2 d blok nu: 6

onikişubat/kahramanmaraş

0535 391 92 50

www.hecetaslari.com

hecetaslaridergisi@gmail.com

11. yıl. 129. sayı 15 Kasım 2025

ISSN 2149-4509. (e-dergi)

Tacettin Şimşek

Harşit Suları / 3

Hakan İlhan

Sağır Tellal / 4

Basri Doğan

Değirmen / 6

Oruç Dadaşi Elman

Çəpərimdə / 7

Kenan Yavuzarslan

Ölelim Canan / 8

İbrahim Eryiğit

Şiir Bozumu / 9

Kadir Pürlü

Turnalar Tanır / 10

Şəmsulla Aqayı

Zalim Qızı / 11

Mustafa Işık

Söz mü Bıraktın / 12

Mutlu Gavcar

Cevapsız Sorular / 13

Davud Nəsimov

A Dünya / 14

Faik Kumru

Şu Âlem / 15

Cəmil Əkbər

Görəsən / 16

Arife Özden

Kördüğüm / 17

Tacettin Çetin

Nasihət / 18

Erhan Çapraz

Korkutlama / 19

Metin Özarslan

Sermest Gazel / 24

■ Tacettin Şimşek

Harşit Suları

Sisli puslu bir vakit
Şu dağın burcuna çık
Aralansın perdeler
Görünür
belki de
Harşit suları

Gün olur derin mavi
Al yeşil kaftan giyer
Hükümdar kisvesine
Bürünür
belki de
Harşit suları

Çıldırır sevincinden
İlkyazla buluşunca
Akmaz da kimi zaman
Sürünür
belki de
Harşit suları

Ona ninni söyleyen
Türküsünü hatırlar
Bu nedensiz öfkeden
Arınır
belki de
Harşit suları

Besbelli bu vadide
Sığınacak yeri yok
Gitsin Karadeniz'de
Barınır
belki de
Harşit suları

Sağır Tellal

Hicret etti ruhum, karanlık izbeye,
Yandı inşirahım, Hirâ'dan habersiz.
Havsalam kapıldı, ümmi bir cezbeyle,
Yanıldı tedrisim, "İkrâ" dan habersiz.

Hayal deryasında yıkadım ağrımı,
Gölgame dinlettim, berhava çağrımı,
Zemheri artığı dağlanmış bağrımı,
Yüz yerden kanattım, yar/adan habersiz.

Lamekân haldeyim, gurbet acı zehrim,
Çölüme varmadan balçık tuttu nehrim,
Söndürdü kandili, turna renkli şehrim,
İmkânsızı sevdi, ücretadan habersiz.

Başıma vurdum hep, nedamet taşını,
Hiç kimse almadı, ömrümün kışını,
Firkat sağanağı gözümün yaşını,
Gam mumunda yaktım, çıradan habersiz.

Linç ettim nefsimi, kendimeydi zulmüm,
Bir yapraktan hâsıl, af dilenen cürmüm,
Bastığım topraktan, aldığım teyemmüm,
Beni şekva etti, ibradan habersiz.

Ladese çağırdım, alt ettim ben beni,
Üç kelâm tabire sığdırdım bedeni,
Dönülmez bir yoldan sefere gideni,
Kör talihe yordum, sır/adan habersiz.

Her gece gölgemle tutuştum kavgaya,
Bülbülü kandırdım, gül verdim kargaya,
Umut dilekçemi vurmuştum prangaya,
Ansızın tecelli, kayradan habersiz.

Geda çarığımıla düştüm gam cengine,
Kan doğrar avazım, masmavi engine,
Sayılı vaktimin, hızlı ahengine,
Türlü renkler kattım, karadan habersiz.

Sır değil beyanım gün gibi aşikârım,
Sevdam yivli kurşun görmekten bizarım,
Mecnun'a benziyor, divane efkârım,
Başıboş dolaşır, sahradan habersiz.

Değirmen

Diyarı terk etmek başka mesele
Kendinden uzağa göçebildin mi
Derin bir nefesle çekip besmele
Sabır şerbetini içebildin mi

İçini kâğıda dök satır satır
Sanma ki düştüğün hali anlatır
Kapanan yarayı deşer, kanatır
Yeisten, kaygıdan, kaçabildin mi

Gönlüne vermeden ince ayarı
Karışır hayatın kârı, zararı
Bir uçtan bir uca gezip pazarı
Dünyaya bir değer biçebildin mi

Her soru bir bıçak, her cevap tuzak
İçinden yükselen uğultuya bak
Kalbini uykudan uyandırarak
Eğriyi doğruyu seçebildin mi

Tükenir mevsimler, bin bir emekle
Cevheri gizleyen zarı delmekle
Yüz yüze gelmeden acı gerçekle
Kabuktan öteye geçebildin mi

İster inat eyle, ister kabullen
Öğütür insanı köhne değirmen
Yağmurun ardından şafak sökmeden
Canana gönlünü açabildin mi

Çəpərimdə

Gözlərim bulaqtək, dolur hardasan
Qəlbimin çiçəyi, solur hardasan
Olmazlar, day indi olur hardasan
Həsrətdir atlanan göz çəpərimdə

Yazdığım şeirlər yerinə düşmür
Xəyalım qorxudan, dərinə düşmür
İstiyə tablaşmır, sərinə düşmür
Sərgərdan qalmışam, söz çəpərimdə

Yollardan asılı baxışım darda
Xalçada yarımçıq naxışım darda
Şimşəyim sönüküb, çaxışım darda
Səngiyib ocağım, köz çəpərimdə

Hər yana baxdıqca, özümü gördüm
Güzgüdə saralan gözümü gördüm
Hər zaddan çarəsiz, dözümü gördüm
Bir deyən olmadı, döz çəpərimdə

Gözlərim daşdıqca, yaş altda qaldı
Bağrıma daş aldım, daş altda qaldı
Ürəyim, bir yazıq baş altda qaldı
Ay *Elman* dərdimi, çöz çəpərimdə

Ölelim Canan

Zaman pişirmiştir ilacımızı
Bandır da huzurla ölelim canan
Bir selam gönderip şu acımızı
Dindir de huzurla ölelim canan

Tahtımız perişan yüzümüz yırtık
Aylardır çalmadın, kapımız örtük
İsyanla çektiğin bayrağı artık
İndir de huzurla ölelim canan

Bulutlar kapattı güneşimizi
Ne dostu bıraktı ne peşimizi
Busenin narıyla ateşimizi
Yandır da huzurla ölelim canan

Mihmandar etsen de beni maşaya
Haşa. Girer miyim münakaşaya
Amenna. Yüzünü Hızır Paşa'ya
Döndür de huzurla ölelim canan

İrem bağlarında kimin bahtı yar
Bizim de canımız olsun bahtiyar
Gönül genç çağında beden ihtiyar
Kandır da huzurla ölelim canan

Şiir Bozumu

Düş bozumu gibi askıda hayat
Çıkıp gökyüzüne Nesimi gibi
Âlemi seyredip bulur terkibi
Yeryüzünde biter kutlu seyahat

Gün bozumu gibi diplerde hayat
Kayar zaman elden andan habersiz
Soluk soluğa hep geçer nefessiz
Ölüm yaklaşınca gelir son feryat

Bağ bozumu gibi hayalde hayat
Suya yazı yazar dururuz ancak
Ardı sıra kalır yanmayan ocak
Turfanda yaşanır fikirler bayat

Söz bozumu gibi kıyıda hayat
Güven telkininde içi kof insan
İtibardan eder yalanla dolan
Heba olur ömür kalır itiyat

Ant bozumu gibi keşkeli hayat
Pişmanlık odaklı kalınır sonda
Çabuk geçer zaman sevinçli anda
Kâr-zarar sonucu boşa sarfiyat

■ Kadir Pürlü

Turnalar Tanır

Deli gönül çaresizim naçarım
Her gün ümit ile kanat açarım
Daim onlarlayım yakın uçarım
Beni gökyüzünde turnalar tanır

Bizi soran olmaz bizim ellerde
Gönül neşe bulur gümüş tellerde
Çalkanırım onlar ile göllerde
Bağrın suya vermiş sunalar tanır

Serap gibi ardı sıra yeldiğim
Her bir menziline huzur bulduğum
Birlikte yoğrulup hemhâl olduğum
Acılar, kederler, sevdalar tanır

Pirlioğlu'm işte böyle halimiz
Hak açık eylesin doğru yolumuz
Cahille zalimle yapayalınız
Yıllarca ettiğim kavgalar tanır

■ Şəmsulla Aqayi

Zalim Qızı

Ruhlara oxşayır canları alır
Çalanda sazını, bu zalim qızı
Kərəmə Əslidi, Nəbiyə Həcər
Çalanda sazını bu zalim qızı

Aytəkin nur saçır saz dünyasında
Ulduz tək sayrışır söz dünyasında
“Aytəkin” yaşayır öz dünyasında
Çalanda sazını bu zalim qızı

Kərəmidə gədihləri bağlayır
Hər havası ürəkləri dağlayır
Həm ağladır, həm də özü ağlayır
Çalanda sazını bu zalim qız.

Saz döşündə sanki Fateh Paşadır
İnsanlığı sənətinə qoşadır.
Bu “Dilqəmi” Şəmsulla'yı yaşadır
Çalanda sazını bu zalim qızı

Söz mü Bıraktın

Dışım mahmur içim harap
Söz sadağı kalbim türap
Ne minber var ne de mihrap
Çökmeye diz mi bıraktın

Yarıla derenin arkı
Kırıla feleği çarkı
Kalmaya ak kara farkı
Çıkmaya düz mü bıraktın

Çirkin miyim güzel miyim
Ebet miyim ezel miyim
Vak-i hazan gazel miyim
Çekmeye hüz mü bıraktın

Kırk yerinde kırık sazım
Su üzre yazılmış yazım
Annem bile çekmez nazım
Yakmaya söz mü bıraktın

Eğmem başı şöhret şana
Kanmam virane hana
Gönlüm Kâbe, kanmam sana
Yıkmaya öz mü bıraktın

Kar beyaz saçımın akı
Yarama ne çare yakı
Sinemde sevdanın oku
Dökmeye köz mü bıraktın?

Cevapsız Sorular

Seni buldum amma kendim yitiğim,
Memlekette öksüz, gurbette yetim,
Çatlak dudağıma su verecek kim?
Yüreğim yanıyor, içemiyorum.

Mektuplar gelmiyor sürmeli yârdan,
Asuman karardı kardan, efkârdan,
Hayatım farksızdır dipsiz mezardan,
Dünya zindanından kaçamıyorum.

Emsalsiz sevilme, sevmek emelim,
Geçitsiz dağlardan geldim güzelim,
Gül dalında diken dererken elim,
Vuslat kapısını açamıyorum.

Bir ömür gözüne baksam diyordum,
Tacını başıma taksam diyordum,
Aşkınla göklere çıksam diyordum,
Karşıdan karşıya geçemiyorum.

Seslensem Hazar'a dinler mi acep?
Hırçın Fırat hâlden anlar mı acep?
Senin de kulağın çınlar mı acep?
Sorular cevapsız, seçemiyorum.

A Dünya

(Akif müəllimə zərəfatyana)

Hər gün bizə çox xoş idi, yaz idi,
Aramızda naxələflər az idi,
İstədiyimiz aşiq idi, saz idi
Bunu çoxmu gördü gözün, a dünya?

De kim fikirləşdi, kim qurdu kələk,
Bizi ayrı saldı bu çərxi-fələk.
Ürək sizi istər, deyir görüşək,
Sən bizi ayırma özün, a dünya!

Gözəl günlərimiz, vaxtımız vardı,
“Daylarım” yanımda ləngər vurardı.
İndi xəbərim yox onlar hardadı,
Bu dərdə mən necə dözüüm, a dünya?

Artıq qocalırıq, kövrəlib ürək,
İnsaf et, görüşə sən eylə kömək.
Oturaq, əylənək, biz deyib-gülək
Buna sözün varmı, sözün, a dünya?

Şu Âlem

kimine şu alem zevki sefadır
kimine de sorsan cevri cefadır
mihneti eziyor birçok defadır
hayalen yaşamış serap gibiyim

içim paramparça aksın gözyaşım
yüreğim tükendi çaresiz başım
öyle yorgunum ki sanki yüz yaşım
yönünü şaşırmış mihrap gibiyim

gün yüzü görmedim suçum ne dünya
boynuma asmışsın meçhul bir künye
takatim kalmadı çöküyor bünye
zelzele geçirmiş harap gibiyim

bir şarkı sözünde dillerde olsam
hüzünle inleyen tellerde olsam
kadir kıymet bilen ellerde olsam
nağmeye inmemiş mızrap gibiyim

badeyi dolu tut dertliyim saki
sıfatım münzevi lakabım şaki
zamana tuş olmuş esrik tiryaki
çileyle yıllanmış şarap gibiyim

ümidim soluyor günüm biterken
elimde sermayem bir bir yiterken
sahipsiz hanemde otlar biterken
boşluğa savrulmuş türap gibiyim

Görəsən

Səni düşünürəm, səni ay bala,
Taleyin üzünə güləcəkdimi?
Dostlar sevəcəkmə səni ay bala,
Axsə, gözyaşını siləcəkdimi?

Paxıllar sənə də darılacaqmı?
Sarsıyıb içindən qırılacaqmı?
Usanıb, hörmətdən yorulacaqmı?
Utanıb xətirdən öləcəkdimi?

Necə çıxacaqdır dostun, yoldaşın,
Həmkarın, həmdəmin, yaxın sirdaşın,
Atan olacaqmı əziz qardaşın?
Dərdini tən yarı böləcəkdimi?

Səni düşünürəm, səni ay oğul,
Yetiş mərd igidə, olun tay oğul,
Çalış zəhmətimi etmə zay oğul,
Gedənin qayıdıb gələcəkdimi?

Səni tapşırıram elə amanat,
Çəmənə, çiçəyə, çölə zamanat,
Bülbülə zamanat, gülə zamanat,
Atan o dünyada biləcəkdimi?

Kördüğüm

Ruhuma üfledin hoş bir esinti
Gönlüme bağlandın kördüğüm gibi
Neşeler seninle hüznün kesinti
Gönlüme bağlandın kördüğüm gibi

İçimde bir çocuk hep sana koşar
Denizler köpürür nehirler coşar
Adına dilimden şiirler taşar
Gönlüme bağlandın kördüğüm gibi

Sensizken iniltim sardı her yanı
Tabibler derdime koymadı tanı
Özlemin suyuyla demledim canı
Gönlüme bağlandın kördüğüm gibi

Keder bile onla güzel demişsin
Narin çiçek gibi özel demişsin
Dilinden dökülen gazel demişsin
Gönlüme bağlandın kördüğüm gibi

Rüzgârlar kokunu sarıp getirdi
Vuslatın gölümde hasret bitirdi
Turnalar umutla selam götürdü
Gönlüme bağlandın kördüğüm gibi

Ömrüme gam yükü yükleme ey yar
Yoklukla sınama varlığınla kar
Merhamet, sabırla yaralarım sar
Gönlüme bağlandın kördüğüm gibi

Nasihat

Sana nasihatim divane gönül
Hercayı güzele meylini verme
İster lale açsın isterse sümbül
Destursuz sevdanın bağına girme

Muhannet olana açma özünü
Kulak asan yoksa deme sözünü
Körler diyarında kapa gözünü
Kimse görmüyorsa sakın ha görme

Fırsatı ganimet bilirse hancı
Gözünden gönlüne akar bu acı
Sevdiğin el olur dostun yabancı
İncitir kalbini yanına varma

Bülbül müsün hep gülşende gezersin
Âşık mısın sazla koşuk düzersin
Havayı' sin nice canlar üzersin
İnsan-ı kâmil ol kalpleri kırma

Korkutlama

Kitab-ı Dedem Korkut âlâ taife
Lisan-ı Türkî'de söyler Oğuzan
Göktürkler devrinden açtı sahife
Yabgular katından aziz bir ozan

Zaman-ı Nebî'den yetişmiş gelmiş
Nuh'un arasında sahabi elmiş
Nehr-i Sirderya'dan kükreyen selmiş
Hükümdar danişi Kayı İnal Han

Kazak'ın Kırgız'ın bahşılar piri
Şanlı Oğuzlar'ın destani miri
Törelî Türklerin bilge tasviri
Elinde kopuzu kut almış şaman

On iki hikâye iki nüshada
Dresden Vatikan şimdi Bursa'da
Türkistan'dan sonra Anadolu'da
On beşinci yüzyıl Akkoyunlu ân

Azerî lehçesi eserin dili
Kars'tan Erzurum'a kuşatır ili
Nice soylamayla hikmetin bili
Göktanrı'dan gelen muştuya ferman

Alpamış'a uzar destanlar şahı
Garib'in Sanem'i Kerem'in ahı
Mecazi hikâye hakikat rahı
Kimi öykü beller kimiyse roman

Besmeyle başlar elbet önsözü
Çünkü Hak didarın görmüştür gözü
Hamdele salvele duadır sözü
Onda kendin bulur her bir Müslüman

Törelî bir toplum kurar gayede
Önsözün sonunda kadın sahnede
Evin dayağıdır direk rahlede
Hatice Fatıma soyudur inan

Yiğit Dirse Han'ın oğlu yoktu
Bayındır'ın buna öfkesi çoktu
Boğaç'ın yumruğu Oğuz'a oktu
Evlat acısıyla han kızı yanan

Dedem Korkut geldi şadlığın çaldı
Oğuz'un oğlanı adını aldı
Fesat kırk adamı korkuya saldı
Taht ve baht sahibi bizim Boğaçhan

Salur Kazan idi şölen sarhoşu
Av için directmiş vurmuştu kuşu
Karaçuk Çoban'ın uğursuz düşü
Şöklı Melik gelip olmuştu düşman

Neçe söylese de oğlu Uruz Han
Şimdi anan ile Burla'ya da yan
On bin koyununu vermeyen çoban
Sana ibret olsun koca kahraman

Kam Püre Bey oğlu Bamsı Beyrek'ti
Beşik kertmesiydi Banı Çiçek'ti
Bayburt'ta esirdi izi seyrek'ti
Sonda Yaltacuk'tu Oğuz'dan kaçan

Şen olsun Bayburt'un büyük hisarı
Banı'nın abisi Deli Karçar'ı
Bamsı kopuz ile uçurur yarı
Kırk gün kırk gece düşündü olan

Kazan Bey'in oğlu Uruz tutsaktı
Çünkü kan d  kmemi  kılıcı aktı
Ava  ıktı Uruz Kazan'a baktı
D   man baskınında esirdi o lan

Burla Hatun kırk kızıyla saldırmı 
Zira tek o ulun elden aldırmı 
Duyan bütün Oğuz kılıç kaldırmış
Yeti  Dedem Korkut bitmesin duan

Duha Koca oğlu Deli Dumrul'du
Bir kuru çay üzre köprü kuruldu
Geçen geçti ge meyene uruldu
Azrail'di gencin canını alan

Deli idi Dumrul kafa tutmuştu
Gördü Azrail'i hapi yutmu tu
Y ri y ran olup öyle utmu tu
Gayri hiç Oğuz'da okunmaz meydan

Kanglı Koca oğlu Kan Turalı'ydı
Selcen Hatun ile kalb yaralıydı
Trabzon tekfurı hep aralıydı
Bo ayı deveyi öldürdü aslan

Bir ok attı Selcen aklını aldı
Kan Turalı  imdi dertlere saldı
Yorulmu tu l kin uykuya daldı
K fir baskınında ona çıktı yan

Kazılık Koca'nın oğlu Yiğenek
İzin aldı Bayındır'a giderek
Babası esirdi oldu beserek
On altı yaşında ata kurtaran

Yiğirmi dört sancak beyi yanında
Dedem'den de öğüt aldı anında
Elbet beylik vardı onun kanında
Tekfuru yenmişti Rabb'e sığınan

Basat idi Tepegöz'ü öldüren
Yardımcısı ol deyince olduran
Gönülleri iman ile dolduran
Bir bela getirdi Oğuz'a çoban

Bu Tepegöz peri kızı çocuğu
Bayındır'ın Aruz Bey'e buyruğu
Oldu şimdi bizim Oğuz uruğu
Bela eksik olmaz böyle obadan

Beğil oğlu Emren şol hikâyesi
Bayındır'ın kılıç çomak gâyesi
Atı haraç saydı yiğit sayesi
Avda hünerliydi değil mi Kazan

Gürcistan sınırı Oğuz'a kıran
Tekür bekle şimdi gelmişti sıran
Allah'tan kırk erin gücüydü ıran
Şimdi zafer vakti budur hüsn ü ân

Uşun Koca oğlu Eğrek ve Seğrek
Beyleri çiğneyip oldular terek
Habil'den Kabil'e varıncaya dek
Akın sırasında hep tuzak kuran

Eğrek esir düştü Seğrek peşinde
Deli değil ekmeğinde işinde
Ters Uzamış bilemişti dişinde
Bir bey idi ne arayıp ne bulan

Salur Kazan tutsak oldu teküre
Oğlu Uruz hemen daldı fikire
Gelen geçen bu düşmana tüküre
Kuyunun başında beklerdi Taman

Kuyudan çıkınca ol Salur Kazan
Kâfiri övmesi istendi heman
Oğlu ve kardeşi vermemiş eman
Uruz'un babası hem de pek yaman

İç Oğuz Dış Oğuz asi olmuştu
Aruz'un evine Kazan dolmuştu
Bu esnada ise Beyrek ölmüştü
Böylece Oğuz'da yerde kalmaz kan

Yağmaya gitmişti Kazan'ın malı
İç Oğuz'un ise yamandı halı
Kalmamış tutacak tekçe bir dalı
Lâkin affı sever idi Kazan Han

Lutfi Baba Korkutlama Korkut'a
Hak Teala ulaştırsın kor kuta
Korkutursa Dedem Korkut korkuta
Hânım Korkut Dedem eyledi beyan

■ Metin Özarslan

Sermest Gazel

Umursamam gayrısının verdiği hoş nâmı ben
Ruhuma ziynet sayarım ettiğin düşnâmı ben

Varlığındır mevcudatım, yokluğundur yokluğum
Sensizse eksik sayarım bütünü, tamamı ben

Seyreyledim nice alem pür nazar bedâeti
Görmedim asla sendeki dilârâ endâmı ben

Kızılından yeşiline bu bağda bir elmanın
Sensiz iken yas yarımı seninleyken tamı ben

Bir ezeli kıtlıktayım açlığında nagehan
Zevkle yerim ellerinden zehirli taamı ben

Uğruna ömür fedadır tekçe nazarın yeter
Gönüllüyüm ta ezelden çekmeye her gamı ben

Mümtenî dertten usanmam tiryakiyim acıya
Kâh ümitle kâh ümitsiz beklerim encâmı ben

hecetasları

aylık şiir dergisi

130.on5aralık2025

hecetaşları

aylık şiir dergisi

yayın yönetmeni

tayyib atmaca

son okuma
metin özarslan

kapak fotoğrafı
yasin mortaş

muhabbet yeri

haydarbey mh.32077. sk.
armada/2 d blok nu: 6
onikişubat/kahramanmaraş
0535 391 92 50

www.hecetaslari.com
hecetaslaridergisi@gmail.com
11. yıl. 130. sayı 15 Aralık 2025
issn 2149-4509. (e-dergi

Ahmet Efe
Deme / 3
Kemal Deniz
Say Beni / 4
Murad Niyazlı
Deyil / 5
Recep Çetintaş
Sabahı Olmayan Geceler / 6
Ömer Karayılan
Hayat, Heyhat / 8
Adem Oğuz
Dile Gelirler / 9
Ahmet Çelebi
Dağlar / 10
Memik Kömekçi
İncinir / 11
Nemət Pənahlı
Bir Xəyalə Dal / 12
Ali Daşgın
İstedim / 12
Mehmet Akif Güngör
İçten İçe Sesleniş / 13
Ali Havan
Yitik Şehirler / 14
Ogün Albayrak
Dervişhane / 15
Ahmet Urfalı
Dağlar / 16
Afak Şıhlı
Mihribanım Ol Benim / 17
İdris Ertaş
Bu Bayram / 18
Muzaffer Uslu
Git / 19
Nuri Peksöz
Âşıklar / 20
Yılmaz Türk
Gittin Gideli / 21
Yemliha Gürlek
Oğlum / 22
Mustafa İmir
Ömrün Baharından Güze / 23
Tayyib Atmaca
Abdurrahim Karakoç'un
Aşk Yarası Şiirini Tahmis / 24

■ Ahmet Efe

Deme

A turnam yâre varıp, “Çaresiz kalmış!” deme
“Âşığın bir kıyısız deryaya dalmış!” deme

“Her lahza hayalinin peşinden koşmaktadır,
Cümle mal u mülkünü yâd eller almış!” deme

“Savrulur yaprak gibi önünde rüzigârın
Vakt-i hazan erişip gülleri solmuş!” deme

Belki kalb-i nazenin üzülür, mahzun olur
“Kan çanağı gözleri yaşlarla dolmuş!” deme

“Hâli hoştur!” deyip geç kıssamı anlatırken
“N’eyleyeyim başını sevdaya salmış!” deme

“Şimdi gurbet çölünde dolaşır Mecnun misal,
Ahmed’in gönül yurdu virane olmuş!” deme...

Say Beni

Sabah akşam aşk közünde yunarım
Gâhî âlem döner, gâh ben dönerim
Ocağa dert atmayınca sönerim
Sessiz tüten dumanlara say beni

Seyrederim yerde gökte âdemi
Elbette her işin vardır bir demi
Hu deyip döneriz zikirle cemi
Bir ocakta yananlara say beni

Zapt olmaz nefsimi elimle ezip
Ardından bu tatlı canımdan bezip
Zemheri ayında hırkasız gezip
Ağustosta donanlara say beni

Benim, Kenan illerinin garibi
Yusuf kuyusunda boyladım dibi
Yuvası dağılan garip kuş gibi
Kuru dala konanlara say beni

Yitirince gözümdeki halemi
Gönül mahkememde kırdım kalemi
Sanki yaşadığım berzah âlemi
Zaman dışı zamanlara say beni

Deyil

Sevincdən mi, kədərdən mi nəmlənib
Gözlər o gözlərdi, yaş o yaş deyil
Cəmi gözəllik cəmalında cəmlənib
Baxış o baxışdı, qaş o qaş deyil

Baxçamızda gül-çiçəyə batardın
Qoltuğuma qısılardın, yatardın
Hey dalımca söz safanı atardın
Dillər o dillərdi, daş o daş deyil

Qəncliyin üstünü aldı duman çen
Seni də meni də qocaltdı erkən
O qara tellərə min sığal çəkən
Əllər o əllərdi saç o saç deyil

Dünyamızı yola saldıq bir təhər
Boğuldu arzular boğuldu qəhər
Yolunu gözləyən hər axşam səhər
Murad o muraddı yaş o yaş deyil

Sabahı Olmayan Geceler

Çizgilerin nabzında, atışını sezerdim
Satır satır alnıma nakışını çizerdim
Siyâhına umuttan inci güher dizerek
Düşlerimi süslerdim rüyâlarda gezerek

Kimi gün mehtâbında, kimi gün karanlıkta
Nöbet tutan ben miydim geceler mi ayakta

Bir ömür geceleri, gecelere ekledim
Şafak sökecek sanıp seherleri bekledim
Kara bağladı şehrim yıldızları tükenip
Talan oldu düşlerim kâbuslara belenip

Vîrân oldu bağlarım soldu kanlı hazânda
Nâlân olan ben miyim geceler mi figânda

Gamla geçti geceler, her gün rüyâmı içti
Kanlı bir makas gibi, gece hülyâmı biçti
Yıkıldı gönül damım çöktü tasalanarak
Can çekiyor izbede bir yürek paslanarak

Gül gibi okşadığım “umutlar” soldu rafta
Zîyân olan ben miyim geceler mi zaafta

Dalga dalga kâmustan geçirdiğim her sıfır
Yelken açıp koyuna kürek çektiğim bahâr
Bir serâba dönüştü sislere bürünerek
Nefes değil aldığım zefîr bu, dövünerek

İnci güher sandığım kayboldu bir şafakta
Bocalayan ben miyim geceler mi nifakta

Bir gün dönecek sanıp yollarını gözledim
Sayfa sayfa çevirip okşamayı özledim
Gözümde nûr tükendi esrârına dalarak
Dizimde fer tükendi dorukta tıkanarak

Zemin kaydî altımdan, sendeledim bir anda
Kan ağlayan ben miyim geceler mi giryânda

Ben ömrümü harcadım, 'bîkes' olmadı sabah!
Beyhûde çabaladım, nefes tükendi eyvâh!
Yüreğimi yaladı sülûkler süzülerek
Beynimi yağmaladı kasılıp büzülerek

Parçalandı "Ülkerim" kaldım yol ortasında
Kıyâmet şâha kalktı sandım kafatasımda

■ Ömer Karayılan

Hayat, Heyhat

Bu yaşamak işine bir anlam veremedim
Anlamadım zamanın yadigâr olduğunu

Çözemedim sırrını mahzun bakışlarının
Kırpıklarının birer zülfikâr olduğunu

Öğretmedi kitaplar severken vazgeçmeyi
Kalanın mesleğinin ahüzâr olduğunu

Hem hayatta olmayı hem de yaşamamayı
Her bakışın, her âhın intizar olduğunu

Söylemedi şarkılar, belirtmedi martılar
Yaşamın süregiden intihar olduğunu

Dört mevsim kış yaşadım bir sevdanın nârına
Görmedim bir gün olsun ilkbahar olduğunu

Ama buna da değer, bir kere söyle yeter,
Dizlerinde görececek rüyalar olduğunu...

Dile Gelirler

Aşk ı sadakatle gaye bilenler
Lisan ı hâl ile dile gelirler
Mansur'un dar'ına gerseler bile
Erkân-ı sohbetle dile gelirler

Muvaffak olunca hükm-i ezelle
Devrilir boyuna çürür gazelle
Kara toprak olur nice güzelle
Huzur-ı mahşerle dile gelirler

Dünyanın malına tamah olanlar
Şekil şemaille paye bulanlar
Bulanık suları ikbal bilenler
Sürçülisan ile dile gelirler

Şeyranî hor görme sakın ağlatma
Yürek yarasını elle bağlatma
Ateşlere yan da közle dağlatma
Âlemde ikrarla dile gelirler

Dağlar

Tüm tepeler size bakıp gümrenir
Ufuklar sultanı kralı dağlar
Boynuna dolanan bulut imrenir
Rüzgârın uğrağı sıralı dağlar

Gün olur başını yıldıza yaslar
Gün olur özünü suya kıyaslar
Gün olur hesaba gelmez mikyaslar
Sözleri derinde daralı dağlar

Dağların kadrini gariplere sor
Kim bilir kimlere kanat geriyor
Kaç musdarip için bağrın seriyor
Kendine kaç fersah aralı dağlar

Bazen gönlü kırık turnalar geçer
Bir şairin gamlı deminden içer
İksirli nektarla ukbaya uçar
Hicrandır oyunun kuralı dağlar

Baharla soğumaz dağın yüreği
Nice gönüllerin orta direği
Bütün ehli dilin en son dileği
Bulabilmek gerçek maralı dağlar

Gölgede kimlerin tahtı kurulur
Sırtına tarihin mührü vurulur
Ardında Süleyman tacı savrulur
Ezelden yazgısı karalı dağlar

İncinir

Bülbül konma dalım narindir benim
Darılsan incinir darılmasan da
Sıladan ayrıldım gönlüm yaralı
Sarılsan incinir sarılmasan da

Yollarım bağlandı yaslandım taş
Çekil git gönlümden uzakta yaş
Onulmaz yaram var gelmesin baş
Yorulsan incinir yorulmasan da

Bütün dertli kuşlar dalıma konar
Bir avcı elinde çok canlar yanar
Çoğu da ecelin tadına kanar
Vurulsan incinir vurulmasan da

Bağrımda sancıyı bir dağlar bilir
Yol yorgunu dostlar gölgeme gelir
Kimi vurgun yemiş kahrından ölür
Dirilsen incinir dirilmesen de

Köşkeröğlü derler gönlüm dert küpü
Bir ömür tükettim çıkardım kepi
Can bedene zeval getirdi tipi
Kırılsan incinir kırılmasan da

Bir Xəyala Dal

Gəlinlər dul qalıb körpə atasız
Gözəllər sevdasız ana balasız
Mərdlərin olmayır başı bəlasız
Gurla ildırım tək çax vətən oğlu!
Haydı son döyüşə qalx vətən oğlu!

Qazilər zindanda qolları bağlı
Analar bacılar sinəsi dağlı
Mən dəli-divanə hamı ağıllı
Saplanıb köksümə ox vətən oğlu!
Haydı son döyüşə qalx vətən oğlu!

Tövbə edib qayıt Haqqın yoluna
Görün düşmüşünüz kimin dalına
Qanlı qan ağlayır sənin halına
Nə yaman gündəsən ah vətən oğlu!
Haydı son döyüşə qalx vətən oğlu!

Gavurlar əlində qız-gəlin əsir
Zalımın qılıncı məzlumu kəsir
Qalıb dərd əlində xalq əsir yesir
Od vurub yandırır yax vətən oğlu!
Haydı son döyüşə qalx vətən oğlu!

Zülmə boyun əymə millət danış din
Bəsdi əcnəbidən yardım diləndin
Tamam əldən gedir namus qeyrət din
Düşməne aldandın çox vətən oğlu!
Haydı son döyüşə qalx vətən oğlu!

Ah-nalə qəlbimi yandırır yaxdı
Namərdin insafı vicdanı, yoxdu
Şərim də fəryaddı amandı ahdı
Yaman günə qaldı xalq vətən oğlu!
Haydı son döyüşə qalx vətən oğlu!

Oğrular ayrılər kəsir düzləri
Dinlə mənaları oxu sözləri
Gözləyir Qarabağ, Təbriz bizləri
Bayrağı zirvəyə tax vətən oğlu!
Haydı son döyüşə qalx vətən oğlu!

Bütün millət olub, qaçqın, didərgin,
İnsanlar edilir "mədəni" sürgün,
Yenə də qiyamət qopacaq, bir gün,
Kükrəyib, meydana çıx, vətən oğlu!
Haydı, son döyüşə qalx, vətən oğlu!

Bizi bağışlamaz şəhid ruhları
Ərşə dirənibdi məzlum ahları
Daşqalaq eyləyib bu əclafları
Ölümün gözünə bax vətən oğlu!
Haydı son döyüşə qalx vətən oğlu!

Qisas qiyamətə qalmasın gərək
Olum-ölüm deyib döyüşə girək
Yağı düşmənlərin dərşini verək
Əldən uçub gedir vaxt vətən oğlu!
Haydı son döyüşə qalx vətən oğlu!

Bərabər savaşıq bu meydanlarda
Azadlıq uğrunda tökdük qanlar da
İgidlər tanınar çətin anlarda
Könüllərdə quraq taxt, vətən oğlu!
Haydı son döyüşə qalx vətən oğlu!

Nemət qorxmayıbdı ölümədən, qandan
İstiqlal uğrunda savaşıq candan
Ölüm də qaçıbdır hər zaman ondan
Şəhidə kəfən də yox vətən oğlu!
Haydı son döyüşə qalx vətən oğlu!

İçten İçe Sesleniş

Katlayıp da biri bine
Şu dünyaya küstün yine
Şükret hele ahvaline
Mahzun olma deli gönül

 z lme kar boran diye
Buzlar erir döner suya
Yazlar gelir birkaç aya
Mahzun olma deli gönül

Çeksen bile türlü elem
Deme sakın bitmez  ilem
Sahipsiz mi sandın  lem
Mahzun olma deli gönül

Eza cefa verme cana
Umut yoldaş olsun sana
Aldanıp da süslü hana
Mahzun olma deli gönül

Sabret mazlum da gülecek
Mutlu günler de gelecek
Elbet bir gün düzelecek
Mahzun olma deli gönül

Dermanı var çaresi var
Karanlıksa  ırası var
Her şeyin bir sırası var
Mahzun olma deli gönül

Yitik Şehirler

Denizler uykudan uyanır ancak
Boğulur bir kaşık suda balıklar
Yağmurun sesini nasıl duyacak
Gürültüye yenik kalabalıklar

Şehir kısılacında tel örgülerin
Zehrini kusuyor dikenli dişler
Helezon bir ağla göklerle yerin
Bağlarını kesti ilkel fetişler

Yorgun şehirlerde gece beklerken
Takvimlerde yangın gözlerde keder
Saatler uyanık daima erken
Uykular kaçak tay rüyalar heder

Sıcak döşeklere girmez vücutlar
Gençler ihtiyarlar yüklü kadınlar
Her ayın sonuna sarkar umutlar
Endişe yumağı gözler alınlar

Çile sarmalına düşülen günler
Her yerde tarifsiz sızıları büyür
Yarınları hasret yaşayan dünler
Sene kundağında mevsim büyütür

Dalgın gözlerinde nokta nokta iz
Acı çarpımında kaç bin bölüler
Hangi hatırayı taşır ki valiz
Tabuta girmeden yaşar ölümler

Hercai sevdalar kalpte kök salmaz
Gece aşka düşer yas tutar gündüz
Türküler üşütür yabancısıdır saz
Kırk yamalı bohça şimdi gönlümüz

Dervişane

Bu dünyaya niçin geldik, fikreder mi ki hiç insan?
Körpe kucaklar anlatsın dilimizin esrarını.
Zaman gergefini işler biz farkına pek varmadan;
Yorgun şakaklar anlatsın dilimizin esrarını.

Gözler vardır, kâinatta habersizdir hilkatinden,
Gözler vardır, bir kuruşluk akçe kaçmaz dikkatinden,
Gözler vardır, ceyhun misal, akıp gider rikkatinden;
Kavruk topraklar anlatsın dilimizin esrarını.

Heyhat derviş, zor bu hayat; her adımı bir meşakkat;
Gel tarlana sabrını ek, hırslarını gübrene kat.
Eylülde melül olursan, kışın geçer rahat rahat...
Buğday başaklar anlatsın dilimizin esrarını.

Bazı demler hasta olur beşeriyet âlemi hep,
Gökten kutlu ecdat inse, dindiremez elemi hep,
Ne yapalım, Rab Teâlâ böyle çekmiş kalemi hep;
Salih kaynaklar anlatsın dilimizin esrarını.

Hele gör dost, bu diyarda âbıhayat çeşmesini,
Bineğini mahmuzlayıp, dervişane pişmesini.
Bir nefeslik heyecanla Kaf Dağı'nı aşmasını...
Yorgun ayaklar anlatsın dilimizin esrarını.

Bu yol çetin ve ateşten, sergüzeşti geçenler kim?
Serhatlerin eşiğinden ankalara göçenler kim?
Seraplara aldanmayan, hakikati seçenler kim?
Kutsal varaklar anlatsın dilimizin esrarını.

Hakikatin özü birdir, bürünse de bin kisveye;
Kimileri bakar ruha, kimileriyse nesneye.
Niçin ağlarsınız doğunca? Sorulsun delikli neye,
Kızgın dudaklar anlatsın dilimizin esrarını.

Dağlar

Zirvesinde rüzgâr alnından öper
Babacan bakışlar sevgi dokulu

Az olan çoğalır zayıf güçlenir
Yeşil obalarda taylı kuzulu

Ak bulutlar baş ucunda dolanır
Sarp yerlerden geçer hüznü yolu

Yeni bir hayatın başıdır bahar
Dağlarda can bulur beyi yoksulu

Camide mescitte kubbedir dağlar
Gönüller yüksekte ruhlar pek ulu

Hatıralar saklı pınarlarında
Özlemi düşünce gözler buğulu

Efsanesi büyür mor ufuklarda
Destanlar çağında yiğitlik dolu

Heybeti yüreği mertlere benzer
Dağ gibi insanlar ezelden soylu

Tepeden tepeye kaval nağmesi
Serin koyakları kekik kokulu

Doruğunu bekler alp-erenleri
Kahramanlar yurdu dağlar gururlu

Bin bir hasret çekmiş çığrasında aşk
Ayrılık acısı niçin ağulu

Yücelik içinde büyür tevazu
Öteden beriye dervişçe huylu

Her dağın farklıdır sevda masalı
Kışın gecesinde gözler uykulu

Birbirine yaslanmışlar kardeşçe
Kimisi engince kimisi boylu

Mihribanım Ol Benim

Yargılama, gözlerimin karası
Çok tazedir daha gönlüm yarası
Sana kalmış dertlerimin çaresi
Ya uzak dur! Ya Lokman'ım ol benim!

Ümit öler bir gün yare yetmese
Bu diyardan ol diyare yetmese
Ömrün kışı bir bahare yetmese
Her mevsimde hoş bir anım ol benim!

Keşke bahta sevinç düşse bir dilim!
Tut elimi sona ersin nisgilim!
Senden özge kimim var ki sevgilim
Başım üste asumanım ol benim!

Dualarım varıp bulur sene de
İmza atmam hasret adlı senede!
Gel yanıma bir kez olsun senede,
Yarınlara bir gümanım ol benim!

Sesim duymaz bahtım belki sağırdır!
Bir yüreğe iki hasret ağırdır!
Tanrı bizi bu dünyada ayırdı
O dünyada mihribanım ol benim!

Bu Bayram

Çocukların kırdı lale menekşe
Dereceği günler olsun bu bayram
Koşarak kendini yere pürneşe
Sereceği günler olsun bu bayram

Bitsin hasretlikler onun yerine
Umutla bakılsın güzel yarına
Annenin yavruyu alıp bağrına
Saracağı günler olsun bu bayram

Her ölüm haberi çaresiz yara
Akıllarda kalan hazin hatıra
Vatan ve milletin sonsuz huzura
Ereceği günler olsun bu bayram

Garibin ahvali neden hep harap
Bitmedi başına örülen çorap
Mazlumun zalimden cesurca hesap
Soracağı günler olsun bu bayram

Sefalet sineye saplanan bir ok
Dengesiz sisteme düzen veren yok
Bebeklerin akşam yatağına tok
Gireceği günler olsun bu bayram

Yüreklerde henüz derdi Maraş'ın
Enkazda can veren elli bin başın
Binada artık taş üstünde taşın
Duracağı günler olsun bu bayram

Git

Belli ki gideceksin; durma git, ne olacak?
Varlığın ne verdi ki; yokluğun ne alacak?

Sakın dönme gidersen, adımı anma artık
Dilediğin kadar git; hadi git, yollar açık.

Dostlarım da bilmesin izini, adresini
Git de ağyar koklasın o ılık nefesini.

Ne yüzünü göreyim ne sesini duyayım
Tek bir damla gözyaşı dökersem kahrolayım.

Sanma ki, sen gidersen yıkılır mahvolurum
Beni sakın düşünme; yeni bir aşk bulurum.

Açarım gözlerimi; “bitti” derim bu rüya
Yine güler geçerim; zaten üç günlük dünya.

Sana ait her şeyi silerim hayatımdan
Gölgeni de kovarım attığım her adımdan.

Benden yana ne varsa su gibi helal olsun
Varsın da bana kalan sadece melal olsun.

O sevdiğin şarkıyı bir daha çalmam artık
Senli hatıralara bir daha dalmam artık.

Yarın yeni gün doğar; sürüp gitmez karanlık
Benim için, ufukta batan güneşsin artık.

Say ki, senin dalından düşen kuru yaprağım
Say ki, ben yokum artık; say ki kara toprağım.

Âşıklar

Aşk için bedeller istenir candan,
Canan için seyran olur âşıklar.
Sevdayı bağışlar o ulu Yezdan,
Sevgiliye hayran olur âşıklar.

Sahralara çağırırlar yan diye,
Tenha kalır sevdiğini an diye,
Sevgili bir ahu bir ceylan diye,
Acılara mihman olur âşıklar.

Sükûn bulur gözlerinde ateşin,
Kınaması çoktur elin serkeşin,
Yüreğinde gam var, gözünde yaşın,
Derya olur umman olur âşıklar.

Kerem olmak mı zor yoksa Aslı mı?
Yârin yüreğinde seyret aslını,
Söyleyeyim sana işin aslını,
Köle olur sultan olur âşıklar.

Gittin Gideli

Güllere kar düştü bülbüller ötmez
Sen ahir âleme gittin gideli
Her akşam üşürüm ocağım tütmez
Sen beni terk edip gittin gideli

Seni arar kâğıt yazacak kalem
Dökülmez gönülden gönüle kelam
Surları delindi yıkıldı kalem
Dilimse lâl oldu gittin gideli

Diyemedim hiç kimseye sözümü
Aynalarda göremedim yüzümü
Bir ateşte kaynatırım özümü
Yazlarım güz oldu gittin gideli

Takatim kesildi sürem dolmadı
Derdimi diyecek kimse kalmadı
Bad-ı saba kapımızı çalmadı
Sırrıma sır kattın gittin gideli

Oğlum

Ŗu âleme gelen güler eğlenir
Gelip geçen kamerayla izlenir
Gün gelir bu dünya bir gün düzlenir
Doğandan  lenden ibret al oğlum

Zengin adamlar da giyer kepenek
Tembellikten uydurulmuŖ yetenek
Batsın ilme yol vermeyen gelenek
 limden cahilden ibret al oğlum

Hane dediğin    beŖ tane kalas
Gemi ArŖimet'in elindeki tas
Hareketi sağlar, eklem ile kas
 nsandan hayvandan ibret al oğlum

Diken deme kötü huylu       
Kelebek sevinir döner k      
Dikkat et  alıŖan bunca b      
Arıdan     kten ibret al oğlum

Korkan adam d Ŗer nefes nefese
Asabi bir adam ŖaŖar kafese
Her Ŗeyden irkilip girer strese
D Ŗenden kalkandan ibret al oğlum

Dünyanın içinde insanlar nokta
Istırap çekersin varlıkta yokta
Bir kaç gün gez de g r, kuytu sokakta
Gizliden açıktan ibret al oğlum

Zalime mühlet ver zulmünden döner
Mazlumu tesell'et dertleri söner
Bunun ikisini yaŖatmak hüner
Aftan ve cezadan ibret al oğlum

Feleğin kahrını  ekmiŖ bir nefer
Beyin çalkalanır, günde bin sefer
Ne baŖta sa  kalır ne g z nde fer
Acıdan tatlıdan ibret al oğlum

Ŗuursuz adamın hayali olmaz
AlıŖkanlık yaŖar, bildiğin tutmaz
Saygıdan kaygıdan hâlden anlamaz
Deliden usludan ibret al oğlum

Kapıma dayandı artık sonbahar
Hep durgun yaŖadım, yorgun ihtiyar
Belki de bir daha görmem ilkbahar
Günden aydan yıldan ibret al oğlum

Tecrübeler hücreler de gizlenir
Gizli hakkı yadedenler izlenir
 Ŗıklarda hep yürekler közlenir
Olandan bitenden ibret al oğlum

Ömrün Baharından Güze

Yüksek yaylalarda dağa yaslanıp
Ya türkü ya ağıt dinleye geldim
Hüzün yağmuruyla gönlüm ıslanıp
Sevdayı destansı anlatı bildim

Öykülere duygu ortağı oldum
Gün oldu titredi gönül tellerim
Yanık nağmelerde kendimi buldum
Yüreğim korluyken buzdu ellerim

Kıpırtıya döndü mutat dinginlik
Çatınca endamın bir görkemlisi
Giderek darlaştı özgür enginlik
Sırdaşımdı tütün, çayın demlisi

Uzaktan fitri bir döngüye kandım
İniş çıkış düşe kalka yürüdüm
Gel-geç hoşlukları 'sevdaymış' sandım
Hayal kıyısında ayak sürüdüm

Yol gereği diye yoldaş seçince
Deveranda insan bir dem tadarmış
Bir bakış yüreği delip geçince
Yankısı Mecnun'la Leyla kadarmış

Değişip dönüşür insan fitratı
Dünyevi olanı zamanla söner
Ufkunla sınırlı mukadderatı
Yunus'ta İlahi bir aşka döner

'Muttasıl arayış' sevdanın adı
Yaşayan her çağda bir şeye koşar
İhtimam görmezse kırık kanadı
Güzünde depreşen sızıyla yaşar

Yere sergen olmuş sarı yapraklar
İlahi döngüyü önüne yayar
Yağmurla kabarmış tınlı topraklar
Sanki hatırımdan geçeni duyar

Coşkun su durulur çatınca güze
Yaşanmışlıklardan arta kalanlar
Öylesine sakın dökülür söze
Takdir eder ömrü seyre dalanlar

Bir esmeye görsün ilkbahar yeli
Renk, koku, görüntü gönle mehabet
Sevgiyle ödenir sevgi bedeli
Özetle *İmir* 'in halleri elbet

■ Tayyib Atmaca

Abdurrahim Karakoç'un Aşk Yarası Şiirini Tahmis

Geceleri hasretini sardım ben
Yüreğimi yüreğine serdim ben
Koyaklarda dertlerimi derdim ben
*Dilekçemi gökyüzüne verdim ben
Yağmur ağlar, meltem ağlar yarama.*

Gam kervanı kırktan sonra dizilir
Sancılarım derkenara yazılır
Dokundukça yaralarım ezilir
*Ruh röntgenim duygulara çizilir
Zülûf ağlar, perçem ağlar yarama.*

Ektim ama kaldırmadım harmanı
Çok bekledim düşlerimde sarmanı
Bir kez olsun ikrarında durmanı
*Anlatsam çıldırtır dağı ormanı
Yangın ağlar, deprem ağlar yarama.*

Gül solunca sarı bülbül ötmezmiş
Gün kısalır gecelerse bitmezmiş
İnsan kendi çenesini çatmazmış
*Tıb ilminin akli fikri yetmezmiş
Hatip ağlar, ebkem ağlar yarama.*

hecetasları

aylık şiir dergisi

131.on5ocak2026

hecetasları

aylık şiir dergisi

yayın yönetmeni

tayyib atmaca

son okuma
metin özarslan

kapak çalışma
ahmet efe

muhabbet yeri

haydarbey mh.32077. sk.
armada/2 d blok nu: 6
onikişubat/kahramanmaraş
0535 391 92 50

www.hecetaslari.com

hecetaslaridergisi@gmail.com

11. yıl. 131. sayı 15 Ocak 2026

issn 2149-4509. (e-dergi)

Tacettin Şimşek
Yayla Koşmaları 5 / 3

Erhan Çapraz
İkrar / 4

Yusuf Erol Gökduman
Rücu / 5

İbrahim Şahin
Miralda / 6

Mehmet Gözükara
Sebep Aşk / 7

Ali Havan
Çalıştım / 8

Emin Gönen
Filistin'e Ağıt / 9

Memik Kömekçi
Erenler / 11

Oruç Elman Dadaşı
Gözöldən Məni / 12

İbrahim Sağır
Her Şey Senin Eserin / 13

Basri Doğan
Derviş / 14

Mustafa Ayvalı
Hüznün Rengi / 15

Əlibəy Məmmədli
Bilmədim / 16

Arif Buzovnalı
Apardı / 17

Fikret Görgün
Gönül / 18

Nüsrət Kəsəmənli
Gətirmə Məni / 19

Osman Fərmanoğlu
Davası / 20

Mutlu Gavcar
Gönlüm Ne İster / 21

İhsan Nazik
Açılsın Kapılar / 22

Kadir Karaman
Muhammed'in Yolundayız / 23

Kadir Pürlü
Derdim Seni / / 24

Yayla Koşmaları 5

İğreti

Geçip gidenlere alkış kıyamet
Mahcup kalanların yüreği sus pus
Bizim gibilere Kerem demezler
Dağların dilinden anlamayız ki

Şehirde köylüyüm köyde şehirli
Yanım yörem sağım solum çelişki
Bir yanım mavera çağrışır durur
Bir yanım içimin taşrasındadır

İçinde olmayı bir yana bırak
Bir türlü yanından geçemediğim
Mış gibi eski bir oyunmuş gibi
Şu benim yalancı yaşamalarım

Ne perde ne dekor ne sahne benim
Say ki biraz efekt biraz da sufle
Farzımuhal bütün replikler ezber
Üstümdeki bütün roller iğreti

Geçip gidenlere alkış kıyamet
Mahcup kalanların yüreği sus pus

Yeminli

Sen beni yakmaya yeminli misin?
Külüm mü savrulsun kaç asır sonra
Evladüyalım bir yana dursun
Bestemin bestesi ne söyler bana

Kâbe' mi yıkmaya yeminli misin?
Nasıl var olurum bu karanlıkta
Nasıl parçalanır nasıl dağılır
Kalbin içindeki o siyah nokta

Karşıma çıkmaya yeminli misin?
Olası mı ezberlemek adını
Bekir Sıtkı Erdoğan'da Marya'sın
Asaf Hâlet Çelebi'de Mariyya

Hep böyle bakmaya yeminli misin?
Bırak kaçırayım bakışlarımı
Büyüsü büyüsün kelimelerin
Ömrümü nafile sebil etmeden

Sen beni yakmaya yeminli misin?
Külüm mü savrulsun bu yaştan sonra

İkrar

ikrar verip bu âleme gelmişim
ikrarından dönenlere ne deyim
hakkın erağında kimi selmişim
yanamadan sönenlere ne deyim

sırr-ı vahdet ol Cemâl'e karşıdır
burc-ı felek şol Celâl'in arşıdır
âşıklar pazarı arşı arşıdır
cân satmadan gönenlere ne deyim

bir mürşide bel bağladım ezelden
dilim ikrarında geçmem güzelden
kimi nefeslerden kimi gazelden
gece gündüz denenlere ne deyim

lutfi baba fani dünya boşuna
felek bir gün ağı katar aşına
vakit varken doğru sarıl işine
yalan yanlış sananlara ne deyim

■ Yusuf Erol Gökdoğan

Rücu

Gönül insanı Tayyib Atmaca ağabeyime

Gün batınca derdi ninem
“Hay’dan geldi Hu’ya gitti”
Göçüverdi akıl tanem
Hay’dan geldi Hu’ya gitti

Topacım, elma şekerim
Boncuk boncuk bilyelerim
Yokuşta söndü çemberim
Hay’dan geldi Hu’ya gitti

Altı üstü bir yolculuk
Kurt yatağında kuzucuk
Attalara aktı çocuk
Hay’dan geldi Hu’ya gitti

İlk göz ağrım, ilk yangınım
Kabuk bağladı sol yanı
Sevda denen taş yorganım
Hay’dan geldi Hu’ya gitti

Can yurdunda bin dert ile
Kuş uçurdum her sebile
Benim değilmiş dert bile
Hay’dan geldi Hu’ya gitti

Kuyuların sabrı gökte
Gökler mermeri delmekte
Bulut taşıdım elekte
Hay’dan geldi Hu’ya gitti

Hepi topu çelik çomak
Muallakta çürük hamak
Koptu sarıldığım yumak
Hay’dan geldi Hu’ya gitti

Bir büyülü haz uykusu
Hayat, ölümün buğusu
Ve kırıldı düş fanusu
Hay’dan geldi Hu’ya gitti...

Bir avuç toprağım, bir parçacık et
Bir akliselimim, bir dipsiz gaflet
Elest ile ecel arası fetret
Yolcusuyum gizem yüklü kaderin
Ve mahkûmu kaygı dolu seferin
Bir an ellerimi eline al da
Gözlerimden oku beni Miralda!

Su gibi berraktım, süt gibi ak'tım
Deli çaylar gibi çağlayıp aktım
Ardımda hesapsız izler bıraktım
Gömleğimi çekiştirip arkamdan
Heva, heves sarıldılar yakamdan
Şimdi huzur yüreğimden firarda
İlmik ilmik doku beni Miralda!

Gözüm Kaf dağında, aklım O'ndaydı
Hayallerim bitimsiz bir sondaydı
Bastığım cümle yer dile gelirdi
Nere gitsem huzur bile gelirdi
Küheylan yoruldu âkil delirdi
Şimdi nefsim sınırsız bir ısrarda
Tut elimden kaybolmadan Miralda!

Açla aç kalırdım, öksüzle öksüz
Açıkla üşürdüm, yetimle köksüz
Şimdi halim eşkıyadan da farksız
Kıskandırır lain iblisi halim
Sıyrılıp çıkmaya yoktur mecalim
Kaybolmuşum cevapsız bir esrarda
Sen bul beni mevt bulmadan Miralda!

Kuzum kurda âşık, yılanı tutkun
Koçum haktan kaçır, yalana tutkun
Girift bir bilmece, tutulur nutkun
Yırtıldı ar esvaplarım şehvetle
Serdâr iken ayak oldum mihnetle
Boğulsam da kahreden bu efkârda
Özüm temiz, kem değilim miralda!

Tökezledim, at vuruldu yay düştü,
Çığ gibi altımdan kayıp gider arz
Sarar düşüncemi bin türlü maraz
Desem, nefes alıp durayım biraz
Yüreğime fısıltılar üşüştü
Bakma güldüğüm dardayım, darda
Bu gördüğün ben değilim miralda!

Gözlerimden oku beni Miralda!
İlmik ilmik doku beni Miralda!
Tut elimden kaybolmadan Miralda!
Sen bul beni mevt bulmadan Miralda!
Özüm temiz, kem değilim Miralda!
Bu gördüğün ben değilim Miralda!

Sebep Aşk

Sevda dedikleri ateşten kuyu
İçine düşenden sönen olmamış
Zümrütten sürahi alevden suyu
Sunulan kâsedan kanan olmamış

Tılsımla dikilmiş aşkın yeleği
Küle döndürürmüş giyse meleği
Çark evinden tutuşturur feleği
Mümkün mü düşüp de yanan olmamış

Tavus kuşu gibi rengârenk imiş
Her kirpiği bir temrene denk imiş
Aşk denilen tek taraflı cenk imiş
Bugüne dek cenkten dönen olmamış

Sırat da onunmuş murat da onun
Ceyhan, Hurman, Seyhan, Fırat da onun
Doru da onunmuş Kırat da onun
Binip de atına inen olmamış

Gözükara' m her âşığın hanı var
Ah edenin içlerinde şanı var
Nice yıkım görmüş Elbistan' ı var
Mâmur bir yurt göster viran olmamış

Çalıştım

Hayal denizlerinde geziyorum vapurla
Muhal olan şeyleri öldürmeye çalıştım
Kovasız kuyulardan su taşıdım kalburla
Dibi delik küfeyi doldurmaya çalıştım

Kahrılık nefeslerim yalçın kayadan sertti
Gün erken ayaklandı gece içimi kertti
Gölgemin ayak sesi yüreğimi ürpertti
Kellerin perçemini yoldurmaya çalıştım

Çöl ortasında gördüm saklı İrem bağını
Hayal kanatlarıyla dolandım Kafdağı'nı
Yağmur damlalarıyla vurup gökkuşağını
Tüm renkleri öldürüp soldurmaya çalıştım

Filistin'e Ağıt

Yanıyorken ümmetin nazenin çiçekleri
Üç inci parıldıyor külünde masivânın
Nurani halkalarla yansa da etekleri
İçlerinde en fazla, bağı yanık aksanın
Bu ızdırap deminde kalpler her dem yaralı
İlaç diye sürülen acı merhem yaralı

Bilenmiş bir yas kollar sokağını Kudüs'ün
Acılara katıktır damarda gezen öfke
Filistin diyarında kızıla çalar hüznün
Kan belası yuvalar donmuş vicdana leke
Köhnemiş terazisi, sözde hakem yaralı
Buza kesmiş ellerde ruhsuz kalem yaralı

Kucaklamak istedim enbiya mirasını
Titredi omuzlarım kol düştü kucak yandı
Hangi menzil çıkarır bizi kayıp vuslata
Dolaştı kör adımlar ser düştü ayak yandı
Bir özgürlük mavisini tüterken bacalarda
Viran oldu hanüman köz düştü ocak yandı
Sırtlanlara verildi adalet taksimatı
Vuruldu kanlı mühür hüküm düştü hak yandı
Kıydılar birer birer, yitti taze fidanlar
Bağına gül kokulu dal düştü toprak yandı

Tıkandı tüm dillerin çağlayan gür çeşmesi
Kalmadı bir teselli sözcükler harap oldu
Dar geldi acılara kalbin paslı kafesi
Kanda tomurcuk güller kördüğüm serap oldu
Tırpan tırpan biçilmiş kırdı çiğdem yaralı
Dikenli yokuşlara sürgün kadem yaralı

Şahlanan bir fetihtir kutlu tarih mirası
Çalkalandı ufuklar kalktı yetim bir akın
Kıyam etti Ömer'in küllenmiş hatırası
Yeşertti Selahaddin, düşünün mazlumların
Parçalandı vahdet bezm-i âlem yaralı
Nübüvvet hatırası nazlı didem yaralı

Bu nasıl bir kıyımdır izahı, ölçüsü yok
İzanın kantarına kan düştü idrak yandı
Ah! dayanılmaz gayrı bu keder girdabına
Sitemkâr sözcüklere kor düştü dudak yandı
Öksüz kaldı seferi, gül Harem'den Aksa'ya
Dolaştı mahzun mahzun nal düştü Burak yandı
Kurbanıdır şu yetimler bir onur pazarında
Sendeledi merhamet taş düştü sunak yandı
Dost kimdir ve düşman kim? yüzü örten tül kimin?
Göründü çehreleri tül düştü duvak yandı

Erenler

Yüreğim tutuştu yandım erenler
Yüceden engine indirin beni
Götürün pınarın orta yerine
Çimdiren içimi söndürün beni

İsterse yüreğim yerinde çıksın
Yükünü kırkgözün suyuna yıksın
En yufka yerinde kaynayıp aksın
Güneşin şavkında giydirin beni

İntizar eyleyin uzasın yollar
Ardımda ağlasın pür naçar kullar
Nevbahar zamanı açmadan güller
Rahvanı atıma bindirin beni

Fırat'ı ummana coşturun aksın
Hak gözünde bir nur cemale baksın
İsterse yeniden bendini yıksın
Şahı sultanıma bildirin beni

Köşkeroğlu aşkı hakkın hülyası
Yıkılır üstüme Zorkun Yaylası
Giymeden üstüme beyaz libası
Defteri kebirden sildirin beni

■ Oruç Dadaşı Elman

Gözəldən Məni

Darıxdım gülşəndə solan gül kimi
Qurtaran olmadı xəzəldən məni
Ayrılıq sovruldu başa kül kimi
Ayırdı sən kimi gözəldən məni

Hər yana yönəldim tapdı qəm, kədər
Həsərlə eylədi ömrümü hədər
Ağlatdı, incitdi sevdiyim qədər
Ağrıya tuş etdi əzəldən məni

Tüstüyə çevrilib, közdən ayırıyam
Dəyərli, yetərli sözdən ayırıyam
Yaş olub düşmüşəm, gözdən ayırıyam
Axtarıb, aramır göz, əldən məni

Alışıb sönmüşəm, şeirlərimdə
Elmana çönmüşəm, şeirlərimdə
Xəyala dönmüşəm, şeirlərimdə
Gəl soruş qoşmadan, qəzəldən məni

Her Şey Senin Eserin

Bir potada erittim acıları, hazları,
Ömrümün hazanında seveli sen nigârı.
Bahtımın bahçesinde şakımadın ey bülbül,
Hicranınla gün be gün yandı nârına gönül.
Hiç vefa göstermedin, ızdırabından başka,
Hep şüphe ile baktın kalbimdeki bu aşka.
Bigânelik dağından saldın gam oklarını,
Estirdin baharıma hep hüznün rüzgârını.
Kuşattı dört yanımı gözlerinin sihiri,
Sunmadın bimarına bade-i aşk iksiri.
Açtım gönül kapımı gel gir dedim girmedin,
Aşkının pınarından bir yudum içirmedin,
“Unut” diyorsun şimdi, unutmak ah unutmak,
Bunu diyeceğine beni ateşlerde yak.
Savrulsun da küllerim elem vadilerine,
İftiharla nazar et bu hazin eserine.
Kalbimde hatıralar kaldıkça dilim dilim,
Yaşlı gözümü siler şu buruşuk mendilim.
Tatlı bakışın kaldı senden yâdigâr bana,
Kokunu getirmiyor artık bu rüzgâr bana.
Alnımda kırıışıklar senin hüznünü taşır,
Etrafımda hayalin bir sır gibi dolaşır.
Hâlâ kulaklarımda sesinden nağmeler var,
Aşkıma inanmadın kömür gözlü nazlı yâr.
Sevdamı saracağım elem bulutlarına,
Kendimi vereceğim bahtımın rüzgârına.
Bir potada erittim acıları, hazları,
Ömrümün hazanında seveli sen nigârı.

Derviş

Derviş, bizden esirgeme selamı
Meclisinde olmasa da yerimiz
Muhabbettir gönlümüzün meramı
Gözümüzde kalmasa da ferimiz

Bir parçamız kanatlanır düşünde
Yorgun düşer daha yolun başında
Fuzulî bir meşgalenin peşinde
Fırtınada savruluyor yarımız

Kimi yolda unuttur da amacı
Arzuları kabul eder baş tacı
Tırmanırken aceleyle yamacı
Uçurumdan yuvarlanır birimiz

Doruklarda bulutlara yaslandık
Nehirlerde aksimize seslendik
Yağmurlarda sıırıslıkla ıslandık
Bir hayalden özge değil kârımız

Halka olur gönül ehli diz dize
Çıkarmadan nefisleri temize
Kahırlanma sarılmadan sen bize
Gül kokmuyor diye bizim terimiz

Uzaklardan geldik nefes nefese
Gizlimizi ifşa etme herkese
Kalbimizden silinince vesvese
Kalmayacak cevapsız tek sorumuz

Derviş, işin encamına baksana
Dayanmaz mı darda insan insana
Vadesini tamamlayan bir yana
Aşk olmadan uyanmıyor dirimiz

Hüznün Rengi

Çiy düşmüş mevsimlere dallarda dizi dizi
Belki de yağmur yağar şemsiye al bu ara!
Şu karşıki mor dağlar anlatır ikimizi
Gridir hüznün rengi, ölümünki kapkara.

Çocuksu susuşların anlatamadığı şey
Ayrılıklar yıkıyor evi barkı bu kenti.
Ruhumu üflediğim her kamışın yâdı ney
Nedir bilmem ki bizde aşka dair beklenti?

Dedin sensin günahı! Şu ömrün tekrarı yok
İşte bu yüzden sustum bu yüzden gülmez yüzüm.
Adın Mecnun'a çıkmış desinler zararı yok
Varsın ayyuka çıksın yanacaksa gündüzüm.

Nafile kürek çeker gece gündüze doğru
Çalkanır karaltılar ne yapsam ne etsem boş.
Yüreğim yorgun, inmez dağlardan düze doğru
Çarmıha gerekçedir gözümün üstünde kaş.

Şimdi biz şairlerin şiire aşkı gibi
Yanıp da tutuşurken küle döndük günbegün.
Ne yazık Kafdağı'nda meczuplar köşkü gibi
Şimdi hiç var olmayan ele döndük günbegün.

Gün gelir de kırılır toprağa düşer insan
Gizle masiyetimi beni bensiz bırakma!
Sen ki aşk uygarlığı an'a ömür sığdıran
Kefensiz bırak ama beni sensiz bırakma!

Bilmədim

Səni yaddaşımdan silərəm dedim,
Sən öl, özüm ölüm silə bilmədim.
Getsən də arxanca gələrəm dedim,
Biraz işim çıxdı, gələ bilmədim.

Əyriyə düz dedin zarfatyana,
Səbreylə, döz dedin zarafatyana,
Elə bir söz dedin zarafatyana?
Məni dərdə saldın, gülə bilmədim.

Göylərə ucaldın, ay tacı oldun,
Gah da əlacımın dərdləri oldun.
Gah şirin göründün, gah acı oldun,
Bu nə davranışdı, bilə bilmədim?

Bəsdi ağladığın, daha gül - dedin,
Götür ürəyini iki böl dedin,
Məni sevirənsə yıxıl, öl dedin,
Nə qədər yıxıldım, ölə bilmədim.

Apardı

Fələk yelə verdi insan karvanın
Hərəsin bir yana çəkib apardı.
Bir ömür rəngbərəng bəzədi onu
Sonda ağ əskiyə büküb apardı.

Hər insan yaşadı ölüm anını
Qəflətən Əzrayıl kəsdi yanını
Kiminin yuxuda aldı canını
Kiminin qanını töküb apardı.

Dünya "Tanrı"lığa cəhd edləyən
Halal deyə-deyə haram yeyən
Sinəsinə döyüb "mən-mən" deyən
Candəyin torpağa əkib apardı.

Allah hikmətinə kor baxanların
Xalqın sərvətinə xor baxanların
Haqqa gözlərində tor baxanların
Fələk torbasını tikib apardı.

Arif, sən də öldün başladı adət
Bir az qurdalanıb getdi cəmət
Bircə çadır qaldı yasdən əlamət
Onu da sahibi söküb apardı.

Gönül

Bir bir t keniyor ömür defterin;
Kalanı eyleme zay, deli gönül.
Sinende yaralar derin mi derin;
Demedin bir kere “vay!” deli gönül.

Nice dost bildiğin g ld  de geçti,
Kimi defterinden sildi de geçti,
Bu da geçer dedin, deldi de geçti;
Aldığın nefese say deli gönül.

 ahit olmayanlar a kın g c ne,
M ebbet verirler sevme su una!
Bütün gözyaşını attın i ine;
Aksa ta ar idi çay, deli gönül.

Can bedende mahk m, vakit var daha.
Umut hazineendir, bi ilmez paha.
Sığın benliğinden ulu derg ha;
 aresiz bırakmaz Hayy, deli gönül.

Vefasız yılların kalsın yanına,
Affetmek yaraşır merdin  anına.
Fikret der; yakla tın yolun sonuna,
Gaflet uykusundan ay deli gönül...

Gətirmə Məni

Diz çöküb qarşında dua edirəm!
Ucalardan uca bilirəm səni.
Saxla öz yanında ruhumu, Allah
Bir də bu dünyaya gətirmə məni.

Sirli rüyalarım dağılacaqsa,
Arzum gözlərimdə boğulacaqsa,
Əzabım mənimlə doğulacaqsa,
Bir də bu dünyaya gətirmə məni.

Namərdi mərdindən çox olacaqsa,
Alim ac, gədalar tox olacaqsa,
Yaranmışlar bir gün yox olacaqsa,
Bir də bu dünyaya gətirmə məni.

Davası

Gedən gündən gələn günə boylanır
İçimizlə çölümüzün davası
Yavaş- yavaş, korun- korun qorlanır
Odumuzla külümüzün davası

Köhnə fikir təzəsinə qarışır,
Qarışqalar ömrümüzə daraşır
Üstə düşür, torpağın bir qarışır
Otumuzla gülümüzün davası

Yeri birdi həyatın boz üzündə
Ölçüsü var tərəzinin gözündə
Biri qalmaq, biri getmək üstündə
Daşımızla selimizin davası

Göy üzündə fırlağandı toza bax
Xəlvətlərə çəpər çəkir tozanaq
Qaçdı-qovdu, kimdi nəşə qazanan
Buludladı yelimizin davası.

Osman, bizi dövran edər darqursaq
Nə qədər ki gözü acdı bu qursaq
Gedər elə hansı işə baş vursaq
Canımızla könlümüzün davası

■ Mutlu Gavcar

Gönlüm Ne İster

Kabına sığmayan delişmen gönlüm
Göklerde kartalca uçmayı ister.

Ara yollarından daralır şehrin
Küheylan misâli kaçmayı ister.

Ciğerini yakar hasret denizi
Bâdeyi soluksuz içmeyi ister.

Sabır tarlasının buğdaylarını
Başağa durunca biçmeyi ister.

İzah etmesi güç aşk kitabının
Esrârını tek tek açmayı ister.

Ömür köprüsünün çiçeklerini
Cânânım uğruna saçmayı ister.

Sırtından atınca kemik yükünü
Pîr-i sevda olup göçmeyi ister.

Açılsın Kapılar

Açılsın kapılar bahtıma benim
Yaramı saracak kul bulamadım
Bir güzel uğruna kavrulmuş tenim
Serinlik verecek göl bulamadım

Divane olmuşum gözyaşım akar
Dilimde dualar ta arşa çıkar
O benim yarenim kim demiş bıkar
Sazıma gelecek tel bulamadım

Dertlerden bezmişim yorulmuşum ben
Bir kartal misali vurulmuşum ben
Sanmayın tahtıma kurulmuşum ben
Altıma serecek çul bulamadım

İnsan olan elbet hiç gönül yıkmaz
Sebebsiz boş yere bir kurşun sıkılmaz
Belki de nefesim sabaha çıkmaz
Rızasız derecek gül bulamadım

Aklımdan silmişim nefreti kini
Elimle itmişim şöhreti şanı
Ben derman aradım gezdim her yanı
Sızım la duracak il bulamadım

Hak dostu şairde içini döktü
Alın yazısına boynunu büktü
Yine akşam oldu karanlık çöktü
Murada erecek yol bulamadım

Müjdesi âleme îlan,
Kurtulur aşkıyla dolan,
Alemlere rahmet olan,
Muhammed'in yolundayız.

Küfrüle şirki sonlatan,
Allah'tan alıp anlatan,
İslam, iman aydınlatan:
Muhammed'in yolundayız.

Elhamdülillah İslâm'ız,
Eksiktik, imanla tamız,
Dilde, kalbde hep duamız:
Muhammed'in yolundayız

Ümmet olan, muhatabı,
İman edene hitabı,
Kur'an'ı Kerim kitabı,
Muhammed'in yolundayız.

İnsanlığa eşsiz ihsan,
Gülistana döner viran,
Can isterse, veririz can.
Muhammed'in yolundayız.

İslam olmayanlar yoksul,
Diyor: ol tek Allah'a kul.
Habibullah olan Resul,
Muhammed'in yolundayız.

Hamd olsun İslâm dinimiz,
İnandık, bundan eminiz,
Cennet mahsulü tenimiz,
Muhammed'in yolundayız.

İslâm inanana rahmet,
Kur'an kurtuluşa davet,
Sure sure, ayet ayet.
Muhammed'in yolundayız.

Hakikatin rehberi o,
Son nebî, son gönderi o,
İki cihan önderi o,
Muhammed'in yolundayız.

Hâdi'den hidayet refref,
Olmayan olacak telef,
O'na ümmet olmak şeref,
Muhammed'in yolundayız.

Her yüreğe yağan güneş,
Cehaleti boğan güneş,
Karanlığa doğan güneş,
Muhammed'in yolundayız.

Daveti ulvî sevgiden,
Müşriklerle harbe giden,
Putları yerle bir eden,
Muhammed'in yolundayız .

Candan içre cânanımız
Armağanı imanımız,
Yoluna kurban canımız,
Muhammed'in yolundayız.

Sahibi Errahman, Rahim
Îman, ihlas ile tahkim,
Yolu Sırat-ı Müstakim
Muhammed'in yolundayız.

Asgarî, aciz ümmeti,
Sever, sayar Muhammed'i,
Allah'ın bize himmeti:
Muhammed'in yolundayız.

Derdim Seni

Ah derdim derdim seni
Ateşten derdim seni
Söylenecek dert olsan
Herkes'e derdim seni

Ah derdim ördüm seni
Taş gibi ördüm seni
Kimse görmesin diye
İçime ördüm seni

Ah derdim verdim seni
Ateşe verdim seni
Bir ümitle tabibe
Emanet verdim seni

Ah derdim kurdum seni
Acıyla kurdum seni
Beni her gün kemiren
İçimde kurdum seni

Ah derdim yordum seni
Hissetmiyordum seni
Karışık bir düşünce gibi
Hayıra yordum seni

Ah derdim sürdüm seni
Uzağa sürdüm seni
Bir şifa olur diye
Yarama sürdüm seni

Ah derdim sordum seni
Zehirle sordum seni
Buna çare yok dedi
Lokmana sordum seni

hecetasları

aylık şiir dergisi

132.on5şubat2026

hecetaşları

aylık şiir dergisi

yayın yönetmeni

tayyib atmaca

son okuma
metin özarslan

kapak resmi
sait ışık
muhabbet yeri

haydarbey mh.32077. sk.
armada/2 d blok nu: 6
onikişubat/kahramanmaraş
0535 391 92 50

www.hecetaslari.com

hecetaslaridergisi@gmail.com

11. yıl. 132. sayı 15 Şubat 2026

issn 2149-4509. (e-dergi)

Ahmet Efe

Nerde? / 3

Kemal Deniz

Yağmur Tarlası / 4

Yasin Mortaş

Gazze İlahisi / 5

Yunus Laçın

Tazarru/ 6

Gülay Öztürk

Hüzün Durağı / 7

İbrahim Berber

İçlenme / 8

Nuri Kahraman

Firkât Hâlleri / 9

Ahmet İhsan Aslantürk

Güzel / 10

Ümit Bayram Yalçın

Yusuf Peygamber / 11

Mehmet Mazlumî

Leyla / 12

Ali Ağır

Sevda Yarası / 13

Hüseyin Kırbaş

Merhaba / 14

Əli Nəcəfxanlı

Qəribçilikdi / 15

Osman Akçay

Beyaz Tövbe / 16

Cemal Karsavran

Candan Fazlası / 17

Halil İbrahim Ünlü

Kırk İkinci Yorgunluğu / 18

Saadettin Koç

Bulamadım / 19

Şirinhanım Şadiman

Şikayət Etmirəm / 20

Həvva Nazim

Sevəndə / 21

Çiçek Mehmudgızı

Yüreğin Ne İster / 22

Zahide Koska

Hasretin Öğrettiği / 23

Tayyib Atmaca

Bülbül Ölüsü / 24

■ Ahmet Efe

Nerde?

Nerde nûrun kandili o aydınlık güneşler,
Yıldızlarla donanmış geceler nerde şimdi?

Misk u amber kokardı şairler gülşeninde
Bülbüller şakırdı hep, heceler nerde şimdi?

Yeğ idi saraylardan damları toprak evler
Daima nazla tüten bacalar nerde şimdi?

Hiç aşılmaz dağların başlarında bekleyip
Doğru yollar gösteren hâceler nerde şimdi?

Her biri bir kuytuda can verip gitti işte
Melikler, melîkeler, eceler nerde şimdi?

Ahmed'im, bir nefesten kısaymış dâr-ı dünya
Söyle, o ak sakallı kocalar nerde şimdi?

Yağmur Tarlası

Gece karanlığı vicdana zarar,
Daha gün doğmadan çıktım göklere,
Sırtımda taşınmaz ağır yükler var.
Günahı, sevabı yıktım göklere.

Buluttan kanatla dağlardan geçtim,
Yıldız sepetinden maviyi seçtim.
Ak köpüklü berrak sulardan içtim,
Gönül gözü ile baktım göklere.

Doğmamış güneşi gördüm evinde,
Her maşuku aşkla övdüm tavında.
Ocak tutuşturdum sevda kavında,
Yürek ateşini serptim göklere.

Doluya dönünce bahar havası,
Kar taneleriyle doldurdum tası,
Bulunca sürülmüş yağmur tarlası,
Dilek fidanları diktim göklere.

Kimse bilmez ne aradım ne buldum,
Uykusuz mu kaldım yorgun mu düştüm.
Dileğimi tutup hayale daldım,
Umut çiçekleri ektim göklere.

Gazze İlahisi

I Uyanış

Elifimi, sordum güle; acılarım, lüle lüle.
Şikâyetim, yok bülbüle... Gazzem uyan; sabah hû hû...

Toprağımda, kanlar aktı; ah zalimler, canlar yaktı.
Bencileyin, şöyle baktı... Gazzem uyan; sabah hû hû...

Şu kalbimden, ölüm geçti; çocuklarım, şerbet içti.
Rabb'im beni, sabra seçti... Gazzem uyan; sabah hû hû...

II Yakarış

Ah bulutlar, yandı gökte; gözyaşlarım, kaldı yerde.
Gözlerimde, kanlı perde... Rabb'im bana; sabrı lütfet.

Ak meleğim, kan içinde; sedalarım, kor içinde.
Dilim yandı, kül içinde... Rabb'im bana; sabrı lütfet.

Bu toprağım, bana kefen; bir umuttan, biçtim kefen.
Her adımım, zikir çeken... Rabb'im bana; sabrı lütfet.

Tazarru

Güneş gibi yüzünün ay parçası beniyle,
Bil ki med cezir gibi dalgalanır şu gönlüm.
Çak çak olmuş ellerim gülünün dikeniyile,
Bu aşk için kanayan, can veren bir bülbülüm.
Şu hazan günlerime gelsen bir gün ne olur?
Ve ahzen gözlerime gülsen bir gün ne olur?

Mızraklı alay sanki sıralı kirpiklerin,
Savaş düzeni almış bu garibi y/okluyor.
Ağulu yılan mı ki o kara beliklerin?
Fırsatını kollayıp ta kalbimden haklıyor.
Dar günümde elimi tutsan bir gün ne olur?
Yavan aşım tuzu katsan bir gün ne olur?

Kalemin naleleri yayılır her geceye,
Tel tel dökülür içim mürekkebin dilinden.
Payıma kalan hicran, esir düştüm badeye,
Şerha şerha yüreğim merhem bekler elinden.
Işık görmez yüzüme doğsan bir gün ne olur?
Şu kurak yüreğime yağsan bir gün ne olur?

Bu uslanmaz gönlüme medet eyle çaresaz,
Bağrı yanık bir neyim, bir dinle tazarrumu.
Bu fırat depremiyle üstüme çöktü enkaz,
Visal, yitmez umudum, duyar mısın arzumu?
Bu mecnun hallerimi görsen bir gün ne olur?
Ve kırılan kalbimi sarsan bir gün ne olur?

Cemren düştü içime, her dem yandım ha yandım,
Alevle kavrulup küle döndü hayatım.
Düşündün mü bir kere nara nasıl dayandım?
Sanma ki yaşıyorum sanki de bir memadım.
Çavlan gibi gönlüme aksan bir gün ne olur?
Çiçek gibi dalımda koksan bir gün ne olur?

Hüznün Dudağı

Hüznün dudağı değdi takvimin teşrinine
Yapraklar hasretini usanarak çekiyor
Sedefli incileri bir umman derinine
Boynunu süsler diye özenerek çekiyor
Mahcup bir istiridye kabuğunu söküyor

Teselli kurutmuyor gözlerimin nemini
Muştı yeli üflesin ayrılığın şemini
Islanmış kirpiklerim deryadan özlemini
Sitemin halatına tutunarak çekiyor
Sığındığı limana yine kasvet çöküyor

Canımda bir enkazın sayısız göçükleri
Tek sözünle toplansan içimden dökükleri
Aklım delirmiş gibi kalbimdeki yükleri
Şüphe bataklığına direnerek çekiyor
Ümidimin yaralı bileğini büküyor.

Gamzenin tarifiyle büyüler bozulur yar
Kâhinler gaip için karşına dizilir yar
Muhabbetin daveti işvenden süzülür yar
Ela gözün mahremi utanarak çekiyor
Bakışın yaralarken kurşun gibi sekiyor

Aşk ateşi bağrımı tutuşturur her ahta
Aslan payı senindir işlediğim gûnahta
Melal müridi gönlüm bu çileyi dergâhta
Kör, ahraz bir inada bilenerек çekiyor
Geceler kapıma gam askerleri dikeyor

Firkat üstüme basar, duyarım ezasını
Lokman Hekim bulur mu bu derdin eczasını
Güzelliğine rakip olmanın cezasını
Periler uykusundan uyanarak çekiyor
Kıskançlık tohumunu sihirlere ekiyor

İçlenme

Yıllar öncesinden gönül yaramdı
İçim bunalmıştı her anım gamdı
Işıklar yanmıştı vakit akşamdı
Bir türkü tutturdum dağlara karşı

Bilmiyorum nerden aklıma düştü
Dallarda yuvasız kuşlar ötüştü
Sandım feryadıma ufuk tutuştu
Bir türkü tutturdum dağlara karşı

Sevmiştim yüzüme örtüldü kapı
Dışarıda kaldım başladı tipi
Bir Kerem bir Tahir bir Mecnun gibi
Bir türkü tutturdum dağlara karşı

Yaşadığım ömrü safa bilirdim
Git dedi yıkıldım sonra delirdim
Ben kaç kere oldum kaç kez dirildim
Bir türkü tutturdum dağlara karşı

Yaralı kurt gibi çöktüm inleyip
Uğruna gözyaşı döktüm inleyip
Ondan ne kaldıysa yaktım inleyip
Bir türkü tutturdum dağlara karşı

Elimi kolumu bağladı gitti
Kanayan kalbimi dağladı gitti
Zaman köpük köpük çağladı gitti
Bir türkü tutturdum dağlara karşı

Yandım zemherinin kışın karında
Yaş bitti gözümün pınarlarında
Dolaştım intihar kenarlarında
Bir türkü tutturdum dağlara karşı

Acılar pür hısım kaçamaz oldum
Derdimi kimseye açamaz oldum
Hayatımı ölçüp biçemez oldum
Bir türkü tutturdum dağlara karşı

Mutluluk ve sevinç nedir bilmedim
Hayattan bir nebze murat almadım
İçim dişim gurbet oldu gülmedim
Bir türkü tutturdum dağlara karşı

Karanlıklar çöktü düşüm üstüne
Taş gibi oturdu döşüm üstüne
Ölüme gel dedim başım üstüne
Bir türkü tutturdum dağlara karşı

Depreşti çalkandı içimde Tuna
O bir Atmaca'ydı ben ise suna
Yine de intizar etmedim ona
Bir türkü tutturdum dağlara karşı

Firkât Hâlleri

Her firkât âdeta mecnunlaştırır
Yol değil, çöllere düşerim sanki.
Eller-kollar tutmaz, kalp atmaz olur
Tükenmiş hâllere düşerim sanki.

Tutulur kalırım nereye gitsem
Tozar savrulurum nerede tütsem
Odlara yanarım her nazar atsam
Harlanmış küllere düşerim sanki.

Toprağımı güzel lütfetmiş Hüdâ
İster batıda ol, ister doğuda
Bir yerden bir yere kalınca cüdâ
Balçıklı göllere düşerim sanki.

Kırım'ı, Batum'u akar kuzeyden
Afrika hasretle bakar güneyden
Dicle, Fırat, Kudüs mühim her şeyden
Kesilmiş kollara düşerim sanki.

Yetim diyarlarım; gönül coğrafyam
Şurada Balkanlar, burda Kafkasya'm
Tâ Yemen'den Pakistan'a Ön Asya'm
Kucaklar; güllere düşerim sanki.

Nûrânî; başında mücbir kavgalar
Yaktı asırlardır yitik sevdalar
Aslına dönerken şimdi vedalar
Yeniden yollara düşerim sanki.

Güzel

Her an başka bir tecelli
Her esmâda farkın güzel

Adl'in ile devridaim
Dönüp duran çarkın güzel

Toprak olsa yıkılırdı
Can evinde barkın güzel

O'ndan o'na hep iltica
Ümit dolu korkun güzel

Duâ niyâz bin bir rica
Riyâzâtın kırkın güzel

Vuslat başka bir bahara
Hüzün dolu şarkın güzel

Seher vakti damla damla
Umman'a yol arkın güzel

Semâlarda gezer başın
Pas pas olmuş borkün güzel

Uçan halı seccaden mi
Kırk yamalı kürkün güzel

Baktın, gördün, hayran oldun
Âlemde yok çirkin!.. Güzel

Bildin mi kim imiş ahad
Ben demeyi terkin güzel

Yusuf Peygamber

Sabah vakti esenlik, ikindi vakti hüznün
Yüzlerde tebessümdür, gözlerde yaştır Yusuf.
En güzel güneşidir, Kenan'daki gündüzün,
Dertli gönle mihmandar, kalbe sırdaştır Yusuf.

Alah'a ulaştırır, aşkının bilgeliği.
Değdiği bütün kalbi dinlendiren huşûdur.
Sultanlıktan ötedir o masum köleliği,
Zindanlarda bembeyaz bir güvercin kuşudur.

Gittiği bütün diyar meftundur hayâsına
Bir incelik dökülür peygamber yüreğinden.
Bir kumru nasıl uçar, Yusuf'suz yuvasına.
Arı asıl bal verir, Yusuf'suz peteğinden.

Yakar nice yüreği, adımının gölgesi.
Kalbinin esiridir, yolunda Züleyhalar.
Gülüşleri bereket, sözleri yağmur sesi,
Hasretine ilaçtır, gömleğinde nefhalar.

Yakub'un ellerinde bir çiçek kokusudur.
Yayılr dört bir yana muhabbeti Yusuf'un.
Ayrılığı kalplerde bir ölüm uykusudur,
Kuyulardadır şimdi aşk nöbeti Yusuf'un.

Leyla

Kurumuş ağaçlar suyla yaşlanır
Kurudum bir damla sal Leyla Leyla
Geceler içinde aylar saklanır
Sen de gönlüm içre kal leyla leyla

Ayrılık aleme bir günlük kahir
Ellere bal olan bana hep zehir
Bilmem bu cefadan muradın nedir
İstersen canımı al leyla leyla

Kaybettim aklımı gönlüm firarda
Günlerim dert ile geçer art arda
Kalmışım zemheri beyaz dağlarda
Eritip karları bul leyla leyla

Ana yavrusuna kurban olurmuş
Bülbül gül dalına hayran olurmuş
Gönlü aşka düşen baştan olurmuş
Ben sana olmuşum kul leyla leyla

Tükendi ömrümün azmi mecali
Sürükleyip durdu hasretin seli
Aşkın yuvasına dönmeyen deli
Olmadan haneme gel leyla leyla

■ Ali Ağır

Sevda Yarası

Sevdanın yarası derinmiş dostum,
Üç beş çiyile dolmaz gözyaşı testim,
Bırak da gözlerim nemlensin biraz!

Çağlayıp sonsuza akmasın zaman,
Tutulsun güneşim, geçmesin bir an,
Bırak da saatler gemlensin biraz!

Gece esrar saklı, gündüz muammâ,
Vurgunum, yüküm çok, yorgunum amma,
Bırak da yüreğim gamlansın biraz!

Beyhûde arama, derdime derman,
Hayatım bitmeden, bitmez bu hicran,
Bırak da acılar demlensin biraz!

Merhaba

Toplumda sevgiyle selâmı yayan,
Sözünde bal dolu dile merhaba.
Vefa, vakar, edep hırkası giyen,
Özünde gül dolu kula merhaba.

Hak ve adâletle kurulsun yapı,
İyilik damlasın herkesin küpü.
Güzele doğruya açılsın kapı,
Maksada, menzile, yola merhaba.

Yoklukla, çileyle yürek dağlayan,
Sabırla umutla gönül eğleyen,
Helâl lokma için nasır bağlayan,
Ayağa, parmağa, ele merhaba.

Zerrede kürrede Hakk'ı görünce,
İbrettir, örümcek, fil ve karınca.
Yaradan katından rahmet verince,
Yağmura, deryaya, göle merhaba.

Arılar toplarken kırlarda balı,
Huzurla zikreder kuşların dili.
Kırmızı, mor, pembe çiçekle dolu,
Toprağa, ağaca, dala merhaba.

Başkadır hayatın yazıyla kışı,
Başkadır zenginden fakirin düşü.
Kiminin efkârdan dinmez gözyaşı,
İçten içe akan sele merhaba.

Hayat böyle geçip gider seneler,
Sevgi, saygı, sevinç dolsun hâneler.
Baba, kardeş, evlat, bacı, anneler,
Doğmamış bebeğe bile merhaba.

Qəribçilikdi

Sayəndə ölümü almışam satın,
Sayəndə ürəyim çilik-çilikdi.
Mənim həyatımla sənin həyatın
Qovuşa bilməyib, qəribçilikdi.

Gözümə baxmısan gözündə şimşək,
Qıvrılıb qalmışam qırılan simtək.
Sənə bənd olalı bir arzu-istək
Üzümə gülməyib, qəribçilikdi.

Sevda get-gəlində mən də varmışam,
Umuda yol ölçüb dərdə varmışam.
Ömrümə ikinci ad axtarmışam,
Ağlıma gəlməyib – qəribçilikdi...

Beyaz Tövbe

Dünyanın yüzüne çektim bir perde
Doğruyu aradım düştüğüm yerde
Çiçekler dermandır varsa her derde
Secdede hayat var yoktur inkârım

Kardelen misali karı delmişim
Karanlık kuyudan çıkıp gelmişim
Hakikat nurunda esen yelmişim
Manolya ışığı olsun vakarım

Nilüfer takıldı vuslat dalına
Aldanmam cihanın yalan malına
Sığındım Rabbimin eşsiz yoluna
Nergisler içinde paye takarım

Orkide benzeri vakur ve derin
Müjdesi duyulur dinle seherin
İzi silinmekte eski kederin
Yasemin şavkıyla gitti efkârım

Lâlegülü yerde bekler huşuyla
Gönül kuşum uçsun şimdi coşkuyla
Uzağım şafakta şükür uykuyla
Lâleye tutunup göğsü çıkarım

Akzambak dökülsün ömür tasına
Gardenya son versin yürek yasına
Şakayık fısıldar can aynasına
Ortanca rengiyle arza bakarım

Hasekiküpesi kulağım çekti
Müge sabretmeyi zihnime ekti
Süsenin sükûtu sinemde tekti
Nasuh bir tövbeden sanma bıkarım

Fulya zarafeti şifa gözüme
Hidayet güneşi vursun yüzüme
Beyazlık bürünsün her bir sözüme
Ak bir sayfa ile nefsi yıkarım

Siyah bir mürekkep damlarken dilden
Kurtardım ruhumu o batıl hâlden
Anemon şuuru tutsun bu elden
Nurdan limanlara doğru akarım

Seğmenoğlu der ki bitsin savaşım
Papatya tacını giysin şu başım
Beyaz bir kefendir son arkadaşım
Çiğdemler şahittir budur kararım

■ Cemal Karsavran

Candan Fazlası

Gözlerinde bir cennet
Kalpten sunulan nimet
Yüzündeki bereket
Hepsi senden fazlası

Ruha dokunan yürek
Alna konan kelebek
Akla attığım ilmek
Hepsi benden fazlası

Kitap gibi okunan
Hep yeniden dokunan
Gelip kaşıma konan
Hepsi sizden fazlası

Gelipte gidemezsin
Ayrılmak istemezsin
Benden öteki sensin
Hepsi bizden fazlası

Girmesin aramıza
Gelmesin yanımıza
Haset yok kanımızda
Hep sevgiden fazlası

Mutluluk beğeniriz
Her nefeste ikimiz
Cemalinle izimiz
Hepsi candan fazlası

Kırk İkinci Yorgunluğu

Gecenin omzunda uykusuz sızı,
Ayrılık ufkuna vuran eski sal.
Dilimde kuruyan çölün ayazı,
Bakışında söner en son ihtimal.

Şu sağır odada yankı yok sesin,
Lal olmuş heceler düşer derine.
Bırak kar yangını olsun nefesin,
Bürünsün bu renkler kış kederine.

Kurnası yaslı taş çeşme gibiyim,
Çınar duldasında soluklar zaman.
Garip viranenin ben sahibiyim,
Gölgesi titrerken her taraf duman.

Çürük bir iplikle dikildi düşler,
Çocukluk resminde solgun kalan iz.
Kerpiç kovuğunda titrer gülüşler,
Dağılır rüzgârla eski çaremiz.

Kırlangıç misali çırpınır ahım,
Ebabil soluğu değer yaraya.
Tükenir içimde doğan sabahım,
Hasretin dar gelir hana, saraya.

Heybede dualar, diller kupkuru,
Çıplak ağaç gibi kaldık kimsesiz.
Ne baharı tanır, ne de yağmuru,
Mevsime sığmayan o vedayız biz.

Bulamadım

Nefesim kesildi boğuldum kaldım
Dönülmez yolların yoluna daldım
Ezayı cefayı ne varsa aldım
Seni anlatacak söz bulamadım.

Kanmadı bu gönlüm tatlı bir söze
Yollar hep bayırdı çıkmadı düze
Güvenim kalmadı tutmayan dize
Kolumdan tutacak dost bulamadım

İnan ki gündüzüm karanlık gece
Yaşadığım hayat sanki bilmece
Adını söylerim hep hece hece
Kelime yapacak söz bulamadım

Nedendir bilemem yaşanan çile
Yaşadığım derdi dökerim dile
Ölüme giderim her gelen ile
Benimle gelecek dost bulamadım

Kapattım kapımı sabah güneşe
Yaşayamamışım bir tatlı neşe
Attı beni zalim, yanan ateşe
Çekip çıkaracak dost bulamadım.

Huzuru tanımam nasıldır bilmem
Böyle bir oyuna bir daha gelmem
Kanaatim o ki dünyada gülmem
Yüzüm güldürecek dost bulamadım.

Saadettin neden böyle dertlisin
Gelen ezdi seni çıkmadı sesin
Dünya acımasız bunu bilesin.
Acımı dindiren dost bulamadım

Şikayət Etmirəm

Tale, sənə mən şikayət etmirəm,
Bunu mənə yazan yazdı bilirəm.
Çəkdiyimi heç hekayət etmirəm,
Həyat dərin quyu qazdı bilirəm.

Ömür yolun basdı acı tikanlar,
Ötdü keçdi yan-yörəmdən imkanlar,
Qopdu zaman gəmisindən sükanlar,
Boşluqlarda ruhum azdı bilirəm.

Üşüyürəm canım dözmür sərtliyə,
İlahidən yol varmı mən dərdliyə?!
İşlədikcə ağrılarım iliyə...
Ürəyimdə çox ayazdı bilirəm.

İçim tənha, çolüm tənha nə edim?
Dərdlərimi kabab edim çox yedim,
Canım bilib saldım könlə, can dedim,
İçindəki nə avazdı bilirəm...

Göy üzünə çox dikəldi qollarım,
Açılmadı, kilidləndi yollarım,
Yaradana bəllidir hər hallarım,
Bəxt dediyim bir dəryazdı bilirəm.

Canımdakı vicvicələr getmədi,
Boran, tufan canımı tərk etmədi,
İtdi günlər, ağrı-aci itmədi,
Günlərimin sayı azdı, bilirəm.

Şadimandan qaçdı getdi zamanlar,
Tapılmadı acıma heç dərmanlar,
Sovrulduqca çəltik təki gümanlar,
Könlüm kökdən düşən sazı bilirəm.

Sevəndə

Baxışlardan od sıçrayır köksünə
Qığılımdan köz tutulur sevəndə.
Əyriliklə sevgi olmur başacan
Sevgi yolu düz tutulur sevəndə.

Ürəyində bir ısıltı doğulur,
Hənir salır, ruhun ilə yoğrulur,
Kəlmələrin boğazında boğulur,
Dilindəki söz tutulur sevəndə.

Bağçasında qönçə-qönçə gül olur,
Onsuz keçən hər saniyə il olur,
Ayrı düşsən göz yaşların sel olur,
Bulud kimi üz tutulur sevəndə.

Yüreğın Ne İster

Sevdaalı dıldarım, halın necedi?
Üreyin ne ister pay verim sənə.
Masallardan gelen simurq kuşuyum,
Teleyimi yak ki, hay verim sənə.

Bürüyüp gönlümü duman arzular,
Of... yüreğim seni yaman arzular,
Su dese dilinde yanan arzular,
Nemli gözlerimden çay verim sənə.

Sen iste canımdan can alım verim,
Lale yanağımdan kan alım verim,
Seherin gözünden tan alım verim,
Gecenin yüzünden ay verim sənə.

■ Zahide Koska

Hasretin Öğrettiği

Gece uzadıkça içim daralır
Adını anınca sızlıyor kalbim
Sensizlik her saat yük olur bana
Hasret çöker ağır ağır içime

Aklım yarım kalır baktığım yolda
Gözlerim ufukta seni beklerim
Gecenin koynunda sesin yükselir
Bir kuş gibi kanatlanır yüreğim

Yalnızlık içime bir ateş yakar
Yüreğim kavrulur haberin olmaz
Ellerin uzakta ellerim boşta
Uzanıp tutmaya takatim kalmaz

Bu nasıl özlemdir bir bilebilsen
Bir adım ötemde ama uzaksın
Ah bir bilebilsem sabretmesini
Kavuşmak düşüyle yanmazdı yürek

■ Tayyib Atmaca

Bülbül Ölüsü

Yetik Ozan'a rahmetle...

Tomurcuğun çatladı gün yüzü göreceksin
Yüzüne can gelecek rengini alacaksın
Gönlünden geçenleri kimseler bilmeyecek
Hatıra albümünde en başta olacaksın

İstersin uzun sürsün her günün serenadı
Senin duyduklarını başkaları duymasın
Esrik kokun yayılsın seher yeli deyince
Yüzünde bir tebessüm canında can kaynasın

Hepi topu üç dört gün bu dünya saltanatı
Bir nimet saymalısın yaşadığın her anı
Yarın diye bir şey yok o bizim hayalimiz
Var eden birden alır verdiği o zamanı

Sağa sola bakarak yitiğini ararsın
Gece hayal kurmaktan uykuların kaçınca
Bir kuş alıp gidecek bu *bülbül ölüsünü*
Sabah güneşi vurup yaprakların açınca

HECE TAŞLARI 11. YIL FİHRİSTİ

15 MART 2025-15 ŞUBAT 2026

- Abdurrahman Özer** 128/13 Aşıkâr
Adem Oğuz 122/16 Hece Taşları, 124/4 Anne,
127/14 Bülbül, 128/9 Çoban Yıldızı,
30/9 Dile Gelirler
Afak Şıhlı 127/15 Geç Gözümün Yaşından,
130/17 Mihribanım Ol Benim,
Ahmet Çelebi 124/8 Taşların Lal Olduğu Yer,
130/10 Dağlar
Ahmet Doğru 125/9 Fena
Ahmet Efe 123/5 Siga, 125/4 Söğüdün Öğüdü,
127/3 Bozuk Saz, 130/3 Deme, 132/3
Nerde?
Ahmet İhsan Aslantürk 132/10 Güzel
Ahmet Urfalı 122/6 Yayla Türküsü, 125/5 Sevda
Yolu, 130/16 Dağlar
Ali Ağır 132/13 Sevda Yarası
Ali Daşgın 121/12 İstedim, 124/11 Gönül
Saksısı, 130/12 İstedim
Ali Havan 128/12 Yensiz Gömlekler, 130/14
Yitik Şehirler, 131/8 Çalıştım
Ali Rıza Güneş 132/14 Bağladılar
Anar Məcizadə 124/10 Dünya Düşüb
Gözümdən
Arif Buzovnalı 131/17 Apardı
Arife Özden 123/23 Sevdaya Düşende, 126/15
Bu Gece, 129/17 Kördüğüm
Âşık Cemâl Divanî 122/5 Millî Marşımız
Âşık Dertli 123/24 Olmasak da Bir
Âşık Ələsgər 123/22 Dağlar
Atakan Daştan 121/8 Diriliş Ruhu
Babayev Gəncəli 127/21 Olmaz (Divani), 128/7
Olmaz (Divani)
Basri Doğan 126/11 Şafak Zeval Arası, 129/6
Değirmen, 131/14 Derviş
Bekir Oğuzbaşaran 122/7 Güvencim Zalmadı
Bəhmən Vətənoğlu 124/12 Keşkə
Besti Berdeli 121/16 Mən Seçilmiş Əsəriyəm
Allah'ın
Bilal Saygılı 126/18 Varı Tezden Var Eden Var,
128/21 Değiştik
Cahit Can 121/17 Balam, 124/23 Birlikte
Cemal Karsavran 132/17 Candan Fazlası
Cəmil Əkbər 123/16 Sən də Sus (Deyişme),
125/13 Deyişme, 128/10 Daşa Basma Bu
Kəndi!, 129/16 Görəsən
Çiçek Mehdumqızı 132/ Yüreğin Ne İster
Davud Nəsimov 129/14 A Dünya
Dursun Kepçeoğlu 128/4 Avşar Ağam
Durdu Güneş 126/16 Her Şey Zamanında Güzel
Eldar Nəsimli Sibirli 125/22 Başını Uca Tut Vətən
Emin Gönen 126/7 Nasihat, 127/13 O Gece,
131/9 Filistin'e Ağıt
Erhan Çapraz 125/6 Kırım, 126/12 Maya, 127/24
Malazgirt, 129/19 Korkutlama, 131/4
İkrar
Faik Kumru 124/21 Son Gece, 129/15 Şu Âlem
Fatih Kandemir 121/11 Eyvah, 125/18 Dert
Yükü, 127/16 Değişmiyor
Feyyaz Sağlam 121/6 Görelim Redifli Muhalif
Gazel
Fikret Görgün 127/17 Hac Duası, 128/11
Anneciğim, 131/18 Gönül
Gülay Öztürk 132/7 Hüzün Durağı
Gülнар Səma 125/15 Guya, 128/14 Töküldü
Hakan İlhan 129/4 Sağır Tellal
Halil Gökçaya 127/11 Elhamra
Halil İbrahim Ünlü 132/18 Kırk İkinci
Yorgunluğu
Hatice Ayşe Hasan 122/9 Dilârâ İçin Sone
Hayrullah Değerli 125/19 İnsan Olmanın
Gereği
Həvva Nazim 122/15 Sevəndə, 132/21 Sevəndə
Hüseyn Kaya 128/3 Nöbet
Hüseyn Kırbaş 126/23 Başka Sözler Nâfile,
132/14 Merhaba
Hüseyn Kılbaş 128/18 Fetih Ruhu
İbrahim Berber 122/18 Firkete Tak Saçlarına,
124/13 Tereddüt, 132/8 İçlenme
İbrahim Eryiğit 129/9 Şiir Bozumu
İbrahim Sağır 123/13 Her Şey Senin Eserin,
131/13 Her Şey Senin Eserin
İbrahim Şahin 131/6 Miralda
İbrahim Şaşma 121/15 Doğruluk Neresidir
İdris Ertaş 124/22 Gözlerin, 130/18 Bu Bayram
İhsan Nazik 123/19 Dönmüşüm, 127/12
Giderim, 131/22 Açılış Kapılar
İlqar Cəmiləoğlu 126/6 Arxasız Qalmışam
İlyas Kılıçaslan 122/21 Leyla
Kemal Deniz 130/4 Say Beni, 132/4
Yağmur Tarlası
Kenan Yavuzarslan 121/7 Cənâna Mersiye,
129/8 Ölelim Canan
Köksal Cengiz 121/19 Sultanım, 122/14
Ölürüm!
Memik Kömekçi 123/11 Yaşnâme: Ah Gençlik,
124/15 Sonuna Geldik, 126/19 Tez Gel,

128/19 Erenler, 130/11 İncinir, 131/11 Erenler
Metin Mert 121/5 Gül Bülbül Vesaire, 128/5 Gözlerin
Metin Özarslan 121/24 Tefehhüm, 124/24 Candarma, 125/24 Yârenlik, 126/24 Hû, 129/24 Sermest Gazel
Mehmet Akif Güngör 126/4 Götür Beni Hüma Kuşum, 130/13 İçten İçe Sesleniş
Mehmet Avcı 122/4 Nerde
Mehmet Baş 123/21 Papatya
Mehmet Faruk Habiboğlu 123/10 Gece Yarısı
Mehmet Gözükar 131/7 Sebep Aşk
Mehmet Güneş 121/20 Dile Gelen Duygular -1-, 124/14 Dile Gelen Duygular -2-
Mehmet Mazlumî 132/12 Leyla
Mesut Arslan 126/22 Gördüm
Muhammet Baran Aslan 121/22 Kürre-Zerre
Murad Niyazlı 130/5 Deyil
Mustafa Ayvalı 123/14 Umut Vakti, 125/16 Âşık Paşa ve Türk Dili, 128/6 Mor Menekşe, 131/15 Hüzün Rengi
Mustafa Berçin 125/12 Geceye Telaş Düştü
Mustafa Doğan 125/7 Yaramla Barıştım
Mustafa Işık 122/19 Burdan Gedelim, 129/12 Söz mü Bıraktın
Mustafa İmir 122/17 'Olan Oldu' Deyip Geçtik, 124/20 Bahar İçinde Bahar, 128/15 Yaralı Bedene Taş Berk Değer, 130/23 Ömrün Baharından Güze
Mustafa Kütükçü 121/13 Mustafa Kütükçü
Mustafa Köker 125/14 Allah Aşkına
Mutlu Gavcar 126/13 Hicran İstasyonu, 129/13 Cevapsız Sorular, 131/21 Gönlüm Ne İster
Muzaffer Uslu 127/19 Vefasız, 130/19 Git
Məmməd İlqar 121/21 Neynim?
Nemət Pənahlı 128/17 Ata, 130/12 Bir Xəyala Dal
Nemət Tahir 124/18 Yorğun Xəyallar, 127/23 Darıxdım Sənsiz
Nejat Sefercioğlu 122/3 Neyler (Gazel)
Nizami Qərib 125/21 Göyçəmin
Nuri Kahraman 132/9 Firkət Hâlleri
Nuri Peksöz 124/6 Ağıt, 130/20 Âşıklar
Nüsrət Kəsəmənli 131/19 Gətirmə Məni
Ogün Albayrak 130/15 Dervişhane
Oruc Dadaşi Elman 127/20 Fərağında Sənin
Oruç Dadaşi Elman 122/13 Yarası Vardır, 124/7 Güzəllik, 129/7 Çəpərimdə
Osman Akçay 122/22 Bu Sefer, 124/19 Akşamlar, 128/16 Oğul, 132/16 Beyaz Tövbe
Osman Fermanoğlu 121/4 Dost Meydanında,

123/6 Daradı (Təcnis), 126/5 Şairlər Günü, 128/24 Al Apar, 131/20 Davası
Recep Çetintaş 130/6 Sabahı Olmayan Geceler
Saadettin Koç 132/19 Bulamadım
Sadettin Koç 125/10 Karıncayı Öldürmek
Saim Sakaoglu 127/5 Şair Hemşehrim Halil Soyuer
Satılmış Şen 126/17 Sorma Ey Dost Nerden Diye
Seyfettin Karamızrak 127/4 Bir Gün
Sultan Ali Nazari 124/9 Aytəkin
Şaban Çetin 123/8 Sitem
Şemsulla Aqayi 129/11 Zalim Qızı
Şirinxanım Şadiman 132/20 Şikayət Etmirəm
Şükrü Atay 124/16 Düşen Yapraklar, 127/9 Selam Sana Üsküdar
Şükrü Ünal 127/22 Dönmeyeceğim
Tacettin Çetin 122/11 Sitem, 126/21 Düşüş Gazeli, 129/18 Nasihat
Tacettin Şimşek 121/3 Dokunur Gider, 123/4 Uçmaksa Rüya, 125/3 Söylerse, 126/8 Gördü mü (Değişme), 129/3 Harşit Suları, 131/3 Yayla Koşmaları 5
Tahsin Çetin 127/8 Kudüs Gazeli
Talip Ayan 123/9 Gazel
Tayyib Atmaca 121/23 Anamla Uçtu Kuşlar, 126/8 Görmedi (Değişme), 128/22 Abdurrahim Karakoç'un *Dün Gece* Şiirini Tesdis, 130/24 Abdurrahim Karakoç'un *Aşk Yarası* Şiirini Tahmis, 132/24 Bülbül Ölüsü
Tuğrul Çalışkan 121/9 Aynalar, 122/23 Sadece Sen
Ümit Bayram Yalçın 132/11 Yusuf Peygamber
Vahit Aslan 126/14 Anamın Zengi
Yalçın Şen 122/12 Bundan Sonra
Yasin Mortaş 132/5 Gazze İlahisi
Yasin Şen 127/10 Seninle Güzeli
Yemliha Gürlek 122/10 Toprak, 125/20 İnsan/ Aşk/Zaman/Kader/Dünya, 128/20 Siliver, 130/22 Oğlum
Yılmaz Türk 123/17 Ardında Kaldım, 130/21 Gittin Gideli
Yunus Kara 123/7 Sende Kalsın
Yunus Laçın 132/6 Tazarru
Yusuf Erol Gökduman 123/3 Gül Saati, 131/5 Rücu
Zahide Koska 132/23 Hasretin Öğrettiği